

Den Europæiske Unions Tidende

C 82

50. årgang

Dansk udgave

Meddelelser og oplysninger

14. april 2007

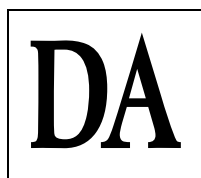
<u>Informationsnummer</u>	Indhold	Side
	IV Oplysninger	
	OPLYSNINGER FRA DEN EUROPÆISKE UNIONS INSTITUTIONER OG ORGANER	
	Domstolen	
2007/C 82/01	Domstolens seneste offentliggørelse i <i>Den Europæiske Unions Tidende</i> EUT C 69 af 24.3.2007	1
	V Øvrige meddelelser	
	RETLIGE MEDDELELSER	
	Domstolen	
2007/C 82/02	Sag C-34/04: Domstolens dom (Tredje Afdeling) af 15. februar 2007 — Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber mod Kongeriget Nederlandene (Traktatbrud — fiskerilicenser — forordning (EF) nr. 3690/93 — fartøjerne Wiron III og Wiron IV — endelig overførsel af fartøjer til Argentina)	2
2007/C 82/03	Sag C-150/04: Domstolens dom (Store Afdeling) af 30. januar 2007 — Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber mod Kongeriget Danmark (Traktatbrud — arbejdskraftens frie bevægelighed — fri udveksling af tjenesteydelser — kapitalens frie bevægelighed — etableringsfrihed — indkomstskat — pension — ordning oprettet i et pensionsinstitut med hjemsted i en anden medlemsstat — skattelovgivning — begrænsning af retten til med hensyn til den skattepligtige indkomst at fradrage eller se bort fra indbetalinger til en pensionsordning — tvungende almene hensyn — effektiv skattekontrol — sammenhæng i skattesystemet — symmetri i skattesystemet — dobbeltbeskatningsoverenskomst)	2
2007/C 82/04	Sag C-199/04: Domstolens dom (Anden Afdeling) af 1. februar 2007 — Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber mod Det Forenede Kongerige Storbritannien og Nordirland (Traktatbrud — direktiv 85/337/EØF og direktiv 97/11/EF — vurdering af visse projekters indvirkning på miljøet — væsentlig ændret brug af en bygning eller en grund — afvisning af sagen)	3

2007/C 82/05	Sag C-345/04: Domstolens dom (Tredje Afdeling) af 15. februar 2007 — Centro Equestre da Lezíria Grande Lda mod Bundesamt für Finanzen (anmodning om præjudiciel afgørelse fra Bundesfinanzhof, Tyskland) (Fri udveksling af tjenesteydelser — skattelovgivning — selskabsskat — opvisning og undervisning i hestedressur, der er arrangeret i en medlemsstat af et selskab med hjemsted i en anden medlemsstat — hensyntagen til driftsomkostningerne — betingelser — direkte økonomisk forbindelse med de indtægter, der er indtjent i den stat, hvor virksomheden er udøvet)	3
2007/C 82/06	Sag C-239/05: Domstolens dom (Anden Afdeling) af 15. februar 2007 — BVBA Management, Training en Consultancy mod Benelux-Merkenbureau (anmodning om præjudiciel afgørelse fra Hof van beroep te Brussel — Belgien) (Varemærker — direktiv 89/104/EØF — ansøgning om registrering af et varemærke for en helhed af varer og tjenesteydelser — den kompetente myndigheds undersøgelse af tegnet — hensyntagen til alle relevante faktiske forhold og omstændigheder — kompetence for den nationale ret, der er forelagt et søgsmål)	4
2007/C 82/07	Sag C-266/05 P: Domstolens dom (Første Afdeling) af 1. februar 2007 — Jose Maria Sison mod Rådet for Den Europæiske Union (Appel — aktindsigt i institutionernes dokumenter — forordning (EF) nr. 1049/2001 — undtagelser — offentlighedens interesser — offentlig sikkerhed — internationale forbindelser — dokumenter, der har tjent som grundlag for en rådsafgørelse, som indfører restriktive foranstaltninger mod visse personer med henblik på at bekæmpe terrorisme — følsomme dokumenter — afslag på aktindsigt — afslag på at oplyse, fra hvilke stater visse af disse dokumenter hidrører)	4
2007/C 82/08	Sag C-270/05: Domstolens dom (Første Afdeling) af 15. februar 2007 — Athinaïki Chartopoïia AE mod L. Panagiotidis m.fl. (anmodning om præjudiciel afgørelse fra Areios Pagos — Grækenland) (Kollektive afskedigelser — Rådets direktiv 98/59/EF — artikel 1, stk. 1, litra a) — standsningen af virksomhedens aktiviteter skyldes arbejdsgiverens beslutning — begrebet »virksomhed«)	5
2007/C 82/09	Sag C-292/05: Domstolens dom (Anden Afdeling) af 15. februar 2007 — I. Lechouritou, V. Karkoulis, G. Pavlopoulos, P. Brátsikas, D. Sotiropoulos, G. Dimopoulos mod Dimosio tis Omospondiakis Dimokratias tis Germanias (anmodning om præjudiciel afgørelse fra Efetio Patron (Grækenland)) (Bruxelleskonventionen — artikel 1, stk. 1, første punktum — anvendelsesområde — borgerlige sager, herunder handelssager — begreb — erstatningssøgsmål anlagt af arvingerne til ofre for massakrer i en kontraherende stat mod en anden kontraherende stat som ansvarlig for handlinger begået af dens væbnede styrker i krigstid)	5
2007/C 82/10	Sag C-435/05: Domstolens dom (Fjerde Afdeling) af 8. februar 2007 — Investrand BV mod Staatssecretaris van Financiën (anmodning om præjudiciel afgørelse fra Hoge Raad der Nederlanden, Nederlandene) (Sjette momsdirektiv — artikel 17, stk. 2 — ret til fradrag — udgifter i forbindelse med rådgivningsydelser, der er modtaget som led i en voldgiftssag vedrørende fastsættelsen af størrelsen på en fordring, som udgør en del af en virksomheds formue, men som opstod før dens indehaver blev momspligtig)	6
2007/C 82/11	Sag C-3/06 P: Domstolens dom (Anden Afdeling) af 8. februar 2007 — Groupe Danone mod Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber (Appel — konkurrence — kartel — bøder — retningslinjer for beregning af bøder — samarbejdsmeddelelsen)	6
2007/C 82/12	Sag C-114/06: Domstolens dom (Ottende Afdeling) af 8. februar 2007 — Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber mod Den Slovakiske Republik (Traktatbrud — direktiv 96/48/EF — transeuropæiske netværk — interoperabilitet i det transeuropæiske jernbanesystem for højhastighedstog — manglende gennemførelse)	7
2007/C 82/13	Sag C-183/06: Domstolens dom (Femte Afdeling) af 15. februar 2007 — Ruma GmbH mod Oberfinanzdirektion Nürnberg (anmodning om præjudiciel afgørelse fra Finanzgericht München — Tyskland) (Fælles toldtarif — kombineret nomenklatur — tarifering — pos. 8529 — underposition 8529 90 40 — tastaturfolie til mobiltelefon)	7

<u>Informationsnummer</u>	Indhold (fortsat)	Side
2007/C 82/14	Sag C-324/06: Domstolens dom (Syvende Afdeling) af 1. februar 2007 — Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber mod Den Portugisiske Republik (Traktatbrud — direktiv 2004/116/EF — medtagelse af gærtypen <i>Candida guilliermondii</i> på bilaget til direktiv 82/471/EØF — undladelse af at vedtage de nødvendige foranstaltninger)	8
2007/C 82/15	Sag C-12/05 P: Domstolens (Sjette Afdeling) kendelse af 14. december 2006 — Herbert Meister mod Kontoret for Harmonisering i det Indre Marked (Varemærker og Design) (Appel — ansættelse — omplacering af en afdelingschef som juridisk konsulent for vicepræsidenten, der er ansvarlig for juridiske anliggender — åbenbart, at appellen delvis ikke kan antages til realitetsbehandling, delvis er ugrundet)	8
2007/C 82/16	Sag C-368/05 P: Domstolens kendelse af 8. december 2006 — Polyelectrolyte Producers Group mod Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber og Rådet for Den Europæiske Union (Appel — Rådets afgørelse om fastlæggelse af Fællesskabets holdning — afgørelse truffet af Det Blandede EØS-udvalg, hvorefter Kongeriget Norge for stoffet acrylamid kan anvende særlige koncentrationsgrænser, der er strengere end de, der er tilladt inden for Fællesskabet)	9
2007/C 82/17	Sag C-373/05 P: Domstolens kendelse af 22. januar 2007 — Bart Nijs mod Revisionsretten for De Europæiske Fællesskaber (Appel — tjenestemænd — afgørelse om ikke at forfremme en tjenestemand til lønklasse LA 5 — forudgående administrativ klage — samme genstand og grundlag — åbenbart, at appellen må forkastes)	9
2007/C 82/18	Sag C-57/06 P: Domstolens kendelse af 26. januar 2007 — Elisabetta Righini mod Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber (Appel — tjenestemænd — midlertidigt ansatte — indplacering i lønklasse og på løntrin — indplacering i højere lønklasse inden for stillingsgruppen — urigtig gengivelse af de faktiske omstændigheder — begrundelsesmangler — åbenbart, at appellen delvis ikke kan antages til realitetsbehandling, delvis er ugrundet)	9
2007/C 82/19	Sag C-126/06: Domstolens kendelse (Ottende Afdeling) af 19. januar 2007 — Carrefour — Marinopoulos AE mod Nomarchiaki aftodioikisi Tripolis (anmodning om præjudiciel afgørelse fra Dioikitiko Protodikeio Tripolis — Grækenland) (Frie varebevægelser — artikel 28 EF — kvantitative restriktioner — foranstaltninger med tilsvarende virkning — markedsføring af frosne bageriprodukter)	10
2007/C 82/20	Sag C-129/06 P: Domstolens kendelse af 12. december 2006 — Autosalone Ispra Snc mod Det Europæiske Atomenergifællesskab (Appel — Det Europæiske Atomenergifællesskabs ansvar uden for kontraktforhold — spildevandskollektor løbet over — denaturering — bevisoptagelse)	10
2007/C 82/21	Sag C-273/06: Domstolens kendelse (Syvende Afdeling) af 26. januar 2007 — Auto Peter Petschenig GmbH mod Toyota Frey Austria GmbH (anmodning om præjudiciel afgørelse fra Handelsgericht Wien — Østrig) (Procesreglementets artikel 104, stk. 3, første afsnit — konkurrence — forhandleraftale vedrørende motorkøretøjer — gruppefritagelse — forordning (EF) nr. 1475/95 — artikel 5, stk. 3 — leverandørens ophævelse — ikrafttræden af forordning (EF) nr. 1400/2002 — nødvendigheden af en reorganisering af distributionsnettet)	11
2007/C 82/22	Sag C-302/06: Domstolens kendelse (Tredje Afdeling) af 25. januar 2007 (anmodning om præjudiciel afgørelse fra Krajský súd v Prešove, Den Slovakiske Republik) — František Kovaľský mod Mesto Prešov, Dopravný podnik Mesta Prešov as (Anmodning om præjudiciel afgørelse — tillægsprotokol til den europæiske konvention om beskyttelse menneskerettigheder og grundlæggende frihedsrettigheder — ejendomsret — elektriske installationer på privat område uden kompensation til ejerne — Domstolen ikke kompetent)	11
2007/C 82/23	Sag C-503/06: Sag anlagt den 13. december 2006 — Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber mod Den Italienske Republik	12

<u>Informationsnummer</u>	Indhold (fortsat)	Side
2007/C 82/24	Sag C-12/07: Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Tribunale civile di Genova (Italien) den 18. januar 2007 — Autostrada dei Fiori SpA, AISCAT, Associazione Nazionale dei Gestori delle Autostrade mod Governo della Repubblica Italiana, Ministero delle Infrastrutture e dei Trasporti, Ministero dell'Economia e delle Finanze, og Azienda nazionale autonoma delle strade (ANAS)	12
2007/C 82/25	Sag C-16/07 P: Appel iværksat den 22. januar 2007 af Marguerite Chetcuti til prøvelse af dom afsagt den 8. november 2006 af Retten i Første Instans (Fjerde Afdeling) i sag T-357/04, Chetcuti mod Kommissionen	13
2007/C 82/26	Sag C-23/07: Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Tribunale Amministrativo Regionale del Lazio (Italien) den 25. januar 2007 — Confcooperative Friuli Venezia Giulia, Luigi Soini, Azienda Agricola Vivai Pinat Mario e figlio mod Ministero delle Politiche Agricole, Alimentari e Forestali, Regione Friuli Venezia Giulia	14
2007/C 82/27	Sag C-24/07: Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Tribunale Amministrativo Regionale del Lazio (Italien) den 25. januar 2007 — Cantina Produttori Cormons og Luigi Soini mod Ministeriet for Landbrugs-, Fødevarer- og Skovbrugspolitik samt Regione Friuli — Venezia Giulia	15
2007/C 82/28	Sag C-27/07: Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Conseil d'État (Frankrig) den 26. januar 2007 — Banque Fédérative du Crédit Mutuel mod Ministre de l'Économie, des Finances et de l'Industrie	16
2007/C 82/29	Sag C-28/07 P: Appel iværksat den 26. januar 2007 af NV Ter Lembeek International til prøvelse af dom afsagt den 23. november 2006 af Retten i Første Instans (Femte Udvidede Afdeling) i sag T-217/02, NV Ter Lembeek International mod Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber	16
2007/C 82/30	Sag C-32/07: Sag anlagt den 29. januar 2007 — Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber mod Kongeriget Spanien	17
2007/C 82/31	Sag C-36/07: Sag anlagt den 31. januar 2007 — Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber mod Den Italienske Republik	17
2007/C 82/32	Sag C-38/07 P: Appel iværksat den 1. februar 2007 af Heuschen & Schrouff Oriental Foods Trading til prøvelse af dom afsagt den 30. november 2006 af Retten i Første Instans (Tredje Afdeling) i sag T-382/04, Heuschen & Schrouff Oriental Foods Trading mod Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber	18
2007/C 82/33	Sag C-39/07: Sag anlagt den 1. februar 2007 — Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber mod Kongeriget Spanien	18
2007/C 82/34	Sag C-40/07: Sag anlagt den 1. februar 2007 — Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber mod Den Italienske Republik	19
2007/C 82/35	Sag C-45/07: Sag anlagt den 2. februar 2007 — Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber mod Den Hellske Republik	19
2007/C 82/36	Sag C-46/07: Sag anlagt den 1. februar 2007 — Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber mod Den Italienske Republik	20
2007/C 82/37	Sag C-47/07 P: Appel iværksat den 2. februar 2007 af Masdar (UK) Ltd til prøvelse af dom afsagt den 16. november 2006 af Retten i Første Instans (Femte Afdeling) i sag T-333/03, Masdar (UK) Ltd mod Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber	20
2007/C 82/38	Sag C-48/07: Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Cour d'appel de Liège (Belgien) den 5. februar 2007 — État belge mod Les Vergers du Vieux Tauves SA	21

<u>Informationsnummer</u>	Indhold (fortsat)	Side
2007/C 82/39	Sag C-54/07: Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Arbeidshof te Brussel (Belgien) den 6. februar 2007 — Centrum voor gelijkheid van kansen en voor racismebestrijding mod NV Firma Feryn	21
2007/C 82/40	Sag C-68/07: Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Högsta domstolen (Sverige) den 12. februar 2007 — Kerstin Sundelind Lopez mod Miquel Enrique Lopez Lizazo	23
2007/C 82/41	Sag C-69/07: Sag anlagt den 9. februar 2007 — Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber mod Den Italienske Republik	23
2007/C 82/42	Sag C-72/07: Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Tribunal Superior de Justicia de Asturias (Spanien) den 9. februar 2007 — José Manuel Blanco Pérez og María del Pilar Chao Gómez mod Consejería de Salud y Servicios Sanitarios	23
2007/C 82/43	Sag C-79/07: Sag anlagt den 13. februar 2007 — Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber mod Republikken Malta	24
2007/C 82/44	Sag C-82/07: Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Tribunal Supremo (Spanien) den 15. februar 2007 — Comisión del Mercado de las Telecomunicaciones mod Administración del Estado	24
2007/C 82/45	Sag C-86/07: Sag anlagt den 15. februar 2007 — Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber mod Den Italienske Republik	24
2007/C 82/46	Sag C-87/07: Sag anlagt den 15. februar 2007 — Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber mod Republikken Malta	25
2007/C 82/47	Sag C-91/07: Sag anlagt den 19. februar 2007 — Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber mod Den Italienske Republik	25
2007/C 82/48	Sag C-102/07: Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Hoge Raad der Nederlanden den 21. februar 2007 — Adidas AG en Adidas Benelux BV mod Marca Mode, C&A Nederland, H&M Hennes & Mauritz Netherlands BV en Vendex KBB Nederland BV	26
2007/C 82/49	Sag C-104/07: Sag anlagt den 21. februar 2007 — Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber mod Den Italienske Republik	26
2007/C 82/50	Sag C-47/05: Kendelse afsagt af Domstolens præsident den 18. januar 2007 — Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber mod Kongeriget Spanien	26
2007/C 82/51	Sag C-53/06: Kendelse afsagt af Domstolens præsident den 22. december 2006 — Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber mod Kongeriget Spanien	27
2007/C 82/52	Sag C-79/06: Kendelse afsagt af formanden for Domstolens Tredje Afdeling den 7. februar 2007 — Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber mod Den Franske Republik	27
2007/C 82/53	Sag C-91/06: Kendelse afsagt af formanden for Domstolens Femte Afdeling den 30. januar 2007 — Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber mod Republikken Østrig	27
2007/C 82/54	Sag C-93/06: Kendelse afsagt af Domstolens præsident den 14. december 2006 — Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber mod Republikken Østrig	27
2007/C 82/55	Sag C-95/06 P: Kendelse afsagt af Domstolens præsident den 8. november 2006 — Bausch & Lomb Inc. mod Kontoret for Harmonisering i Det Indre Marked (Varemærker og Design), Biofarma SA	27
2007/C 82/56	Sag C-109/06: Kendelse afsagt af formanden for Domstolens Fjerde Afdeling den 1. februar 2007 — Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber mod Forbundsrepublikken Tyskland	27

<u>Informationsnummer</u>	Indhold (fortsat)	Side
2007/C 82/57	Sag C-110/06: Kendelse afsagt af Domstolens præsident den 30. november 2006 — Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber mod Kongeriget Belgien	28
2007/C 82/58	Sag C-222/06: Kendelse afsagt af Domstolens præsident den 30. januar 2007 — Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber mod Den Franske Republik	28
2007/C 82/59	Sag C-259/06: Kendelse afsagt af Domstolens præsident den 1. februar 2007 — Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber mod Kongeriget Nederlandene	28
2007/C 82/60	Sag C-299/06: Kendelse afsagt af Domstolens præsident den 15. februar 2007 — Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber mod Den Helleniske Republik	28
2007/C 82/61	Sag C-326/06: Kendelse afsagt af Domstolens præsident den 18. januar 2007 — Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber mod Kongeriget Spanien	28
2007/C 82/62	Sag C-370/06: Kendelse afsagt af Domstolens præsident den 24. januar 2007 — Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber mod Den Portugisiske Republik	28
2007/C 82/63	Sag C-377/06: Kendelse afsagt af Domstolens præsident den 29. januar 2007 — Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber mod Republikken Finland	29
2007/C 82/64	Sag C-395/06: Kendelse afsagt af Domstolens præsident den 5. februar 2007 — Entidad de Gestión de Derechos de los Productores Audiovisuales (Egeda) mod Al Rima SA (anmodning om præjudiciel afgørelse fra Tribunal Supremo — Spanien)	29
Retten i Første Instans		
2007/C 82/65	Sag T-23/03: Dom afsagt af Retten i Første Instans den 6. februar 2007 — CAS mod Kommissionen (Associeringsaftale mellem EØF og Republikken Tyrkiet — fritagelse for importafgifter — frugtsaftkoncentrat med oprindelse i Tyrkiet — EF-toldkodeks — varecertifikater — særlig situation — ret til kontradiktion)	30
2007/C 82/66	Sag T-339/03: Dom afsagt af Retten i Første Instans den 7. februar 2007 — Clotuche mod Kommissionen (Tjenestemænd — forflyttelse af en direktør til en stilling som ledende konsulent — tjenestens interesse — stillingernes ækvivalens — omstrukturering af Eurostat — annullationssøgsmål — erstatningssøgsmål)	30
2007/C 82/67	Forenede sager T-118/04 og T-134/04: Dom afsagt af Retten i Første Instans den 7. februar 2007 — Caló mod Kommissionen (Tjenestemænd — forflyttelse af en direktør til en stilling som ledende konsulent — tjenestens interesse — stillingernes ækvivalens — omstrukturering af Eurostat — udnævnelse til en stilling som direktør — stillingsopslag — begrundelsespligt — bedømmelse af ansøgernes fortjenester — annullationssøgsmål — erstatningssøgsmål)	31
2007/C 82/68	Sag T-143/04: Dom afsagt af Retten i Første Instans den 6. februar 2007 — Camurato Carfagno mod Kommissionen (Personalesag — tjenestemænd — bedømmelse — karriereudviklingsrapport — bedømmelsesåret 2001/2002 — annullationssøgsmål — ulovlighedsindsigelse — åbenbart urigtigt skøn)	31
2007/C 82/69	Sag T-175/04: Dom afsagt af Retten i Første Instans den 7. februar 2007 — Gordon mod Kommissionen (Tjenestemænd — annullationssøgsmål — karriereudviklingsrapport — total og vedvarende invaliditet — bortfald af søgsmålsinteresse — uforholdsmæssigt at træffe afgørelse — erstatningssøgsmål — formaliteten)	32

<u>Informationsnummer</u>	Indhold (fortsat)	Side
2007/C 82/70	Sag T-204/04: Dom afsagt af Retten i Første Instans den 15. februar 2007 — Indorata-Serviços e Gestão mod KHIM (HAIRTRANSFER) (EF-varemærker — ansøgning om EF-varemærket HAIRTRANSFER — absolutte registreringshindringer — beskrivende karakter — artikel 7, stk. 1, litra c), i forordning (EF) nr. 40/94)	32
2007/C 82/71	Forenede sager T-246/04 og T-71/05: Dom afsagt af Retten i Første Instans den 6. februar 2007 — Wunenburger mod Kommissionen (Tjenestemænd — bedømmelsesrapporter — bedømmelsesårene 1997/1999 og 1999/2001 — karriereudviklingsrapport — bedømmelsesåret 2001/2002 — annullationsøgsmål — formaliteten — erstatningssøgsmål — ret til kontradiktion)	32
2007/C 82/72	Sag T-256/04: Dom afsagt af Retten i Første Instans den 13. februar 2007 — Mundipharma mod KHIM — Altana Pharma (RESPICUR) (EF-varemærker — indsigelsessag — ansøgning om EF-ordmærket RESPICUR — det ældre nationale ordmærke RESPICORT — relativ registreringshindring — risiko for forveksling — artikel 8, stk. 1, litra b), i forordning (EF) nr. 40/94 — bevis for brug af det ældre varemærke — artikel 43, stk. 2 og 3, i forordning nr. 40/94)	33
2007/C 82/73	Sag T-318/04: Dom afsagt af Retten i Første Instans den 8. februar 2007 — Boucek mod Kommissionen (Tjenestemænd — almindelig udvælgelsesprøve — ikke adgang til de skriftlige prøver — for sen indgivelse af ansøgning)	33
2007/C 82/74	Sag T-353/04: Dom afsagt af Retten i Første Instans den 13. februar 2007 — Ontex mod KHIM — Curon Medical (CURON) (EF-varemærker — indsigelsessag — ansøgning om EF-ordmærket CURON — indsigelse rejst af indehaveren af EF-ordmærket EURON — risiko for forveksling — artikel 8, stk. 1, litra b), i forordning (EF) nr. 40/94)	34
2007/C 82/75	Sag T-354/04: Dom afsagt af Retten i Første Instans den 13. februar 2007 — Petralia mod Kommissionen (Tjenestemænd — midlertidigt ansatte — videnskabelig medarbejder — indplacering i lønklasse)	34
2007/C 82/76	Sag T-435/04: Dom afsagt af Retten i Første Instans den 14. februar 2007 — Simões Dos Santos mod KHIM (Personalesag — tjenestemænd og øvrige ansatte i KHIM — bedømmelse og forfremmelse — nulstilling og ny beregning af de opsparede points for fortjeneste — overgangsordning — annullationsøgsmål — ulovlighedsindsigelse — ikke tilbagevirkende kraft — principper om lovlighed og retssikkerhed — retsgrundlag — berettiget forventning — ligebehandling)	34
2007/C 82/77	Sag T-477/04: Dom afsagt af Retten i Første Instans den 6. februar 2007 — Aktieselskabet af 21. november 2001 mod KHIM — TDK Kabushiki Kaisha (TDK) (EF-varemærker — indsigelsessag — ansøgning om TDK som EF-ordmærke — ældre EF-figurmærke TDK — ældre nationale ord- eller figurmærker TDK — relativ registreringshindring — renommé — utilbørlig udnyttelse af det ældre varemærkes særpræg eller renommé — artikel 8, stk. 5, i forordning (EF) nr. 40/94)	35
2007/C 82/78	Sag T-501/04: Dom afsagt af Retten i Første Instans den 15. februar 2007 — Bodegas Franco-Españolas mod KHIM — Companhia Geral da Agricultura das Vinhas do Alto Douro (ROYAL) (EF-varemærker — indsigelsessag — ansøgning om EF-ordmærket ROYAL — det ældre EF-ordmærke ROYAL FEITORIA — relativ registreringshindring — ingen risiko for forveksling — artikel 8, stk. 1, litra b), i forordning (EF) nr. 40/94)	35
2007/C 82/79	Sag T-65/05: Dom afsagt af Retten i Første Instans den 14. februar 2007 — Seldis mod Kommissionen (Tjenestemænd — prøveansatte — videnskabelige eller tekniske tjenestemænd — udnævnelse af en midlertidig ansat efter en intern udvælgelsesprøve — indplacering i lønklasse og på løntrin — vedtægtens artikel 31 og 32)	36

<u>Informationsnummer</u>	Indhold (fortsat)	Side
2007/C 82/80	Sag T-88/05: Dom afsagt af Retten i Første Instans den 8. februar 2007 — Quelle mod KHIM — Nars Cosmetics (NARS) (EF-varemærker — indsigelsessag — ansøgning om EF-figurmærket NARS — ældre nationale figurmærker, der indeholder ordbestanddelen MARS — relativ registreringshindring — risiko for forveksling — ingen lighed mellem tegnene — artikel 8, stk. 1, litra b), i forordning (EF) nr. 40/94)	36
2007/C 82/81	Sag T-317/05: Dom afsagt af Retten i Første Instans den 7. februar 2007 — Kustom Musical Amplification mod KHIM (en guitars form) (EF-varemærker — ansøgning om et tredimensionalt varemærke — en guitars form — absolut registreringshindring — tilsidesættelse af kontradiktionsprincippet — begrundelse — artikel 73 i forordning (EF) nr. 40/94)	37
2007/C 82/82	Sag T-55/05: Kendelse afsagt af Retten i Første Instans den 25. januar 2007 — Rijn Schelde Mondia France mod Kommissionen («Annulationssøgsmål — fælles toldtarif — ansøgning om fritagelse for importafgifter — akt, der indeholder et klagepunkt — afvisning»)	37
2007/C 82/83	Sag T-423/05 R: Kendelse afsagt af præsidenten for Retten i Første Instans den 29. januar 2007 — Olympiaki Aeroporia Ypiresies mod Kommissionen («Særlige rettergangsformer — begæring om udsættelse af gennemførelse — statsstøtte — uopsættelighed»)	37
2007/C 82/84	Sag T-91/06: Kendelse afsagt af Retten i Første Instans den 26. januar 2007 — Theofilopoulos mod Kommissionen (Erstatningssøgsmål — påstand om tilbagelevering af garantiskrivelser — Rettens inkompetence — afvisning af søgsmålet — søgsmålet åbenbart ugrundet)	38
2007/C 82/85	Sag T-124/06: Kendelse afsagt af Retten i Første Instans den 24. januar 2007 — MIP Metro mod KHIM — MetroRED Telecom (MetroRED) (EF-varemærker — indsigelsessag — ufornuddent at træffe afgørelse)	38
2007/C 82/86	Sag T-16/07: Sag anlagt den 17. januar 2007 — Torres mod KHIM — Sociedad Cooperativa del Campo San Ginés (TORRE DE BENITEZ)	38
2007/C 82/87	Sag T-17/07: Sag anlagt den 16. januar 2007 — Torres mod KHIM — Bodegas Navarro López (CITA DEL SOL)	39
2007/C 82/88	Sag T-24/07: Sag anlagt den 6. februar 2007 — ThyssenKrupp Stainless mod Kommissionen	39
2007/C 82/89	Sag T-26/07: Sag anlagt den 7. februar 2007 — LIPOR mod Kommissionen	40
2007/C 82/90	Sag T-30/07: Sag anlagt den 5. februar 2007 — Denka International mod Kommissionen	41
2007/C 82/91	Sag T-33/07: Sag anlagt den 12. februar 2007 — Den Helleniske Republik mod Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber	42
2007/C 82/92	Sag T-34/07: Sag anlagt den 7. februar 2007 — Goncharov mod KHIM — DSB (DSBW)	43
2007/C 82/93	Sag T-35/07: Sag anlagt den 12. februar 2007 — Leche Celta mod KHIM — Celia (Celia)	43
2007/C 82/94	Sag T-36/07: Sag anlagt den 12. februar 2007 — Zipcar mod KHIM — Canary Islands Car (ZIPCAR)	44
2007/C 82/95	Sag T-37/07: Sag anlagt den 16. februar 2007 — El Morabit mod Rådet for Den Europæiske Union	44

<u>Informationsnummer</u>	Indhold (fortsat)	Side
2007/C 82/96	Sag T-38/07: Sag anlagt den 16. februar 2007 — Shell Petroleum m.fl. mod Kommissionen	45
2007/C 82/97	Sag T-39/07: Sag anlagt den 16. februar 2007 — ENI mod Kommissionen	45
2007/C 82/98	Sag T-40/07 P: Appel iværksat den 14. februar 2007 af José António de Brito Sequeira Carvalho til prøvelse af dom afsagt den 13. december 2006 af Retten for EU-personalesager i sag F-17/05, Brito Sequeira Carvalho mod Kommissionen	46
2007/C 82/99	Sag T-41/07: Sag anlagt den 16. februar 2007 — IPK International — World Tourism Marketing Consultants mod Kommissionen	47
2007/C 82/100	Sag T-42/07: Sag anlagt den 16. februar 2007 — Dow Chemical m.fl. mod Kommissionen	47
2007/C 82/101	Sag T-43/07 P: Appel iværksat den 14. februar 2007 af Neophytos Neophytou til prøvelse af dom afsagt den 13. december 2006 af Retten for EU-personalesager i sag F-22/05, Neophytou mod Kommissionen	48
2007/C 82/102	Sag T-44/07: Sag anlagt den 16. februar 2007 — Kaučuk mod Kommissionen	49
2007/C 82/103	Sag T-45/07: Sag anlagt den 16. februar 2007 — Unipetrol mod Kommissionen	49
2007/C 82/104	Sag T-47/07: Sag anlagt den 21. februar 2007 — ratiopharm mod KHIM (BioGeneriX)	50
2007/C 82/105	Sag T-48/07: Sag anlagt den 21. februar 2007 — ratiopharm mod KHIM (BioGeneriX)	50
2007/C 82/106	Sag T-52/07: Sag anlagt den 14. februar 2007 — Movimondo Onlus mod Kommissionen	51
2007/C 82/107	Sag T-54/07: Sag anlagt den 19. februar 2007 — Vtesse Networks mod Kommissionen	52
2007/C 82/108	Sag T-55/07: Sag anlagt den 23. februar 2007 — Nederlandene mod Kommissionen	52
2007/C 82/109	Sag T-37/02: Kendelse afsagt af Retten i Første Instans den 8. februar 2007 — Banca Sanpaolo Imi mod Kommissionen	53
2007/C 82/110	Sag T-39/02: Kendelse afsagt af Retten i Første Instans den 8. februar 2007 — Banca Intesa Banca Commerciale italiana mod Kommissionen	53
2007/C 82/111	Sag T-40/02: Kendelse afsagt af Retten i Første Instans den 8. februar 2007 — Capitalia, tidligere Banca di Roma mod Kommissionen	53
2007/C 82/112	Sag T-41/02: Kendelse afsagt af Retten i Første Instans den 8. februar 2007 — MCC mod Kommissionen	53
Retten for EU-Personalesager		
2007/C 82/113	Sag F-30/05: EU-Personalerettens dom (Anden Afdeling) af 1. marts 2007 — Sundholm mod Kommissionen (Tjenestemænd — bedømmelse — karriereudviklingsrapport — bedømmelsesåret 2003 — forpligtelse til at begrunde rapporten — ret til kontradiktion)	54
2007/C 82/114	Sag F-72/05: EU-Personalerettens dom (Anden Afdeling) af 1. marts 2007 — Fardoom og Ashbrook mod Kommissionen (Tjenestemænd — godtgørelse af udgifter — udgifter i forbindelse med tjenesterejser — afslag på underskrivelse af de i forbindelse med fagforeningsaktiviteter ansøgte ordrer om tjenesterejse — søgsmålsinteresse — afvisning)	54

<u>Informationsnummer</u>	Indhold (fortsat)	Side
2007/C 82/115	Sag F-84/05: EU-Personalerettens dom (Anden Afdeling) af 1. marts 2007 — Neirinck mod Kommissionen (Tjenestemænd — midlertidigt ansat — formaliteten — ansøgning som omhandlet i vedtægts artikel 90, stk. 1 — princippet om beskyttelse af den berettigede forventning — angiveligt tilsagn om ansættelse)	55
2007/C 82/116	Sag F-1/06: EU-Personalerettens dom (Tredje Afdeling) af 14. februar 2007 — Fernández Ortiz mod Kommissionen (Tjenestemænd — ansættelse — prøvetid — afskedigelse efter prøvetidens udløb)	55
2007/C 82/117	Sag F-138/06: Sag anlagt den 18. december 2006 — Meister mod KHIM	55
2007/C 82/118	Sag F-8/07: Sag anlagt den 26. januar 2007 — Chassagne mod Kommissionen	56
2007/C 82/119	Sag F-13/07: Sag anlagt den 7. februar 2007 — Scozzaro mod Det Europæiske Lægemiddelagentur	56
2007/C 82/120	Sag F-14/07: Sag anlagt den 27. februar 2007 — Caló mod Kommissionen	57
2007/C 82/121	Sag F-78/05: Kendelse afsagt af EU-Personaleretten den 27. februar 2007 — Rounis mod Kommissionen	57
2007/C 82/122	Sag F-102/06: Kendelse afsagt af EU-Personaleretten den 14. februar 2007 — Geert Haelterman m.fl. mod Kommissionen	57

IV

(Oplysninger)

OPLYSNINGER FRA DEN EUROPÆISKE UNIONS INSTITUTIONER OG
ORGANER

DOMSTOLEN

(2007/C 82/01)

Domstolens seneste offentliggørelse i *Den Europæiske Unions Tidende*

EUT C 69 af 24.3.2007

Liste over tidligere offentliggørelser

EUT C 56 af 10.3.2007

EUT C 42 af 24.2.2007

EUT C 20 af 27.1.2007

EUT C 331 af 30.12.2006

EUT C 326 af 30.12.2006

EUT C 310 af 16.12.2006

Teksterne er tilgængelige i:
EUR-Lex: <http://eur-lex.europa.eu>

V

(Øvrige meddelelser)

RETLIGE MEDDELELSER

DOMSTOLEN

Domstolens dom (Tredje Afdeling) af 15. februar 2007 — Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber mod Kongeriget Nederlandene

(Sag C-34/04) ⁽¹⁾

(Traktatbrud — fiskerilicenser — forordning (EF) nr. 3690/93 — fartøjerne Wiron III og Wiron IV — endelig overførsel af fartøjer til Argentina)

(2007/C 82/02)

Processprog: nederlandsk

Parter

Sagsøger: Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber (ved T. van Rijn og C. Diderich, som befuldmægtigede)

Sagsøgt: Kongeriget Nederlandene (ved H.G. Sevenster, som befuldmægtigede)

Sagens genstand

Traktatbrud — Rådets forordning (EF) nr. 3690/93 af 20. december 1993 om en fællesskabsordning om regler for det minimum af oplysninger, der skal angives i fiskerilicenser (EFT L 341, s. 93) — undladelse af at suspendere fiskerilicenserne for fartøjerne WIRON III og WIRON IV efter disses endelige overførsel til Argentina

Konklusion

- 1) Kongeriget Nederlandene frifindes.
- 2) Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber betaler sagens omkostninger.

⁽¹⁾ EUT C 71 af 20.3.2004.

Domstolens dom (Store Afdeling) af 30. januar 2007 — Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber mod Kongeriget Danmark

(Sag C-150/04) ⁽¹⁾

(Traktatbrud — arbejdskraftens frie bevægelighed — fri udveksling af tjenesteydelser — kapitalens frie bevægelighed — etableringsfrihed — indkomstskat — pension — ordning oprettet i et pensionsinstitut med hjemsted i en anden medlemsstat — skattelovgivning — begrænsning af retten til med hensyn til den skattepligtige indkomst at fradrage eller se bort fra indbetalinger til en pensionsordning — tvingende almene hensyn — effektiv skattekontrol — sammenhæng i skattesystemet — symmetri i skattesystemet — dobbeltbeskatningsoverenskomst)

(2007/C 82/03)

Processprog: dansk

Parter

Sagsøger: Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber (ved R. Lyal, S. Tams og H. Støvlbæk, som befuldmægtiget)

Sagsøgt: Kongeriget Danmark (ved J. Molde, som befuldmægtiget)

Intervenient til støtte for den anden part i sagen: Kongeriget Sverige (ved A. Kruse, som befuldmægtiget)

Sagens genstand

Traktatbrud — tilsidesættelse af artikel 39 EF, 43 EF, 49 EF og 56 EF — skattelovgivning, hvorefter retten til at foretage fradrag i den skattepligtige indkomst for indbetalinger til en pensionsforsikring, er begrænset til forsikringer tegnet med en virksomhed, der er etableret i medlemsstaten

Konklusion

1) Kongeriget Danmark har ved at fastsætte og opretholde en ordning for livsforsikring og pensioner, i henhold til hvilken skattefradrags- og skattebortseelsesret for indbetalinger udelukkende indrømmes indbetalinger i henhold til kontrakter indgået med pensionsinstitutter med hjemsted i Danmark, mens der ikke indrømmes nogen sådan skattelettelse for indbetalinger i henhold til kontrakter indgået med pensionsinstitutter med hjemsted i andre medlemsstater, tilsidesat sine forpligtelser i henhold til artikel 39 EF, 43 EF og 49 EF.

2) Kongeriget Danmark betaler sagens omkostninger.

3) Kongeriget Sverige bærer sine egne omkostninger.

(¹) EUT C 190 af 24.7.2004.

Domstolens dom (Anden Afdeling) af 1. februar 2007 — Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber mod Det Forenede Kongerige Storbritannien og Nordirland

(Sag C-199/04) (¹)

(Traktatbrud — direktiv 85/337/EØF og direktiv 97/11/EF — vurdering af visse projekters indvirkning på miljøet — væsentlig ændret brug af en bygning eller en grund — afvisning af sagen)

(2007/C 82/04)

Processprog: engelsk

Parter

Sagsøger: Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber (ved C.-F. Durand og F. Simonetti, som befuldmægtigede, bistået af barrister A. Howard)

Sagsøgt: Det Forenede Kongerige Storbritannien og Nordirland (ved M. Bethell, derefter ved E. O'Neill, som befuldmægtigede, bistået af barrister D. Elvin, QC, og barrister J. Maurici)

Sagens genstand

Traktatbrud — artikel 2, 3, 4, 5, 6, 8 og 9 i Rådets direktiv 85/337/EØF af 27. juni 1985 om vurdering af visse offentlige og private projekters indvirkning på miljøet (EFT L 175, s. 40), som ændret ved Rådets direktiv 97/11/EF af 3. marts 1997 (EFT L 73, s. 5) — tilladelser givet uden miljøvurdering

Konklusion

1) Sagen afvises.

2) Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber betaler sagens omkostninger.

(¹) EUT C 179 af 10.7.2004.

Domstolens dom (Tredje Afdeling) af 15. februar 2007 — Centro Equestre da Lezíria Grande Lda mod Bundesamt für Finanzen (anmodning om præjudiciel afgørelse fra Bundesfinanzhof, Tyskland)

(Sag C-345/04) (¹)

(Fri udveksling af tjenesteydelser — skattelovgivning — selskabsskat — opvisning og undervisning i hestedressur, der er arrangeret i en medlemsstat af et selskab med hjemsted i en anden medlemsstat — hensyntagen til driftsomkostningerne — betingelser — direkte økonomisk forbindelse med de indtægter, der er indtjent i den stat, hvor virksomheden er udøvet)

(2007/C 82/05)

Processprog: tysk

Den forelæggende ret

Bundesfinanzhof

Parter i hovedsagen

Sagsøger: Centro Equestre da Lezíria Grande Lda

Sagsøgt: Bundesamt für Finanzen

Sagens genstand

Anmodning om præjudiciel afgørelse — Bundesfinanzhof — foreneligheden med EF-traktatens artikel 59 (efter ændring nu artikel 49 EF) af en national lovgivning om indkomstbeskatning af ikke-hjemmehørende, hvorefter skatten tilbagebetales, når de driftsomkostninger, som er direkte økonomisk forbundet med erhvervelsen af indkomsten, overstiger halvdelen af indkomsten

Konklusion

Traktatens artikel 59 (efter ændring nu artikel 49 EF) er ikke til hinder for en national lovgivning som den i hovedsagen omhandlede, der som betingelse for tilbagebetaling af selskabsskat indeholdt ved kilden af indtægter, der er erhvervet af en begrænset skattepligtig, kræver, at de driftsomkostninger, den skattepligtige anmoder om fradrag for, er direkte forbundet med de indtægter, der er erhvervet i forbindelse med en virksomhed, der er udført i den omhandlede medlemsstat, for så vidt som alle de omkostninger, der er uløseligt forbundet med denne virksomhed, anses for at have en sådan direkte forbindelse, uanset hvor eller hvornår disse omkostninger er opstået. Traktatens artikel 59 er derimod til hinder for en national lovgivning, hvorefter tilbagebetalingen af kildeskatten til denne skattepligtige gøres betinget af, at de samme driftsomkostninger overstiger halvdelen af disse indtægter.

(¹) EUT C 273 af 6.11.2004.

Domstolens dom (Anden Afdeling) af 15. februar 2007 — BVBA Management, Training en Consultancy mod Benelux-Merkenbureau (anmodning om præjudiciel afgørelse fra Hof van beroep te Brussel — Belgien)

(Sag C-239/05) (¹)

(Varemærker — direktiv 89/104/EØF — ansøgning om registrering af et varemærke for en helhed af varer og tjenesteydelser — den kompetente myndigheds undersøgelse af tegnet — hensyntagen til alle relevante faktiske forhold og omstændigheder — kompetence for den nationale ret, der er forelagt et søgsmål)

(2007/C 82/06)

Processprog: nederlandsk

Den forelæggende ret

Hof van beroep te Brussel

Parter i hovedsagen

Sagsøger: BVBA Management, Training en Consultancy

Sagsøgt: Benelux-Merkenbureau

Sagens genstand

Anmodning om præjudiciel afgørelse — Hof van Beroep te Brussel — fortolkning af artikel 3 i direktiv 89/104/EØF: Rådets første direktiv af 21. december 1988 om indbyrdes tilnærmelse af medlemsstaternes lovgivning om varemærker (EFT L 40, s. 1) — ansøgning om registrering af varemærket »The Kitchen Company« — den kompetente myndigheds undersøgelse af tegnet — hensyntagen til alle relevante faktiske forhold og omstændigheder — dommen i sagen Koninklijke KPN Nederland

Konklusion

Rådets første direktiv 89/104/EØF af 21. december 1988 om indbyrdes tilnærmelse af medlemsstaternes lovgivning om varemærker skal fortolkes således:

- Når den kompetente myndighed giver afslag på at registrere et varemærke, skal den i sin afgørelse angive det resultat, den er nået til, for hver enkelt af de varer og tjenesteydelser, der er omfattet af registreringsansøgningen, uanset hvordan denne ansøgning er formuleret. Såfremt den samme registreringshindring gør sig gældende for en kategori eller en gruppe af varer eller tjenesteydelser, kan den kompetente myndighed dog begrænse sig til at anføre en generel begrundelse for alle de omhandlede varer eller tjenesteydelser.
- Det er ikke til hinder for nationale bestemmelser, hvorefter den ret, der er forelagt et søgsmål til prøvelse af en afgørelse truffet af den kompetente myndighed, er afskåret fra særskilt at træffe afgørelse vedrørende varemærkets formodne særpræg i forhold til hver enkelt af de varer og tjenesteydelser, der er omfattet af registreringsansøgningen, når hverken afgørelsen eller ansøgningen vedrører kategorier af varer eller tjenesteydelser eller varer eller tjenesteydelser særskilt betragtet.
- Det er ikke til hinder for nationale bestemmelser, hvorefter den ret, der er forelagt et søgsmål til prøvelse af en afgørelse truffet af den kompetente myndighed, er afskåret fra at tage hensyn til faktiske forhold og omstændigheder, der er indtrådt efter tidspunktet for vedtagelsen af denne afgørelse.

(¹) EUT C 217 af 3.9.2005.

Domstolens dom (Første Afdeling) af 1. februar 2007 — Jose Maria Sison mod Rådet for Den Europæiske Union

(Sag C-266/05 P) (¹)

(Appel — aktindsigt i institutionernes dokumenter — forordning (EF) nr. 1049/2001 — undtagelser — offentlighedens interesser — offentlig sikkerhed — internationale forbindelser — dokumenter, der har tjent som grundlag for en rådsafgørelse, som indfører restriktive foranstaltninger mod visse personer med henblik på at bekæmpe terrorisme — følsomme dokumenter — afslag på aktindsigt — afslag på at oplyse, fra hvilke stater visse af disse dokumenter hidrører)

(2007/C 82/07)

Processprog: engelsk

Parter

Appellant: Jose Maria Sison (ved avocat J. Fermon)

Den anden part i appelsagen: Rådet for Den Europæiske Union (ved M. Bauer og E. Finnegan, som befuldmægtigede)

Sagens genstand

Appel af dom afsagt af Retten i Første Instans (Anden Afdeling) den 26. april 2005 i de forenede sager T-110/03, T-150/03 og T-405/03, Jose Maria Sison mod Rådet for Den Europæiske Union, hvorved Retten frifandt Rådet for sagsøgerens påstand om at få adgang til aktindsigt i visse dokumenter, som Rådet havde lagt til grund, da den traf afgørelse 2002/848/EF om gennemførelse af artikel 2, stk. 3, i forordning (EF) nr. 2580/2001 om specifikke restriktive foranstaltninger mod visse personer og enheder med henblik på at bekæmpe terrorisme og om ophævelse af afgørelse 2002/460/EF (EFT L 295, s. 12)

Konklusion

- 1) Appellen forkastes.
- 2) Jose Maria Sison betaler sagens omkostninger.

(¹) EUT C 243 af 1.10.2005.

Domstolens dom (Første Afdeling) af 15. februar 2007 — Athinaïki Chartopoïia AE mod L. Panagiotidis m.fl. (anmodning om præjudiciel afgørelse fra Areios Pagos — Grækenland)

(Sag C-270/05) (¹)

(Kollektive afskedigelser — Rådets direktiv 98/59/EF — artikel 1, stk. 1, litra a) — standsningen af virksomhedens aktiviteter skyldes arbejdsgiverens beslutning — begrebet »virksomhed«)

(2007/C 82/08)

Processprog: græsk

Den forelæggende ret

Areios Pagos

Parter i hovedsagen

Sagsøger: Athinaïki Chartopoïia AE

Sagsøgt: L. Panagiotidis m.fl.

Intervenant til støtte for sagsøgeren: Geniki Synomospondia Ergaton Elládas (GSEE)

Sagens genstand

Anmodning om præjudiciel afgørelse — Areios Pagos — fortolkning af Rådets artikel 1, stk. 2, litra d), i Rådets forordning nr. 75/129/EØF af 17. februar 1975 (EFT L 48, s. 29), artikel 2, stk. 4, i Rådets direktiv 92/56/EØF af 24. juni 1992 (EFT L 245, s. 3), og artikel 4, stk. 4, i Rådets direktiv 98/59/EF af 20. juli 1998 (EFT L 225, s. 16) om tilnærmelse af medlemsstaternes lovgivning vedrørende kollektive afskedigelser — arbejdsgivers forpligtelse til at underrette og føre forhandlinger med arbejdstagernes repræsentanter — rækkevidden af undtagelsesbestemmelser for afskedigelser på grund af virksomhedsophør efter en retsafgørelse

Konklusion

Rådets direktiv 98/59/EF af 20. juli 1998 om tilnærmelse af medlemsstaternes lovgivninger vedrørende kollektive afskedigelser og navnlig direktivets artikel 1, stk. 1, litra a), skal fortolkes således, at et produktionsanlæg som det i hovedsagen omhandlede henhører under begrebet »virksomhed« med henblik på anvendelsen af dette direktiv.

(¹) EUT C 217 af 3.9.2005.

Domstolens dom (Anden Afdeling) af 15. februar 2007 — I. Lechouritou, V. Karkoulas, G. Pavlopoulos, P. Brátiskas, D. Sotiropoulos, G. Dimopoulos mod Dimosio tis Omospondiakis Dimokratias tis Germanias (anmodning om præjudiciel afgørelse fra Efetio Patron (Grækenland))

(Sag C-292/05) (¹)

(Bruxelles-konventionen — artikel 1, stk. 1, første punktum — anvendelsesområde — borgerlige sager, herunder handels-sager — begreb — erstatningsøgsmål anlagt af arvingerne til ofre for massakrer i en kontraherende stat mod en anden kontraherende stat som ansvarlig for handlinger begået af dens væbnede styrker i krigstid)

(2007/C 82/09)

Processprog: græsk

Den forelæggende ret

Efetio Patron

Parter i hovedsagen

Sagsøgere: I. Lechouritou, V. Karkoulas, G. Pavlopoulos, P. Brátiskas, D. Sotiropoulos, G. Dimopoulos

Sagsøgt: Dimosio tis Omospondiakis Dimokratias tis Germanias

Sagens genstand

Anmodning om præjudiciel afgørelse — Efeiteo Patron — fortolkning af artikel 1 i Bruxelles-konvention — konventionens anvendelsesområde — søgsmål anlagt af ofre for massakrer mod en kontraherende stat som ansvarlig for handlinger begået af dens væbnede styrker i krigstid

Konklusion

Artikel 1, stk. 1, første punktum, i konventionen af 27. september 1968 om retternes kompetence og om fuldbyrdelse af retsafgørelser i borgerlige sager, herunder handelssager, som ændret ved konventionen af 9. oktober 1978 om Kongeriget Danmarks, Irlands og Det Forenede Kongerige Storbritannien og Nordirlands tiltrædelse, ved konventionen af 25. oktober 1982 om Den Helleniske Republiks tiltrædelse og ved konventionen af 26. maj 1989 om Kongeriget Spaniens og Den Portugisiske Republiks tiltrædelse, skal fortolkes således, at »borgerlige sager« i den forstand, hvori udtrykket er anvendt i denne bestemmelse, ikke omfatter søgsmål, som fysiske personer i en kontraherende stat har anlagt mod en anden kontraherende stat med henblik på at opnå erstatning for den skade, som arvingerne til ofrene for handlinger begået af væbnede styrker i krigstid på den førstnævnte stats område har lidt.

(¹) EUT C 243 af 1.10.2005.

Domstolens dom (Fjerde Afdeling) af 8. februar 2007 — Investrand BV mod Staatssecretaris van Financiën (anmodning om præjudiciel afgørelse fra Hoge Raad der Nederlanden, Nederlandene)

(Sag C-435/05) (¹)

(Sjette momsdirektiv — artikel 17, stk. 2 — ret til fradrag — udgifter i forbindelse med rådgivningsydelser, der er modtaget som led i en voldgiftssag vedrørende fastsættelsen af størrelsen på en fordring, som udgør en del af en virksomheds formue, men som opstod før dens indehaver blev momspligtig)

(2007/C 82/10)

Processprog: nederlandsk

Den forelæggende ret

Hoge Raad der Nederlanden

Parter i hovedsagen

Sagsøger: Investrand BV

Sagsøgt: Staatssecretaris van Financiën

Sagens genstand

Anmodning om præjudiciel afgørelse — Hoge Raad der Nederlanden — fortolkning af artikel 17, stk. 2, i Rådets sjette direktiv 77/388/EØF af 17. maj 1977 om harmonisering af medlemsstaternes lovgivning om omsætningsafgifter — Det fælles merværdiafgiftssystem: ensartet beregningsgrundlag (EFT L 145, s. 1) — tjenesteydelser betalt af en afgiftspligtig person med det formål at fastslå en pengefordring, som er opstået på et tidspunkt, som ligger forud for, at den afgiftspligtige person blev afgiftspligtig — afgiftsfradrag — spørgsmålet om, hvorvidt det er nødvendigt, at der er en direkte og umiddelbar tilknytning mellem tjenesteydelserne og personens transaktioner i egenskab af afgiftspligtig person

Konklusion

Artikel 17, stk. 2, i Rådets sjette direktiv 77/388/EØF af 17. maj 1977 om harmonisering af medlemsstaternes lovgivning om omsætningsafgifter — Det fælles merværdiafgiftssystem: ensartet beregningsgrundlag, skal fortolkes således, at udgifter til rådgivningsydelser, som en afgiftspligtig person har erhvervet med henblik på at fastsætte størrelsen af en fordring, som udgør en del af dennes formue, og som hidrører fra et salg af aktier, som er foretaget før den pågældende blev momspligtig, ikke giver ret til at fradrage den herfor erlagte moms, når der ikke foreligger omstændigheder, der godtgør, at det er den økonomiske virksomhed, som den afgiftspligtige person udfører i sjette direktivs forstand, der er årsag til erhvervelsen af ydelserne, og omkostningerne ved rådgivningen ikke har nogen direkte og umiddelbar tilknytning til denne virksomhed.

(¹) EUT C 74 af 25.3.2006.

Domstolens dom (Anden Afdeling) af 8. februar 2007 — Groupe Danone mod Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber

(Sag C-3/06 P) (¹)

(Appel — konkurrence — kartel — bøder — retningslinjer for beregning af bøder — samarbejdsmeddelelsen)

(2007/C 82/11)

Processprog: fransk

Parter

Appellant: Groupe Danone (ved avocats A. Winckler og S. Sorinas Jimeno)

Den anden part i appelsagen: Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber (ved A. Bouquet og W. Wils, som befuldmægtigede)

Sagens genstand

Appel af dom afsagt den 25. oktober 2005 af De Europæiske Fællesskabers Ret i Første Instans (Femte Afdeling) i sag T-38/02, Groupe Danone mod Kommissionen, hvori Retten delvist ikke tog påstanden om annullation af Kommissionens beslutning 2003/529/EF af 5. december 2001 om en procedure i henhold til artikel 81 EF til følge (EUT L 200, s. 1)

Konklusion

- 1) Appellen forkastes.
- 2) Groupe Danone betaler appellsagens omkostninger.

(¹) EUT C 48 af 25.2.2006.

Domstolens dom (Ottende Afdeling) af 8. februar 2007 — Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber mod Den Slovakiske Republik

(Sag C-114/06) (¹)

(Traktatbrud — direktiv 96/48/EF — transeuropæiske netværk — interoperabilitet i det transeuropæiske jernbanesystem for højhastighedstog — manglende gennemførelse)

(2007/C 82/12)

Processprog: slovakisk

Parter

Sagsøger: Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber (ved G. Zavvos og T. Kukul, som befuldmægtigede)

Sagsøgt: Den Slovakiske Republik (ved R. Procházka, som befuldmægtiget)

Sagens genstand

Traktatbrud — manglende gennemførelse inden for den fastsatte frist af Rådets direktiv 96/48/EF af 23. juli 1996 om interoperabilitet i det transeuropæiske jernbanesystem for højhastighedstog (EFT L 235, s. 6)

Konklusion

- 1) Den Slovakiske Republik har tilsidesat sine forpligtelser i henhold til Rådets direktiv 96/48/EF af 23. juli 1996 om interoperabilitet i det transeuropæiske jernbanesystem for højhastighedstog, idet den ikke har vedtaget de nødvendige love og administrative bestemmelser for at efterkomme direktivet.
- 2) Den Slovakiske Republik betaler sagens omkostninger.

(¹) EUT C 96 af 22.4.2006.

Domstolens dom (Femte Afdeling) af 15. februar 2007 — Ruma GmbH mod Oberfinanzdirektion Nürnberg (anmodning om præjudiciel afgørelse fra Finanzgericht München — Tyskland)

(Sag C-183/06) (¹)

(Fælles toldtarif — kombineret nomenklatur — tarifiering — pos. 8529 — underposition 8529 90 40 — tastaturfolie til mobiltelefon)

(2007/C 82/13)

Processprog: tysk

Den forelæggende ret

Finanzgericht München

Parter i hovedsagen

Sagsøger: Ruma GmbH

Sagsøgt: Oberfinanzdirektion Nürnberg

Sagens genstand

Anmodning om præjudiciel afgørelse — Finanzgericht München — fortolkning af Kommissionens forordning (EF) nr. 1789/2003 af 11. september 2003 om ændring af bilag I til Rådets forordning (EØF) nr. 2658/87 om told- og statistiknomenklaturen og den fælles toldtarif (EFT L 281, s. 1) — position 8538 — overflade til mobiltelefonastatur (keypad), der på undersiden har ikke-ledende kontaktstifter

Konklusion

Den kombinerede nomenklatur i bilag I til Rådets forordning (EØF) nr. 2658/87 af 23. juli 1987 om told- og statistiknomenklaturen og den fælles toldtarif, som ændret ved Kommissionens forordning (EF) nr. 1789/2003 af 11. september 2003, skal fortolkes således, at tastaturfolie af polycarbonat, som på oversiden har udformede taster og på undersiden ikke-ledende kontaktstifter, og som er bestemt til at blive inkorporeret i en mobiltelefon, henhører under underposition 8529 90 40.

(¹) EUT C 143 af 17.6.2006.

Domstolens dom (Syvende Afdeling) af 1. februar 2007 — Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber mod Den Portugisiske Republik

(Sag C-324/06) (¹)

(Traktatbrud — direktiv 2004/116/EF — medtagelse af gærtypen *Candida guilliermondii* på bilaget til direktiv 82/471/EØF — undladelse af at vedtage de nødvendige foranstaltninger)

(2007/C 82/14)

Processprog: portugisisk

Parter

Sagsøger: Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber (ved A. Szmytkowska og P. Guerra e Andrade, som befuldmægtigede)

Sagsøgt: Den Portugisiske Republik (ved L. Fernandes og F. Fraústo de Azevedo, som befuldmægtigede)

Sagens genstand

Traktatbrud — manglende vedtagelse inden for den fastsatte frist alle de bestemmelser, der er nødvendige for at efterkomme Kommissionens direktiv 2004/116/EF af 23. december 2004 om ændring af bilaget til Rådets direktiv 82/471/EØF for så vidt angår medtagelse af *Candida guilliermondii* (EUT L 379, s. 81)

Konklusion

1) Den Portugisiske Republik har tilsidesat sine forpligtelser i henhold til Kommissionens direktiv 2004/116/EF af 23. december 2004 om ændring af bilaget til Rådets direktiv 82/471/EØF for så vidt angår medtagelse af *Candida guilliermondii*, idet den ikke inden for den fastsatte frist har vedtaget de nødvendige love og administrative bestemmelser for at efterkomme direktivet.

2) Den Portugisiske Republik betaler sagens omkostninger.

(¹) EUT C 224 af 16.9.2006.

Domstolens (Sjette Afdeling) kendelse af 14. december 2006 — Herbert Meister mod Kontoret for Harmonisering i det Indre Marked (Varemærker og Design)

(Sag C-12/05 P) (¹)

(Appel — ansættelse — omplacering af en afdelingschef som juridisk konsulent for vicepræsidenten, der er ansvarlig for juridiske anliggender — åbenbart, at appellen delvis ikke kan antages til realitetsbehandling, delvis er ugrundet)

(2007/C 82/15)

Processprog: fransk

Parter

Sagsøger: Herbert Meister (ved avocat P. Goergen)

Den anden part i sagen: Kontoret for Harmonisering i det Indre Marked (Varemærker og Design) (ved I. de Medrano Caballero, som befuldmægtiget)

Sagens genstand

Appel af dom afsagt af Retten i Første Instans (Tredje Afdeling) den 28. oktober 2004 i sag T-76/03, Meister mod KHIM, hvorved Retten frifandt sagsøgte i et annullationssøgsmål til prøvelse af Harmoniseringskontorets afgørelse truffet den 22. april 2002, hvorefter sagsøgeren og dennes stilling som juridisk konsulent i tjenestens interesse blev underlagt vicepræsidenten, der er ansvarlig for juridiske anliggender

Konklusion

1) Hovedappellen og kontraappellen forkastes.

2) Herbert Meister betaler omkostningerne i hovedappellen.

3) Kontoret for Harmonisering i det Indre Marked (Varemærker og Design) betaler omkostningerne i kontraappellen.

(¹) EUT C 93 af 16.4.2005.

Domstolens kendelse af 8. december 2006 — Polyelectrolyte Producers Group mod Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber og Rådet for Den Europæiske Union

(Sag C-368/05 P) ⁽¹⁾

(Appel — Rådets afgørelse om fastlæggelse af Fællesskabets holdning — afgørelse truffet af Det Blandede EØS-udvalg, hvorefter Kongeriget Norge for stoffet acrylamid kan anvende særlige koncentrationsgrænser, der er strengere end de, der er tilladt inden for Fællesskabet)

(2007/C 82/16)

Processprog: engelsk

Parter

Appellant: Polyelectrolyte Producers Group (ved advokats K. Van Maldegem og C. Mereu)

De andre parter i appelsagen: Rådet for Den Europæiske Union (ved G. Curmi, J.-P. Hix og F. Florindo Gijón) og Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber (ved J. Forman og M. Wilderspin, som befuldmægtigede)

Sagens genstand

Appel af kendelse afsagt den 22. juli 2005 af Retten i Første Instans (Anden Afdeling) i sag T-376/04, Polyelectrolyte Producers Group mod Kommissionen og Rådet, om afvisning dels af et søgsmål med påstand om annullation af afgørelse nr. 59/2004 truffet af Det Blandede EØS-udvalg den 26. april 2004 om ændring af bilag II til EØS-aftalen (EUT L 277, s. 30), i det omfang den tillader Norge at forlange særlige koncentrationsgrænser for stoffet acrylamid, der er strengere end de, der finder anvendelse inden for Fællesskabet, samt med påstand om, at fælleserklæringen i henhold til EØS-aftalen vedrørende revisionsklausulen på området for farlige stoffer, som blev vedtaget i Det Blandede EØS-udvalg den 26. marts 1999 (EFT C 185, s. 6), kendes retsstridig, dels af et søgsmål med påstand om erstatning for det tab, som sagsøgeren hævder at have lidt som følge af vedtagelsen af den anfægtede afgørelse.

Konklusion

- 1) Appellen forkastes.
- 2) Polyelectrolyte Producers Group betaler sagens omkostninger.

⁽¹⁾ EUT C 10 af 14.1.2006.

Domstolens kendelse af 22. januar 2007 — Bart Nijs mod Revisionsretten for De Europæiske Fællesskaber

(Sag C-373/05 P) ⁽¹⁾

(Appel — tjenestemænd — afgørelse om ikke at forfremme en tjenestemand til lønklasse LA 5 — forudgående administrativ klage — samme genstand og grundlag — åbenbart, at appellen må forkastes)

(2007/C 82/17)

Processprog: fransk

Parter

Appellant: Bart Nijs (ved avocat F. Rollinger)

Den anden part i appelsagen: Revisionsretten for De Europæiske Fællesskaber (ved T. Kennedy og G. Corstens, som befuldmægtigede)

Sagens genstand

Appel af kendelse afsagt af Retten i Første Instans (Anden Afdeling) den 26. maj 2005 i sag T-377/04, Nijs mod Revisionsretten, hvorved Retten afviste den sag, som appellanten havde anlagt med påstand om annullation af den af Revisionsretten truffene afgørelse om ikke at forfremme sagsøgeren til progrevisor (LA5) i forfremmelsesåret 2003.

Konklusion

- 1) Appellen forkastes.
- 2) Bart Nijs betaler sagens omkostninger.

⁽¹⁾ EUT C 330 af 24.12.2005.

Domstolens kendelse af 26. januar 2007 — Elisabetta Righini mod Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber

(Sag C-57/06 P) ⁽¹⁾

(Appel — tjenestemænd — midlertidigt ansatte — indplacering i lønklasse og på løntrin — indplacering i højere lønklasse inden for stillingsgruppen — urigtig gengivelse af de faktiske omstændigheder — begrundelsesmangler — åbenbart, at appellen delvis ikke kan antages til realitetsbehandling, delvis er ugrundet)

(2007/C 82/18)

Processprog: fransk

Parter

Appellant: Elisabetta Righini (ved avocat E. Boigelot)

Den anden part i appelsagen: Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber (ved V. Joris og C. Berardis-Kayser, som befuldmægtigede, samt avocat D. Waelbroeck)

Sagens genstand

Appel af dom afsagt af De Europæiske Fællesskabers Ret i Første Instans (Femte Afdeling) den 15. november 2005 i sagen Righini mod Kommissionen (sag T-145/04), hvorved Retten frifandt Kommissionen for en påstand om annullation af Kommissionens afgørelser om ved sagsøgerens tiltrædelse af tjenesten at indplacere hende i lønklasse A7/3, og, om fornødent, annullation af afgørelsen af 21. januar 2004 om afvisning af sagsøgerens klage.

Konklusion

- 1) Appellen forkastes.
- 2) Elisabetta Righini betaler sagens omkostninger.

⁽¹⁾ EUT C 74 af 25.3.2006.

Domstolens kendelse (Ottende Afdeling) af 19. januar 2007 — Carrefour — Marinopoulos AE mod Nomarchiaki aftodioikisi Tripolis (anmodning om præjudiciel afgørelse fra Dioikitiko Protodikeio Tripolis — Grækenland)

(Sag C-126/06) ⁽¹⁾

(Frie varebevægelser — artikel 28 EF — kvantitative restriktioner — foranstaltninger med tilsvarende virkning — markedsføring af frosne bageriprodukter)

(2007/C 82/19)

Processprog: græsk

Den forelæggende ret

Dioikitiko Protodikeio Tripolis

Parter i hovedsagen

Sagsøger: Carrefour — Marinopoulos AE

Sagsøgt: Nomarchiaki aftodioikisi Tripolis

Sagens genstand

Anmodning om præjudiciel afgørelse — Dioikitiko Protodikeio Tripolis — fortolkning af artikel 28 EF — salg af forbagte bageriprodukter (»bake-off«-produkter) — krav om forudgående tilladelse

Konklusion

Artikel 28 EF skal fortolkes således, at den er til hinder for en national retsforskrift, som underkaster salg af »bake-off«-produkter de samme krav, som finder anvendelse på den samlede fremstillings- og afsætningsproces for brød og traditionelle bageriprodukter.

⁽¹⁾ EUT C 108 af 6.5.2006.

Domstolens kendelse af 12. december 2006 — Autosalone Ispra Snc mod Det Europæiske Atomenergifællesskab

(Sag C-129/06 P) ⁽¹⁾

(Appel — Det Europæiske Atomenergifællesskabs ansvar uden for kontraktforhold — spildevandskollektor løbet over — denaturering — bevisoptagelse)

(2007/C 82/20)

Processprog: italiensk

Parter

Appellant: Autosalone Ispra Snc (ved avocat B. Casu)

Den anden part i appelsagen: Det Europæiske Atomenergifællesskab ved Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber (ved E. de March, som befuldmægtiget, og avocat A. Dal Ferro)

Sagens genstand

Appel af dom afsagt af Retten i Første Instans (Anden Afdeling) den 30. november 2006 i sag T-250/02, Autosalone Ispra mod Kommissionen, hvorved Retten ikke tog en påstand til følge om, at Fællesskabet var ansvarligt for det tab, sagsøgeren angiveligt havde lidt som følge af, at en spildevandskollektor, hvis drift og vedligeholdelse påhviler Det Fælles Forskningscenter i Ispra, løb over — tilsidesættelse af procesreglerne vedrørende bevisbyrden

Konklusion

- 1) Appellen forkastes.
- 2) Autosalone Ispra Snc betaler sagens omkostninger.

⁽¹⁾ EUT C 108 af 6.5.2006.

Domstolens kendelse (Syvende Afdeling) af 26. januar 2007 — Auto Peter Petschenig GmbH mod Toyota Frey Austria GmbH (anmodning om præjudiciel afgørelse fra Handelsgericht Wien — Østrig)

(Sag C-273/06) ⁽¹⁾

(Procesreglementets artikel 104, stk. 3, første afsnit — konkurrence — forhandleraftale vedrørende motorkøretøjer — gruppefritagelse — forordning (EF) nr. 1475/95 — artikel 5, stk. 3 — leverandørens ophævelse — ikrafttræden af forordning (EF) nr. 1400/2002 — nødvendigheden af en reorganisering af distributionsnettet)

(2007/C 82/21)

Processprog: tysk

Den forelæggende ret

Handelsgericht Wien

Parter i hovedsagen

Sagsøger: Auto Peter Petschenig GmbH

Sagsøgt: Toyota Frey Austria GmbH

Sagens genstand

Anmodning om præjudiciel afgørelse — Handelsgericht Wien — fortolkning af artikel 5, stk. 3, første afsnit, første led, i Kommissionens forordning (EF) nr. 1475/95 af 28. juni 1995 om anvendelse af traktatens artikel 85, stk. 3, på kategorier af salgs- og serviceaftaler vedrørende motorkøretøjer (EFT L 145, s. 25) og Kommissionens forordning (EF) nr. 1400/2002 af 31. juli 2002 om anvendelse af traktatens artikel 81, stk. 3, på kategorier af vertikale aftaler og samordnet praksis inden for motorkøretøjsbranchen (EFT L 203, s. 30) — forhandleraftale opsiges af leverandøren med et års varsel under henvisning til, at det er nødvendigt at foretage en gennemgribende reorganisering af forhandlernet efter ikrafttrædelse af forordning (EF) nr. 1400/2002

Konklusion

1) Den omstændighed, at Kommissionens forordning (EF) nr. 1400/2002 af 31. juli 2002 om anvendelse af traktatens artikel 81, stk. 3, på kategorier af vertikale aftaler og samordnet praksis inden for motorkøretøjsbranchen er trådt i kraft, nødvendiggør ikke i sig selv en reorganisering af leverandørens forhandlernet som omhandlet i artikel 5, stk. 3, første afsnit, første led, i Kommissionens forordning (EF) nr. 1475/95 af 28. juni 1995 om anvendelse af traktatens artikel [81], stk. 3, på kategorier af salgs- og serviceaftaler vedrørende motorkøretøjer. Denne ikrafttræden kan

imidlertid, alt efter hvorledes hver enkelt leverandørs forhandlernet er organiseret, nødvendiggøre så væsentlige ændringer, at de udgør en egentlig reorganisering af nævnte net som omhandlet i denne bestemmelse.

2) Den omstændighed, at en leverandør efter ikrafttrædelsen af forordning nr. 1400/2002 etablerer et selektivt distributionssystem, som indebærer, dels at der ikke længere påhviler forhandlerne nogen begrænsninger med hensyn til, hvor de kan sælge de af aftalen omfattede varer, dels at godkendte værksteder kan begrænse deres virke til blot at omfatte reparationer og vedligeholdelse, kan indebære en reorganisering af forhandlernet som omhandlet i artikel 5, stk. 3, første afsnit, første led, i forordning nr. 1475/95. Det tilkommer de nationale retter og voldgiftsretter at afgøre, hvorvidt dette er tilfældet, på grundlag af alle de konkrete omstændigheder vedrørende den tvist, der foreligger til pådømmelse, og navnlig sådanne beviser, som i dette øjemed er fremlagt af leverandøren.

⁽¹⁾ EUT C 212 af 2.9.2006.

Domstolens kendelse (Tredje Afdeling) af 25. januar 2007 (anmodning om præjudiciel afgørelse fra Krajský súd v Prešove, Den Slovakiske Republik) — František Kovaľský mod Mesto Prešov, Dopravný podnik Mesta Prešov as

(Sag C-302/06) ⁽¹⁾

(Anmodning om præjudiciel afgørelse — tillægsprotokol til den europæiske konvention om beskyttelse menneskerettigheder og grundlæggende frihedsrettigheder — ejendomsret — elektriske installationer på privat område uden kompensation til ejerne — Domstolen ikke kompetent)

(2007/C 82/22)

Processprog: slovakisk

Den forelæggende ret

Krajský súd v Prešove

Parter i hovedsagen

Sagsøger: František Kovaľský

Sagsøgte: Mesto Prešov, Dopravný podnik Mesta Prešov as

Intervenienter: Zuzana Petrová, Ondrej Valla

Sagens genstand

Anmodning om præjudiciel afgørelse — Krajský súd v Prešove — fortolkning af EU-traktatens artikel 6 og af artikel 1 i tillægsprotokollen til konventionen om beskyttelse af menneskerettigheder og grundlæggende frihedsrettigheder, undertegnet i Paris den 20. marts 1952 — ejendomsret — national lovgivning, hvorefter elektriske konstruktioner kan etableres på private områder, uden at ejerne har ret til kompensation.

Konklusion

Det er åbenbart, at De Europæiske Fællesskabers Domstol ikke har kompetence til at besvare de spørgsmål, som ved afgørelser af 2. maj og af 21. juli 2006 er forelagt af Krajský súd v Prešove V.

(¹) EUT C 249 af 14.10.2006.

Sag anlagt den 13. december 2006 — Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber mod Den Italienske Republik

(Sag C-503/06)

(2007/C 82/23)

Processprog: italiensk

Parter

Sagsøger: Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber (ved D. Recchia, som befuldmægtiget)

Sagsøgt: Den Italienske Republik

Sagsøgerens påstande

- Det fastslås, at Den Italienske Republik har tilsidesat sine forpligtelser i henhold til artikel 9 i direktiv 79/409/EØF (¹), eftersom regionen Ligurien har vedtaget og anvendt bestemmelser vedrørende tilladelse til at fravige ordningen med beskyttelse af vilde fugle, der ikke opfylder de betingelser, som er fastsat i den nævnte bestemmelse.
- Den Italienske Republik tilpligtes at betale sagens omkostninger.

Søgsmålsgrunde og væsentligste argumenter

Foranlediget af en klage blev Kommissionen opmærksom på, at regionen Ligurien havde godkendt lov nr. 34 af 5. oktober 2001 med henblik på at opstille regler for den nærmere fremgangsmåde ved meddelelse af undtagelser i medfør af direktivets artikel 9 fra direktivets ordning med beskyttelse af vilde fugle. Den nævnte regionale lov blev ændret ved regionallov nr. 31 af 13. august 2002.

Efter Kommissionens opfattelse har regionallov nr. 34/2001, som ændret, karakter af en tilladelse til almindelig udøvelse af jagt på beskyttede fuglearter i henhold til direktivet, for så vidt som

- den på general og abstrakt måde samt uden tidsbegrænsning udpeger de arter, der er omfattet af undtagelsen, uanset at direktivets undtagelsesbestemmelse er affattet på en sådan måde, at den kun er tiltænkt at skulle anvendes rent undtagelsesvist og kun i kraft af konkrete undtagelser, der først kan meddeles, efter at det er godtgjort, at bestemte videnskabelige betingelser er opfyldt
- den ikke fastsætter en forpligtelse for så vidt angår de individuelle undtagelsesbestemmelser til at angive en af de abstrakte grunde, der gør det muligt at fastsætte undtagelser i henhold til direktivets artikel 9, og ikke fastsætter en forpligtelse til at redegøre for de konkrete årsager til, at en bestemt undtagelse kan henføres til det krav, der angives som abstrakt grund
- den ikke fastsætter, at det skal være godtgjort, at der ikke findes nogen anden tilfredsstillende løsning, ligesom den myndighed, som har bemyndigelse til at erklære, at betingelserne i direktivets artikel 9 er opfyldt, ikke angives.

Den omstændighed, at regionallov nr. 34/2001, som ændret, er uforenelig med direktivet, afspejles i de konkrete tilladelser til jagtudtagning, hvori det ikke godtgøres, at der ikke findes andre tilfredsstillende løsninger, og hvori hverken den abstrakte grund eller de konkrete årsager til, at undtagelsen er nødvendig, anføres.

Efter fristen i den begrundede udtalelse udløb den 31. oktober 2006, ophævede regionen Ligurien regionallov nr. 34/2001, som ændret, ved regionallov nr. 35/2006 af 31. oktober 2006, og den vedtog regionallov nr. 36/2006, i medfør af hvilken der tillades undtagelser for så vidt angår jagtudtagninger, der er uforenelige med direktivets artikel 9 i samme omfang som de allerede anfægtede undtagelser i den tidligere gældende regionallov.

(¹) Rådets direktiv 79/409/EØF af 2.4.1979 om beskyttelse af vilde fugle (EFT L 103, s. 1).

Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Tribunale civile di Genova (Italien) den 18. januar 2007 — Autostrada dei Fiori SpA, AISCAT, Associazione Nazionale dei Gestori delle Autostrade mod Governo della Repubblica Italiana, Ministero delle Infrastrutture e dei Trasporti, Ministero dell'Economia e delle Finanze, og Azienda nazionale autonoma delle strade (ANAS)

(Sag C-12/07)

(2007/C 82/24)

Processprog: italiensk

Den forelæggende ret

Tribunale civile di Genova

Parter i hovedsagen

Sagsøgere: Autostrada dei Fiori SpA, AISCAT, Associazione Nazionale dei Gestori delle Autostrade

Sagsøgte: Governo della Repubblica Italiana, Ministero delle Infrastrutture e dei Trasporti, Ministero dell'Economia e delle Finanze, og Azienda nazionale autonoma delle strade (ANAS)

Præjudicielle spørgsmål

1) Domstolen anmodes om at oplyse, om et retssubjekt — der drives som et aktieselskab, og som har det formål, den funktion og de beføjelser til at intervenere på markedet, som ANAS spa har fået tillagt af den italienske lovgiver, (jf. herved navnlig retsakterne til oprettelse af det nye retssubjekt, ANAS' vedtægter, som er godkendt ved interministerielt dekret af 18.12.2002, de nye bestemmelser i artikel 2, stk. 82-90 i lovdekret af 3.10.2006, ophøjet til lov med de ændringer, der er foretaget af finansloven for 2007 ved artikel 1, stk. 2034) — kan anses for en (offentlig) virksomhed i fællesskabsretlig forstand og med de retsvirkninger, der følger af fællesskabsretten, og om den dermed er omfattet af konkurrencereglerne (traktatens artikel 86)?

Såfremt første spørgsmål besvares bekræftende, spørges:

2) Er et regelsæt som det i sagen omhandlede, der er ophøjet til lov ved lov nr. 286/2006, hvorved der fastsættes en »eventuel ret til erstatning« som kompensation for den vidtrækkende ekspropriationsbeføjelse, der er tillagt en konkurrerende offentlig virksomhed som ANAS spa, foreneligt med fællesskabsretten, henset til den fællesskabsretlige beskyttelse af den private ejendomsret, der er en grundlæggende rettighed?

3) Er fællesskabsretten, navnlig konkurrencereglerne og reglerne om det indre marked (artikel 43 EF ff. og artikel 81 EF ff.), henset til de i sagen omhandlede bestemmelser, herunder ændringerne ved stadfæstelsen og ændringerne til finansloven for 2007, til hinder for, at et selskab som ANAS spa med det offentlige som eneaktionær — midlertidigt, men uden, at der fastsættes en ubetinget frist — tillægges beføjelse til at udføre offentlige tjenesteydelser eller til at forvalte offentlig infrastruktur uden afholdelse af udbudsforretning?

4) Er den fællesskabsretlige procedure for tildeling af offentlige kontrakter til hinder for, at en medlemsstat udvider den ordning, der er fastsat i direktiverne vedrørende udbud af kontrakter om leverancer og tjenesteydelser, til også at gælde »vertikale« operationer, der udføres af private virksomheder, idet medlemsstaten desuden forbeholder sig retten til at udpege medlemmerne af de besluttende udbudskommissioner?

5) Foreligger der statsstøtte i strid med artikel 87 EF ff. i forbindelse med finansielle foranstaltninger, der er indført til fordel for ANAS i medfør af artikel 7, stk. 12, i lovdekret nr. 138/2002 og artikel 7, stk. 1e, i lovdekret nr. 138/2002 samt artikel 1, stk. 453, i finansloven for 2005 (lov nr. 311

af 30.12.2004), der gør det muligt for ANAS spa at opnå lån på lempelige vilkår fra Cassa depositi e Prestiti s.p.a. samt foranstaltninger svarende til dem, der er indført ved artikel 1, stk. 299, litra c), og stk. 453 i lov nr. 311/2004 (finansloven for 2005) og/eller i medfør af artikel 76, stk. 2, i lov nr. 289/2003, hvorved ANAS spa tilføres betydelige offentlige tilskud, der er klart øremærket til infrastrukturarbejder, men uden en forpligtelse til at føre et særskilt regnskab, for så vidt som ANAS spa indrømmes fordele, der ikke indrømmes de private konkurrenter, og der ikke føres et særskilt regnskab herfor? Og foreligger der tillige statsstøtte ved en foranstaltning såsom forlængelsen af ANAS spa's koncession, der gør det muligt for ANAS at undgå udbudsproceduren, samt ved bestemmelser som dem, der er indført ved artikel 2 i lov nr. 286/2006 (som ophøjer lovdekret nr. 262/2006 til lov), stk. 87 og 88, hvori det fastsættes, at ANAS spa automatisk kan indtræde — midlertidigt, men uden, at der fastsættes en frist for varigheden — i private underkoncessionsforhold ved disses udløb?

Appel iværksat den 22. januar 2007 af Marguerite Chetcuti til prøvelse af dom afsagt den 8. november 2006 af Retten i Første Instans (Fjerde Afdeling) i sag T-357/04, Chetcuti mod Kommissionen

(Sag C-16/07 P)

(2007/C 82/25)

Processprog: fransk

Parter

Appellant: Marguerite Chetcuti (ved avocat M.-A. Lucas)

Den anden part i appelsagen: Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber

Appellanten har nedlagt følgende påstande

— Ophævelse af den af De Europæiske Fællesskabers Ret i Første Instans (Fjerde Afdeling) afsagte dom af 8. november 2006 i sag T-357/04, Chetcuti mod Kommissionen.

— Der gives appellanten medhold i de for Retten nedlagte påstande, hvorefter:

— den af udvælgelseskomitéen for udvælgelsesprøven truffene afgørelse af 22. juni 2004 om på grundlag af punkt III i meddelelsen om udvælgelsesprøve KOM/PA/04 af 6. april 2004 ikke at imødekomme sagsøgerens ansøgning, annulleres

— de retsakter, der fulgte efter udvælgelsesproceduren, bl.a. listen over ansøgere, som opfyldte de betingelser, der var fastsat i den af udvælgelseskomitéen udarbejdede meddelelse om udvælgelsesprøven, Kommissionens afgørelse, som på baggrund heraf fastsætter antallet af stillinger, der skal besættes, listen over egnede ansøgere, som blev fastsat af udvælgelseskomitéen ved afslutningen af dennes arbejde, og de afgørelser om ansættelse, der er vedtaget af ansættelsesmyndigheden på baggrund heraf, annulleres.

— Kommissionen tilpligtes at betale sagens omkostninger.

Søgsmålsgrunde og væsentligste argumenter

Appellanten har fremført et eneste anbringende til støtte for appellen, nemlig at Retten har tilsidesat begrebet intern udvælgelsesprøve som omhandlet i artikel 4 og 29, stk. 1, litra b), i tjenstemandsvedtægten, i den version, der var gældende ved offentliggørelsen af meddelelsen om udvælgelsesprøven, samt det formål, der er tillagt ansættelsen ved vedtægtens artikel 27 og 4, stk. 1, og tilsidesat ligebehandlingsprincippet eller i det mindste begrundelsespligten.

Appellanten har med dette anbringende nærmere bestemt anført, at det følger af Domstolens og Rettens praksis, at udtrykket »udvælgelsesprøve inden for institutionen« vedrører alle de personer, der gør tjeneste ved institutionen som følge af et offentligretligt arbejdsforhold, herunder hjælpeansatte, og at Retten har tilsidesat denne retspraksis samt rækkevidden af udtrykket »intern udvælgelsesprøve« ved at fokusere på hovedformålet med udvælgelsesprøven, defineret på grundlag af subjektive kvalifikationer, snarere end på selve karakteren heraf, defineret i forhold til de objektive betingelser for adgang til udvælgelsesprøven, som er fastsat i meddelelsen om udvælgelsesprøven.

Appellanten har dernæst anført, at det er uomtvistet, at ansættelsesmyndigheden råder over et vidt skøn, når den i meddelelsen om udvælgelsesprøven præciserer adgangsbetingelserne hertil, og at denne beføjelse altid bør udøves i forhold til de krav, der stilles i forbindelse med de stillinger, der skal besættes, og tjenestens interesse, hvorfor påstanden om, at hjælpeansatte er udelukket med den begrundelse, at disse til forskel fra tjenstemænd og midlertidigt ansatte ikke ved deres første ansættelse har skullet godtgøre, at de opfylder de højeste krav til kvalifikationer, indsats og integritet, ikke kan godtages. Godtgørelsen af sådanne krav bør nemlig følge udelukkende af beståelsen af de stopprøver og udvælgelsesprøver, der er fastsat i meddelelsen om udvælgelsesprøven. Det samme gælder i øvrigt for godtgørelsen af evnen til at bestride de ledige stillinger.

Subsidiært har appellanten endelig anført, at den anfægtede dom er mangelfuldt begrundet, idet Retten ikke har behandlet appellants argument om, at der i meddelelsen om udvælgelsesprøven foreligger en uoverensstemmelse, eftersom sidstnævnte tilsyneladende udelukker ansøgninger fra hjælpeansatte, men ved beregningen af erhvervs erfaring medtager den erhvervs erfaring, der er erhvervet som hjælpeansat i visse ansættelsesgrupper.

Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Tribunale Amministrativo Regionale del Lazio (Italien) den 25. januar 2007 — Confcooperative Friuli Venezia Giulia, Luigi Soini, Azienda Agricola Vivai Pinat Mario e figlio mod Ministero delle Politiche Agricole, Alimentari e Forestali, Regione Friuli Venezia Giulia

(Sag C-23/07)

(2007/C 82/26)

Processprog: italiensk

Den forelæggende ret

Tribunale Amministrativo Regionale del Lazio

Parter i hovedsagen

Sagsøgere: Confcooperative Friuli Venezia Giulia, Luigi Soini, Azienda Agricola Vivai Pinat Mario e figlio

Sagsøgte: Ministeriet for Landsbrugs-, Fødevarer- og Skovbrugspolitik, Regione Friuli Venezia Giulia

Præjudicielle spørgsmål

- 1) Skal traktaten om Republikken Ungarns tiltrædelse af Den Europæiske Union (EUT L 236 af 23.9.2003) fortolkes således, at det skal antages, at hvad angår betegnelsen af vine produceret i Ungarn og i Det Europæiske Fællesskab, skal man med virkning fra maj 2004 udelukkende anvende bestemmelserne i den EF-lovgivning, der fremgår af forordning nr. 1493/99 ⁽¹⁾ og forordning nr. 753/2002 ⁽²⁾, som ændret ved forordning nr. 1429/2004 ⁽³⁾?
- 2) Udgør artikel 52 i forordning nr. 1493/99 tilstrækkelig hjemmel for, at Europa-Kommissionen kan fjerne betegnelsen af en vin (konkret »Tocai friulano«) hidrørende fra en druesort, der retmæssigt er registreret i den italienske stats registre og gengivet i de relevante EF-forordninger?

3) Indebærer EF-traktatens artikel 34, stk. 2, andet afsnit — som forbyder forskelsbehandling af producenter og forbrugere af landbrugsvarer i Det Europæiske Fællesskab — et forbud mod at diskriminere i forhold til producenter og brugere af én bestemt betegnelse af vin, nemlig betegnelsen »Tocai friulano«, mellem de 122 betegnelser opført i bilag I til forordning nr. 753/2002 (som ændret ved forordning nr. 1429/2004), således at den omhandlede benævnelse ikke fortsat kan bruges efter den 31. marts 2007?

4) Skal artikel 19, stk. 2, i Kommissionens forordning nr. 753/2002 — der anerkender brugen af betegnelserne på druesorterne opført i bilag I til nævnte forordning (som ændret ved forordning nr. 1429/2004) — fortolkes således, at det er muligt og retmæssigt, at der er enslydende navne på druesorter og geografiske angivelser for vine produceret i Det Europæiske Fællesskab?

5) I tilfælde af en bekræftende besvarelse af det foregående spørgsmål 4 spørges: Forbyder EF-traktatens artikel 34, stk. 2, andet afsnit — som forbyder forskelsbehandling af producenter og forbrugere af landbrugsvarer i Det Europæiske Fællesskab — Kommissionen i en af den udstedt forordning (nr. 753/2002) at anvende kriteriet enslydende på den måde, der fremgår bilag I til nævnte forordning i den betydning, at det anerkendes som retmæssigt at anvende en hel række navne på druesorter indeholdende betegnelser, som delvis og totalt er enslydende med geografiske angivelser, hvorved man ophæver den retmæssige mulighed for at anvende ét bestemt navn på en druesort (»Tocai friulano«), som retmæssigt er blevet anvendt i århundreder på det europæiske marked?

6) Skal artikel 50 i forordning nr. 1493/99 fortolkes således, at Ministerrådet og medlemsstaterne (og da ganske særlig Europa-Kommissionen) ved gennemførelsen af bestemmelserne i TRIPs-aftalens artikel 23-24, herunder navnlig bestemmelsen i aftalens artikel 24, stk. 6, på området for enslydende betegnelser for vin ikke kan vedtage eller tillade tiltag, såsom Kommissionens forordning nr. 753/2002, som på området for enslydende betegnelser forbeholder en anden behandling for vinbetegnelser, der ud fra ensartethedsprofilen frembyder de samme karakteristika?

7) Medfører den udtrykkelige henvisning til TRIPs-aftalens artikel 23 og 24, som findes i betragtning 56 og artikel 50 i forordning nr. 1493/99, at bestemmelsen i artikel 24, stk. 6 — der giver aftalestaterne ret til at beskytte enslydende betegnelser — i lyset af EF-Domstolens praksis får direkte virkning i Fællesskabets retsorden?

(¹) EFT L 179, s. 1.

(²) EFT L 118, s. 1.

(³) EUT L 263, s. 11.

Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Tribunale Amministrativo Regionale del Lazio (Italien) den 25. januar 2007 — Cantina Produttori Cormons og Luigi Soini mod Ministeriet for Landbrugs-, Fødevarer- og Skovbrugspolitik samt Regione Friuli — Venezia Giulia

(Sag C-24/07)

(2007/C 82/27)

Processprog: italiensk

Den forelæggende ret

Tribunale Amministrativo Regionale del Lazio

Parter i hovedsagen

Sagsøgere: Cantina Produttori Cormons og Luigi Soini

Sagsøgte: Ministeriet for Landbrugs-, Fødevarer- og Skovbrugspolitik samt Regione Friuli — Venezia Giulia

Præjudicielle spørgsmål

1) Skal traktaten om Republikken Ungarns tiltrædelse af Den Europæiske Union (EUT L 236 af 23.9.2003) fortolkes således, at det skal antages, at hvad angår betegnelsen af vine produceret i Ungarn og i Det Europæiske Fællesskab, skal man med virkning fra maj 2004 udelukkende anvende bestemmelserne i den EF-lovgivning, der fremgår af forordning nr. 1493/99 (¹) og forordning nr. 753/2002 (²), som ændret ved forordning nr. 1429/2004 (³)?

2) Udgør artikel 52 i forordning nr. 1493/99 tilstrækkelig hjemmel for, at Europa-Kommissionen kan fjerne betegnelsen af en vin (konkret »Tocai friulano«) hidrørende fra en druesort, der retmæssigt er registreret i den italienske stats registre og gengivet i de relevante EF-forordninger?

3) Indebærer EF-traktatens artikel 34, stk. 2, andet afsnit — som forbyder forskelsbehandling af producenter og forbrugere af landbrugsvarer i Det Europæiske Fællesskab — et forbud mod at diskriminere i forhold til producenter og brugere af én bestemt betegnelse af vin, nemlig betegnelsen »Tocai friulano«, mellem de 122 betegnelser opført i bilag I til forordning nr. 753/2002 (som ændret ved forordning nr. 1429/2004), således at den omhandlede benævnelse ikke fortsat kan bruges efter den 31. marts 2007?

4) Skal artikel 19, stk. 2, i Kommissionens forordning nr. 753/2002 — der anerkender brugen af betegnelserne på druesorterne opført i bilag I til nævnte forordning (som ændret ved forordning nr. 1429/2004) — fortolkes således, at det er muligt og retmæssigt, at der er enslydende navne på druesorter og geografiske angivelser for vine produceret i Det Europæiske Fællesskab?

- 5) I tilfælde af en bekræftende besvarelse af det foregående spørgsmål 4 spørges: Forbyder EF-traktatens artikel 34, stk. 2, andet afsnit — som forbyder forskelsbehandling af producenter og forbrugere af landbrugsvarer i Det Europæiske Fællesskab — Kommissionen i en af den udstedt forordning (nr. 753/2002) at anvende kriteriet enslydende på den måde, der fremgår bilag I til nævnte forordning i den betydning, at det anerkendes som retmæssigt at anvende en hel række navne på druesorter indeholdende betegnelser, som delvis og totalt er enslydende med geografiske angivelser, hvorved man ophæver den retmæssige mulighed for at anvende ét bestemt navn på en druesort («Tocai friulano»), som retmæssigt er blevet anvendt i århundreder på det europæiske marked?
- 6) Skal artikel 50 i forordning nr. 1493/99 fortolkes således, at Ministerrådet og medlemsstaterne (og da ganske særlig Europa-Kommissionen) ved gennemførelsen af bestemmelserne i TRIPs-aftalens artikel 23-24, herunder navnlig bestemmelsen i aftalens artikel 24, stk. 6, på området for enslydende betegnelser for vin ikke kan vedtage eller tillade tiltag, såsom Kommissionens forordning nr. 753/2002, som på området for enslydende betegnelser forbeholder en anden behandling for vinbetegnelser, der ud fra ensartethedsprofilen frembyder de samme karakteristika?
- 7) Medfører den udtrykkelige henvisning til TRIPs-aftalens artikel 23 og 24, som findes i betragtning 56 og artikel 50 i forordning nr. 1493/99, at bestemmelsen i artikel 24, stk. 6 — der giver aftalestaterne ret til at beskytte enslydende betegnelser — i lyset af EF-Domstolens praksis får direkte virkning i Fællesskabets retsorden?

(¹) EFT L 179, s. 1.
 (²) EFT L 118, s. 1.
 (³) EFT L 263, s. 11.

Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Conseil d'État (Frankrig) den 26. januar 2007 — Banque Fédérative du Crédit Mutuel mod Ministre de l'Économie, des Finances et de l'Industrie

(Sag C-27/07)

(2007/C 82/28)

Processprog: fransk

Den forelæggende ret

Conseil d'État

Parter i hovedsagen

Sagsøger: Banque Fédérative du Crédit Mutuel

Sagsøgt: Ministre de l'Économie, des Finances et de l'Industrie

Præjudicielle spørgsmål

Den omstændighed, at 5 % af den skattegodtgørelse, som et moderselskab med hjemsted i Frankrig er blevet tildelt i forbindelse med udlodning af udbytte fra et datterselskab med hjemsted i en anden medlemsstat i Den Europæiske Union, medregnes i moderselskabets skattepligtige overskud, hvis det udloddede udbytte er blevet pålagt kildeskat i denne anden medlemsstat, påvirker ikke beskatningsniveauet for moderselskabet, hvis dette kan modregne skattegodtgørelsen fuldt ud i den skat, det skal betale. I tilfælde af at moderselskabet, på grund af at det ikke har besluttet at videreudlodde dette udbytte til sine egne aktionærer inden for et tidsrum af fem år, ikke kan udnytte den skattefordel, som denne skattegodtgørelse udgør, kan den yderligere selskabsbeskatning, som følger af medregningen af 5 % af skattegodtgørelsen i dets skattepligtige resultat, da anses for at være tilladt efter bestemmelserne i artikel 7, stk. 2, i direktiv 90/435/EØF af 23. juli 1990 (¹) på grund af det ringe beløb, som en sådan beskatning udgør, og den omstændighed, at den er blevet indført i direkte forbindelse med betalingen af skattegodtgørelse, som er indført med henblik på at lempe økonomisk dobbeltbeskatning af udbytte, eller skal den anses for at være i strid med de formål, som fremgår af samme direktivs artikel 4?

(¹) Rådets direktiv 90/435/EØF af 23.7.1990 om en fælles beskatningsordning for moder- og datterselskaber fra forskellige medlemsstater (EFT L 225, s. 6).

Appel iværksat den 26. januar 2007 af NV Ter Lembeek International til prøvelse af dom afsagt den 23. november 2006 af Retten i Første Instans (Femte Udvidede Afdeling) i sag T-217/02, NV Ter Lembeek International mod Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber

(Sag C-28/07 P)

(2007/C 82/29)

Processprog: nederlandsk

Parter

Appellant: NV Ter Lembeek International (ved advokaten J.-P. Vande Maele, F. Wijckmans og F. Tuyschaever)

Den anden part i appelsagen: Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber

Appellanten har nedlagt følgende påstande

- Appellen antages til realitetsbehandling, og der gives appellanten medhold, og dommen i sag T-217/02 ophæves, for så vidt som det første anbringendes første led forkastes ved denne dom.
- Kommissionen tilpligtes at betale sagens omkostninger.

Søgsmålsgrunde og væsentligste argumenter

1. Det eneste anbringende består i, at Retten har tilsidesat artikel 87, stk. 1, EF ved på grundlag af en urigtig retsopfattelse i den appellerede dom at fastslå, at der er tale om en begunstiggelse af appellanten som omhandlet i artikel 87, stk. 1, EF.
2. Det eneste anbringende består af to led:
 - Principalt: den appellerede dom er i strid med artikel 87, stk. 1, EF, idet det fastslås, at der er tale om en begunstiggelse af appellanten som omhandlet i artikel 87, stk. 1, EF, på grundlag af en rent formalistisk i stedet for en økonomisk fortolkning af artikel 87, stk. 1, EF.
 - Subsidiært: den appellerede dom er i strid med artikel 87, stk. 1, EF, idet det fastslås, at der ikke var tale om en overvurdering af de omhandlede aktier, og ved at den manglende overvurdering anses for en begunstiggelse som omhandlet i artikel 87, stk. 1, EF.

Sag anlagt den 29. januar 2007 — Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber mod Kongeriget Spanien**(Sag C-32/07)**

(2007/C 82/30)

*Processprog: spansk***Parter**

Sagsøger: Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber (ved R. Vidal Puig og W. Wils, som befuldmægtigede)

Sagsøgt: Kongeriget Spanien

Sagsøgerens påstande

- Det fastslås, at Kongeriget Spanien har tilsidesat sine forpligtelser i henhold til Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2001/84/EF⁽¹⁾ af 27. september 2001 om følgeret for ophavsmanden til et originalkunstværk, idet det ikke har vedtaget de nødvendige love og administrative bestemmelser for at efterkomme direktivet
- Kongeriget Spanien tilpligtes at betale sagens omkostninger

Søgsmålsgrunde og væsentligste argumenter

Fristen for gennemførelse af direktiv 2001/84 EF udløb den 31. december 2005.

⁽¹⁾ EFT L 272, s. 32.

Sag anlagt den 31. januar 2007 — Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber mod Den Italienske Republik**(Sag C-36/07)**

(2007/C 82/31)

*Processprog: italiensk***Parter**

Sagsøger: Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber (ved C. Cattabriga, som befuldmægtiget)

Sagsøgt: Den Italienske Republik

Sagsøgerens påstande

- Det fastslås, at Den Italienske Republik har tilsidesat de forpligtelser, der påhviler den i henhold til artikel 18, stk. 1, i Rådets direktiv 2004/68/EF⁽¹⁾ af 26. april 2004 om dyresundhedsbestemmelser for import til og transit gennem Fællesskabet af visse levende hovdyr, om ændring af direktiv 90/426/EØF og 92/65/EØF og om ophævelse af direktiv 72/462/EØF idet den ikke har sat de nødvendige love og administrative bestemmelser i kraft for at efterkomme direktivet eller i hvert fald ikke har givet Kommissionen underretning om disse bestemmelser.
- Den Italienske Republik tilpligtes at betale sagens omkostninger.

Søgsmålsgrunde og væsentligste argumenter

Fristen for gennemførelse af direktiv 2004/68/EF udløb den 20. november 2005.

⁽¹⁾ EUT L 139, s. 321.

Appel iværksat den 1. februar 2007 af Heuschen & Schrouff Oriëntal Foods Trading til prøvelse af dom afsagt den 30. november 2006 af Retten i Første Instans (Tredje Afdeling) i sag T-382/04, Heuschen & Schrouff Oriëntal Foods Trading mod Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber

(Sag C-38/07 P)

(2007/C 82/32)

Processprog: nederlandsk

Parter

Appellant: Heuschen & Schrouff Oriëntal Foods Trading (ved advocaat H. de Bie)

Den anden part i appelsagen: Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber

Appellanten har nedlagt følgende påstande

- Dom afsagt af Retten i Første Instans (Tredje Afdeling) den 30. november 2006 i sag T-382/04 ophæves.
- Kommissionens beslutning (REM 19/2002) af 17. juni 2004, hvorved det fastslås, at fritagelse for importafgifter ikke er begrundet i dette tilfælde, annulleres.
- Kommissionen tilpligtes at betale sagens omkostninger.

Søgsmålsgrunde og væsentligste argumenter

Appellanten har anfægtet den appellerede dom af følgende grunde:

Tilsidesættelse af toldkodeksens artikel 239 ⁽¹⁾, sammenholdt med artikel 899-909 i Kommissionens forordning (EØF) nr. 2454/93 ⁽²⁾ (herefter »gennemførelsesforordningen«) og en utilstrækkelig begrundelse for konklusionen, eller i det mindste en begrundelse, der ikke kan bære konklusionen.

Det må af vurderingen af fejlen, af appellants erhvervsmæssige erfaring og af appellants omhyggelighed set i sammenhæng følge, at der skal gives fritagelse. Retten har med urette baseret sin dom på den omstændighed, at den i det foreliggende tilfælde gældende lovgivning med hensyn til tarifiering af såkaldt rispapir i told- og statistiknomenklaturen og den fælles toldtarif, Rådets forordning (EØF) nr. 2658/87 ⁽³⁾ af 23. juli 1987, ikke er kompleks. Appellanten bestrider den tarifiering af ubagt rispapir, som Retten, Kommissionen og de nederlandske toldmyndigheder har foretaget. Retten har med urette fastslået, at Heuschen & Schrouff har stor erhvervs erfaring med hensyn til ind- og udførsel. Retten anså således med urette Heuschen & Schrouff for en erfaren markedsdeltager og dermed for en sagkyndig på området for ind- og udførselsformaliteter. Retten stiller i den anfægtede dom for høje krav til den omhyggelighedspligt, der

påhviler Heuschen & Schrouff, selv hvis det havde drejet sig om en erfaren markedsdeltager. Desuden identificerede Retten med urette Heuschen & Schrouff med den af appellanten ansatte direkte repræsentant.

⁽¹⁾ Rådets forordning (EØF) nr. 2913/92 af 12.10.1992 om indførelse af en EF-toldkodeks (EFT L 302, s. 1).

⁽²⁾ Kommissionens forordning (EØF) nr. 2454/93 af 27.7.1993 om visse gennemførelsesbestemmelser til Rådets forordning (EØF) nr. 2913/92 om indførelse af en EF-toldkodeks (EFT L 253, s. 1).

⁽³⁾ Rådets forordning (EØF) nr. 2658/87 af 23.7.1987 om told- og statistiknomenklaturen og den fælles toldtarif (EFT L 256, s. 1).

Sag anlagt den 1. februar 2007 — Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber mod Kongeriget Spanien

(Sag C-39/07)

(2007/C 82/33)

Processprog: spansk

Parter

Sagsøger: Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber (ved H. Støvlbæk og R. Vidal Puig, som befuldmægtigede)

Sagsøgt: Kongeriget Spanien

Sagsøgerens påstande

- Det fastslås, at Kongeriget Spanien har tilsidesat sine forpligtelser i medfør af Rådets direktiv 89/48/EØF ⁽¹⁾ af 21. december 1988 om indførelse af en generel ordning for gensidig anerkendelse af eksamensbeviser for erhvervskompetencegivende videregående uddannelser af mindst tre års varighed, idet det ikke har truffet alle de nødvendige foranstaltninger for at gennemføre dette direktiv for så vidt angår erhvervet som »farmacéutico hospitalario« (hospitalsfarmaceut).
- Kongeriget Spanien tilpligtes at betale sagens omkostninger.

Søgsmålsgrunde og væsentligste argumenter

1. Det spanske eksamensbevis for uddannelsen til »farmacéutico hospitalario« er et »eksamensbevis« i direktiv 89/48/EØF's forstand, eftersom
 - der er tale om et eksamensbevis, der udstedes af den kompetente myndighed, der er udpeget i overensstemmelse med spansk lovgivning

- eksamensbeviset godtgør en postgymnasial uddannelse på over tre år, eftersom det for at opnå et eksamensbevis som »farmacéutico hospitalario« er nødvendigt at være i besiddelse af en kandidateksamen som farmaceut, have fuldført den tilsvarende specialuddannelse og bestå en eksamen
 - det fremgår af eksamensbeviset, at indehaveren besidder de nødvendige kvalifikationer for at udøve erhvervet som »farmacéutico hospitalario« i Spanien.
2. På samme måde er erhvervet som »farmacéutico hospitalario« et »lovreguleret erhverv« i Spanien i direktiv 89/48/EØF's forstand.
 3. Rådets direktiv 85/433/EØF ⁽²⁾ af 16. september 1985 om gensidig anerkendelse af eksamensbeviser, certifikater og andre kvalifikationsbeviser i farmaci samt om foranstaltninger, der skal lette den faktiske udøvelse af etableringsretten i forbindelse med visse former for virksomhed på det farmaceutiske område, finder ikke anvendelse på erhvervet som »farmacéutico hospitalario«.
 4. Følgelig var Kongeriget Spanien forpligtet til at gennemføre direktiv 89/48/EØF for så vidt angår erhvervet som »farmacéutico hospitalario«. Ved ikke at have truffet de herfor nødvendige foranstaltninger senest den 4. januar 1991, har Kongeriget Spanien tilsidesat sine forpligtelser i medfør af nævnte direktiv.

⁽¹⁾ EFT L 19 af 24.1.1989, s. 16.

⁽²⁾ EFT L 253, s. 37.

Sag anlagt den 1. februar 2007 — Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber mod Den Italienske Republik

(Sag C-40/07)

(2007/C 82/34)

Processprog: italiensk

Parter

Sagsøger: Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber (ved D. Recchia og J.-B. Laignelot, som befuldmægtigede)

Sagsøgt: Den Italienske Republik

Sagsøgerens påstande

- Det fastslås, at Den Italienske Republik har tilsidesat sine forpligtelser i henhold til artikel 13, stk. 1, i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2001/42/EF af 27. juni 2001 om vurdering af bestemte planers og programmers indvirkning

på miljøet ⁽¹⁾, idet den ikke har vedtaget de love og administrative bestemmelser, der er nødvendige for at efterkomme direktivet.

- Den Italienske Republik tilpligtes at betale sagens omkostninger.

Søgsmålsgrunde og væsentligste argumenter

Fristen for gennemførelse af direktiv 2001/42/EF udløb den 21. juli 2004.

⁽¹⁾ EFT L 197, s. 30.

Sag anlagt den 2. februar 2007 — Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber mod Den Helleniske Republik

(Sag C-45/07)

(2007/C 82/35)

Processprog: græsk

Parter

Sagsøger: Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber (ved K. Simonsson, M. Konstantinidis og F. Hoffmeister)

Sagsøgt: Den Helleniske Republik

Sagsøgerens påstande

- Det fastslås, at Den Helleniske Republik har tilsidesat de forpligtelser, som påhviler den i henhold til artikel 10, 71 og artikel 80, stk. 2, i traktaten om oprettelsen af Det Europæiske Fællesskab, idet Den Helleniske Republik den 18. marts 2005 har forelagt den internationale søfartsorganisation (IMO) et forslag vedrørende »Kontrol af foreneligheden af skibe og havnefaciliteter med kravene i kapitel XI-2 i SOLAS-konventionen og med ISPS-koden«.

- Den Helleniske Republik tilpligtes at betale sagens omkostninger.

Søgsmålsgrunde og væsentligste argumenter

Kommissionen anfører, at Den Helleniske Republik har tilsidesat de forpligtelser, som påhviler den i henhold til artikel 10, 71 og artikel 80, stk. 2, i traktaten om oprettelse af Det Europæiske Fællesskaber, idet den uden bemyndigelse hertil fra Fællesskabets side har forelagt den internationale søfartsorganisation et forslag vedrørende et spørgsmål, som henhører under Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 725/2004 af 31. marts 2004 om bedre sikring af skibe og havnefaciliteter ⁽¹⁾.

Kommissionen hævder, at Fællesskabet efter udstedelsen af forordning nr. 725/2004 har enekompetence med henblik på undertegnelse af internationale forpligtelser vedrørende maritim sikring. Medlemsstaterne er derfor ikke — medmindre de udtrykkeligt er bemyndiget hertil af Fællesskabet — beføjet til at forelægge deres nationale opfattelser for den internationale søfartsorganisation vedrørende spørgsmål, som henhører under Fællesskabets enekompetence.

(¹) EUT 2004 L 129, s. 6.

Sag anlagt den 1. februar 2007 — Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber mod Den Italienske Republik

(Sag C-46/07)

(2007/C 82/36)

Processprog: italiensk

Parter

Sagsøger: Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber (ved L. Pignatoro-Nolin og M. van Beek, som befuldmægtigede)

Sagsøgt: Den Italienske Republik

Sagsøgerens påstande

- Det fastslås, at Den Italienske Republik har tilsidesat sine forpligtelser i henhold til artikel 141 EF, idet den har opretholdt bestemmelser, hvorefter tjenestemænd opnår ret til alderspension på forskellige tidspunkter afhængigt af, om de er mænd eller kvinder.
- Den Italienske Republik tilpligtes at betale sagens omkostninger.

Søgsmålsgrunde og væsentligste argumenter

Kommissionen er af den opfattelse, at den pensionsordning, der administreres af INPDAP (Istituto Nazionale della Previdenza per i Dipendenti dell'Amministrazione Pubblica) (landsdirektoratet for social sikring af tjenestemænd), udgør en særlig pensionsordning, der medfører forskelsbehandling i strid med artikel 141 EF, for så vidt som den fastsætter en almindelig pensionsalder for mænd på 65 år og for kvinder på 60 år.

Appel iværksat den 2. februar 2007 af Masdar (UK) Ltd til prøvelse af dom afsagt den 16. november 2006 af Retten i Første Instans (Femte Afdeling) i sag T-333/03, Masdar (UK) Ltd mod Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber

(Sag C-47/07 P)

(2007/C 82/37)

Processprog: engelsk

Parter

Appellant: Masdar (UK) Ltd (ved barristers A. Bentley og P. Green)

Den anden part i appelsagen: Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber

Appellanten har nedlagt følgende påstande

- Dommen afsagt af Retten i Første Instans den 16. november 2006 i sag T-333/03, Masdar (UK) Ltd mod Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber ophæves i sin helhed.
- Kommissionen tilpligtes at betale
 - (i) 448 947,78 EUR, som appellanten havde nedlagt påstand om i sag T-333/03, eller subsidiært 249 314,35 EUR eller et beløb,
 - (ii) Domstolen måtte finde passende, samt renter heraf.
- Kommissionen tilpligtes at betale sagens omkostninger for begge instanser.

Appelgrunde og væsentligste argumenter

Appellanten har gjort gældende, at dommen afsagt af Retten i Første Instans bør ophæves af følgende årsager:

1. Retten har foretaget urigtig retsanvendelse ved at betegne appellanten som blot at have handlet i henhold til kontraktmæssige forpligtelser i forhold til Helmico, hvormed Retten frifandt Kommissionen for appellants påstand støttet på ugrundet berigelse og *negotiorum gestio*. Retten har herved ikke taget hensyn til appellants ret til at færdiggøre kontrakterne om underleverance den 2. oktober 1998.
2. Retten har, uanset om appellanten handlede i henhold til en kontraktmæssig forpligtelse over for Helmico, foretaget urigtig retsanvendelse, idet den ikke tog hensyn til dels (i) den omstændighed, at Kommissionen ikke var en almindelig kontraherende part, men i henhold til artikel 21 i finansforordningen af 21. december 1977 vedrørende De europæiske Fællesskabers almindelige budget (¹) havde bemyndigelse til at foretage tilbagesøgning, dels (ii) og hvordan denne bemyndigelse udøves af Kommissionen.

3. Retten har foretaget urigtig retsanvendelse ved at lægge til grund, (i) at appellanten ikke kan anses at have handlet velgørende, (ii) at Kommissionen selv kunne håndtere projektet, (iii) og at det kræves, at en person, der påberåber sig princippet om *negotiorum gestio*, nødvendigvis må handle uden hovedpersonens vidende.
4. Rettens konklusioner vedrørende dels påstandene om ugrundet berigelse og *negotiorum gestio*, dels påstanden om berettigede forventninger er usammenhængende.
5. Retten har, ved at frifinde Kommissionen for appellantens påstand om erstatningsansvar på grund af fejl eller undladelse, begået en fejl, idet den har fundet, at appellanten ikke havde fremlagt tilstrækkeligt bevis, eftersom sagen taler for sig selv hvad angår denne sag, særligt de særlige omstændigheder, hvor Kommissionen udøver sine tilbagesøgningsbeføjelser i henhold til finansforordningen.
6. Retten har begået en fejl ved at finde, (i) at der ikke var beviser for, at de forsikringer, appellanten støttede sig til, var blevet meddelt ved mødet den 2. oktober 1998, og (ii) at det var højst usandsynligt, at sådanne forsikringer blev afgivet.
7. Retten har foretaget urigtig retsanvendelse, idet den har fundet, at Kommissionens undladelse af at foretage referat af mødet den 2. oktober 1998 medførte, at dette møde var uformelt, og Retten afskrev ved denne urigtige retsanvendelse muligheden for, at Kommissionen havde meddelt sådanne forsikringer på den ene eller anden måde. Endvidere tog Retten uberettiget hensyn til at den måde, hvorpå forsikringerne blev afgivet, og tog urigtigt ikke højde for den egentlige sammenhæng, dvs. en sammenhæng, hvor Kommissionen havde forpligtet sig til ikke at gøre mere end at betale for arbejde udført i henhold til en ordentligt indgået kontraktmæssig beskrivelse, og for hvilken Kommissionen allerede havde et budget.

(¹) EFT L 356, s. 1.

Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Cour d'appel de Liège (Belgien) den 5. februar 2007 — État belge mod Les Vergers du Vieux Tauves SA

(Sag C-48/07)

(2007/C 82/38)

Processprog: fransk

Den forelæggende ret

Cour d'appel de Liège

Parter i hovedsagen

Sagsøger: État belge

Sagsøgt: Les Vergers du Vieux Tauves SA

Præjudicielle spørgsmål

Er lov af 28. december 1992, der ændrer artikel 202 i indkomstskatteloven af 1992 med henvisning til Rådets direktiv 90/435/EØF af 23. juli 1990 (¹), og hvorefter udbyttmodtageren skal være i besiddelse af en kapitalandel i det selskab, der udbetaler udbyttet, idet loven ikke udtrykkeligt nævner, at besiddelsen skal bestå i et fuldt ejerskab, og dermed indirekte tillader indstævntes fortolkning, hvorefter det er nok at være i besiddelse af retten til afkastet af aktier eller anparter for at kunne opnå fritagelse for skat af et sådant udbytte, i overensstemmelse med direktivets bestemmelser om kapitalandele og nærmere bestemt direktivets artikel 3, 4 og 5?

(¹) Rådets direktiv 90/435/EØF af 23.7.1990 om en fælles beskatningsordning for moder- og datterselskaber fra forskellige medlemsstater (EFT L 225, s. 6).

Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Arbeidshof te Brussel (Belgien) den 6. februar 2007 — Centrum voor gelijkheid van kansen en voor racismebestrijding mod NV Firma Feryn

(Sag C-54/07)

(2007/C 82/39)

Processprog: nederlandsk

Den forelæggende ret

Arbeidshof te Brussel

Parter i hovedsagen

Sagsøger: Centrum voor gelijkheid van kansen en voor racismebestrijding

Sagsøgt: NV Firma Feryn

Præjudicielle spørgsmål

— Er der tale om en direkte forskelsbehandling i henhold til artikel 2, stk. 2, litra a), i Rådets direktiv 2000/43/EF af 29. juni 2000 om gennemførelse af princippet af ligebehandling af alle uanset race eller etnisk oprindelse (¹), hvis en arbejdsgiver, efter at han har fremsat et iøjnefaldende arbejdstilbud, offentligt erklærer:

»Jeg må opfylde mine kunders krav. Hvis de siger til mig »jeg vil have denne bestemte vare eller jeg vil det og det«, og jeg så svarer »det gør jeg ikke, jeg lader alligevel disse folk komme«, så siger de »jeg har ikke nødvendigvis brug for denne dør fra Dem«. Dermed ruinerer jeg min egen forretning. Vi må efterkomme vore kunders krav. Det er ikke mig, der er ansvarlig for dette problem i Belgien. Jeg vil have, at firmaet blomstrer, og at vi ved årets afslutning når vores omsætning, og hvordan jeg klarer det ... jeg skal altså nå den, idet jeg retter mig efter kundernes vilje!«

— Er det for at kunne fastslå, at der er tale om en direkte forskelsbehandling med hensyn til betingelserne for adgangen til beskæftigelse som ansat tilstrækkeligt at fastslå, at arbejdsgiveren anvender direkte diskriminerende udvælgelseskriterier?

— Kan der ved undersøgelsen af den direkte diskriminerende karakter af en arbejdsgivers ansættelsespolitik med henblik på en bekræftelse af, at der er tale om en direkte forskelsbehandling i henhold til artikel 2, stk. 2, litra a), i Rådets direktiv 2000/43/EF af 29. juni 2000 om gennemførelse af princippet om ligebehandling af alle uanset race eller etnisk oprindelse, tages hensyn til, at et selskab, der er tilknyttet arbejdsgiveren, udelukkende ansætter indenlandske montører?

— Hvad skal der forstås ved »omstændigheder, som giver anledning til at formode, at der er udøvet direkte eller indirekte forskelsbehandling« i den forstand, hvori udtrykket er anvendt i direktivets artikel 8, stk. 1? Hvilken strengthed skal en national ret anlægge ved vurderingen af omstændigheder, som kunne give anledning til en formodning om forskelsbehandling?

a) I hvilket omfang udgør en forskelsbehandlings tidligere omstændigheder (offentlig bekendtgørelse af direkte diskriminerende udvælgelseskriterier i april 2005) »omstændigheder som giver anledning til at formode, at der er udøvet direkte eller indirekte forskelsbehandling« i den forstand, hvori udtrykket er anvendt i direktivets artikel 8, stk. 1?

b) Begrunder en forskelsbehandling, der er blevet fastslået i april 2005 (offentlig bekendtgørelse i april 2005), senere en formodning for en fortsættelse af en direkte diskriminerende ansættelsespolitik? Er det — under hensyn til de faktiske omstændigheder i hovedsagen — tilstrækkeligt for at begrunde en formodning (om at arbejdsgiveren fører og fortsætter en diskriminerende ansættelsespolitik), at han i april 2005 på spørgsmålet, om han egentlig ikke er en smule racistisk, fordi han som arbejdsgiver ikke behandler udlændinge og indlændinge ens, offentligt svarer »Jeg må opfylde mine kunders krav. Hvis de siger

til mig »jeg vil have denne bestemte vare eller jeg vil det og det«, og jeg så svarer »det gør jeg ikke, jeg lader alligevel disse folk komme«, så siger de »jeg har ikke nødvendigvis brug for denne dør fra Dem«. Dermed ruinerer jeg min egen forretning. Vi må efterkomme vore kunders krav. Det er ikke mig, der er ansvarlig for dette problem i Belgien. Jeg vil have, at firmaet blomstrer, og at vi ved årets afslutning når vores omsætning, og hvordan jeg klarer det ... jeg skal altså nå den, idet jeg retter mig efter kundernes vilje!«

c) Kan en fælles pressemeddelelse fra en arbejdsgiver og det nationale organ for bekæmpelse af forskelsbehandling, hvori diskriminerende omstændigheder fra arbejdstagerens side i det mindste stiltiende indrømmes — under hensyn til de faktiske omstændigheder i hovedsagen — begrunde en sådan formodning?

d) Begrunder den omstændighed, at en arbejdsgiver ikke beskæftiger nogen udenlandske montører, en formodning for en indirekte forskelsbehandling, hvis denne arbejdsgiver for et stykke tid siden havde store vanskeligheder med at få ansat montører, og i denne forbindelse også offentligt erklærede, at hans kunder ikke gerne ville samarbejde med udenlandske montører?

e) Er en enkelt omstændighed tilstrækkelig til at begrunde en formodning for forskelsbehandling?

f) Kan der — under hensyn til de faktiske omstændigheder i hovedsagen — udledes en formodning for forskelsbehandling begået af en arbejdsgiver deraf, at et med denne arbejdsgiver forbundet selskab udelukkende har ansat indenlandske arbejdstagere?

— Hvilken strengthed skal den nationale domstol anvende ved bedømmelsen af modbeviset, der skal føres, hvis der foreligger en formodning for en forskelsbehandling i henhold til direktivets artikel 8, stk. 1? Kan en formodning for en forskelsbehandling i henhold til direktivets artikel 8, stk. 1, afkræftes ved en enkel og ensidig erklæring fra arbejdsgiveren i pressen om, at han ikke eller ikke længere handler diskriminerende, og at udenlandske montører er velkomne; og/eller ved den enkelte erklæring fra arbejdsgiveren om, at alle ledige stillinger til montører hos ham — med undtagelse af søsterselskabet — er besat, og/eller ved meddelelse om, at der er blevet ansat en tunesisk rengøringsdame; og/eller kan formodningen — under hensyn til de faktiske omstændigheder i tvisten i hovedsagen — udelukkende afkræftes derved, at udenlandske montører faktisk ansættes, og/eller derved, at de i den fælles pressemeddelelse indeholdte forpligtelser opfyldes?

— Hvad skal der forstås ved en sanktion, der i henhold til artikel 15 i direktiv 2000/43/EF er »effektiv, står i et rimeligt forhold til lovovertrædelsen og har en afskrækkende virkning«?

Tillader de i artikel 15 nævnte betingelser den nationale ret — under hensyn til omstændighederne i tvisten i hovedsagen — at det ganske simpelt fastslås, at der har foreligget en direkte forskelsbehandling?

Eller skal den nationale ret derefter også tage det negatoriske søgsmål til følge, således som det er fastsat i national ret? I hvilket omfang er det derudover nødvendigt, at den nationale ret — under hensyn til omstændighederne i tvisten i hovedsagen — træffer bestemmelse om, at der skal ske offentliggørelse af den dom, der afsiges, som en sanktion, der er effektiv, står i rimeligt forhold til overtrædelsen og har en afskrækkende virkning?

(¹) EFT L 180, s. 86.

Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Högsta domstolen (Sverige) den 12. februar 2007 — Kerstin Sundelind Lopez mod Miquel Enrique Lopez Lizazo

(Sag C-68/07)

(2007/C 82/40)

Processprog: svensk

Den forelæggende ret

Högsta domstolen

Parter i hovedsagen

Sagsøger: Kerstin Sundelind Lopez

Sagsøgt: Miquel Enrique Lopez Lizazo

Præjudicielle spørgsmål

Sagsøgte i en sag om skilsmisse har ikke bopæl på en medlemsstats område og er heller ikke statsborger i en medlemsstat. Kan sagen da antages til realitetsbehandling af en domstol i en medlemsstat, der ikke har kompetence i medfør af artikel 3 (¹), når domstolene i en anden medlemsstat kan have kompetence på grundlag af nogle af kompetencereglerne i artikel 3?

(¹) Rådets forordning (EF) nr. 2201/2003 af 27.11.2003, EUT L 338, s. 1.

Sag anlagt den 9. februar 2007 — Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber mod Den Italienske Republik

(Sag C-69/07)

(2007/C 82/41)

Processprog: italiensk

Parter

Sagsøger: Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber (ved D. Recchia og J.-B. Laignelot, som befuldmægtigede)

Sagsøgt: Den Italienske Republik

Sagsøgerens påstande

— Det fastslås, at Den Italienske Republik har tilsidesat sine forpligtelser i henhold til artikel 6 i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2003/35/EF af 26. maj 2003 om mulighed for offentlig deltagelse i forbindelse med udarbejdelse af visse planer og programmer på miljøområdet og om ændring af Rådets direktiv 85/337/EØF og 96/61/EF for så vidt angår offentlig deltagelse og adgang til klage og domstolsprøvelse (¹), idet den ikke har vedtaget de love og administrative bestemmelser, der er nødvendige for at efterkomme direktivet.

— Den Italienske Republik tilpligtes at betale sagens omkostninger.

Søgsmålsgrunde og væsentligste argumenter

Fristen for gennemførelse af direktiv 2003/35/EF udløb den 25. juni 2005.

(¹) EUT L 156, s. 17.

Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Tribunal Superior de Justicia de Asturias (Spanien) den 9. februar 2007 — José Manuel Blanco Pérez og María del Pilar Chao Gómez mod Consejería de Salud y Servicios Sanitarios

(Sag C-72/07)

(2007/C 82/42)

Processprog: spansk

Den forelæggende ret

Tribunal Superior de Justicia de Asturias

Parter i hovedsagen

Sagsøger: José Manuel Blanco Pérez og María del Pilar Chao Gómez

Sagsøgt: Consejería de Salud y Servicios Sanitarios

Præjudicielle spørgsmål

- 1) Kan artikel 2 og afsnit I i kapitel II i dekret nr. 72/2001, der er udstedt med hjemmel i artikel 103 i den almene lov nr. 14/1986 om sundhedsvæsenet og artikel 88 i lov nr. 25/1990 af 20. december 1990 om lægemidler, anses for at være i strid med artikel 43 EF?
- 2) Kan bilag III til den beslutning, der er vedtaget af Asturiens regerings Consejería de Salud y Servicios Sanitarios, anses for at være i strid med artikel 43 EF?

Sag anlagt den 13. februar 2007 — Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber mod Republikken Malta

(Sag C-79/07)

(2007/C 82/43)

Processprog: maltesisk

Parter

Sagsøger: Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber (ved M. Condou Durande og K. Xuereb, som befuldmægtigede)

Sagsøgt: Republikken Malta

Sagsøgerens påstande

— Det fastslås, at Republikken Malta har tilsidesat sine forpligtelser i henhold til Rådets direktiv 2003/110/EF af 25. november 2003 om bistand ved gennemrejse i forbindelse med udsendelse med fly⁽¹⁾, idet den ikke har vedtaget de nødvendige love eller administrative bestemmelser for at efterkomme direktivet eller under alle omstændigheder ikke har underrettet Kommissionen herom.

— Republikken Malta tilpligtes at betale sagens omkostninger.

Søgsmålsgrunde og væsentligste argumenter

Fristen for gennemførelse af direktivet udløb den 6. december 2005.

⁽¹⁾ EUT L 321, s. 26.

Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Tribunal Supremo (Spanien) den 15. februar 2007 — Comisión del Mercado de las Telecomunicaciones mod Administración del Estado

(Sag C-82/07)

(2007/C 82/44)

Processprog: spansk

Den forelæggende ret

Tribunal Supremo

Parter i hovedsagen

Sagsøger: Comisión del Mercado de las Telecomunicaciones

Sagsøgt: Administración del Estado

Præjudicielle spørgsmål

- 1) Forpligter artikel 3, stk. 2, og artikel 10, stk. 1, i direktiv 2002/21/EF⁽¹⁾ sammenholdt med direktivets ellefte betragtning, medlemsstaterne til at tildele henholdsvis »regulerings-« og »driftsopgaverne« i forbindelse med tildeling af nationale nummerressourcer og forvaltning af de nationale nummerplaner til forskellige myndigheder?
- 2) Kan en medlemsstat, som ved gennemførelsen i national ret af direktiv 2002/21/EF har givet en bestemt myndighed beføjelse til at tildele nationale nummerressourcer og forvalte de nationale nummerplaner, samtidig indskrænke denne myndigheds beføjelser på området ved at tildele dem til andre myndigheder eller til selve statsadministrationen, således at flere myndigheder i realiteten kommer til at dele forvaltningen af nummerressourcerne?

⁽¹⁾ Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2002/21/EF af 7.3.2002 om fælles rammebestemmelser for elektroniske kommunikationsnet og -tjenester (rammedirektivet) (EFT L 108, s. 33).

Sag anlagt den 15. februar 2007 — Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber mod Den Italienske Republik

(Sag C-86/07)

(2007/C 82/45)

Processprog: italiensk

Parter

Sagsøger: Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber (ved M. Condou-Durande og E. De Persio, som befuldmægtigede)

Sagsøgt: Den Italienske Republik

Sagsøgerens påstande

- Det fastslås, at Den Italienske Republik har tilsidesat sine forpligtelser i henhold til Rådets direktiv 2003/110/EF af 25. november 2003 om bistand ved gennemrejse i forbindelse med udsendelse med fly ⁽¹⁾, idet den ikke har vedtaget de nødvendige love og administrative bestemmelser for at efterkomme dette direktiv eller under alle omstændigheder ikke har underrettet Kommissionen herom.
- Den Italienske Republik tilpligtes at betale sagens omkostninger.

Søgsmålsgrunde og væsentligste argumenter

Fristen for gennemførelse af direktiv 2003/110/EF udløb den 5. december 2005.

⁽¹⁾ EFT L 321, s. 26.

Sag anlagt den 15. februar 2007 — Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber mod Republikken Malta

(Sag C-87/07)

(2007/C 82/46)

Processprog: maltesisk

Parter

Sagsøger: Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber (ved M. Condou Durande og K. Xuereb, som befuldmægtigede)

Sagsøgt: Republikken Malta

Sagsøgerens påstande

- Det fastslås, at Republikken Malta har tilsidesat sine forpligtelser i henhold til Rådets direktiv 2003/86/EF af 22. september 2003 om ret til familiesammenføring ⁽¹⁾, idet den ikke har vedtaget de nødvendige love eller administrative bestemmelser for at efterkomme direktivet eller under alle omstændigheder ikke har underrettet Kommissionen herom.
- Republikken Malta tilpligtes at betale sagens omkostninger.

Søgsmålsgrunde og væsentligste argumenter

Fristen for gennemførelse af direktivet udløb den 3. december 2005.

⁽¹⁾ EUT L 251, s. 12.

Sag anlagt den 19. februar 2007 — Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber mod Den Italienske Republik

(Sag C-91/07)

(2007/C 82/47)

Processprog: italiensk

Parter

Sagsøger: Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber (ved M. Condou-Durande og E. De Persio, som befuldmægtigede)

Sagsøgt: Den Italienske Republik

Sagsøgerens påstande

- Det fastslås, at Den Italienske Republik har tilsidesat sine forpligtelser i henhold til Rådets direktiv 2003/86/EF af 22. september 2003 om ret til familiesammenføring ⁽¹⁾, idet den ikke har vedtaget de nødvendige love og administrative bestemmelser for at efterkomme dette direktiv eller under alle omstændigheder ikke har underrettet Kommissionen herom.
- Den Italienske Republik tilpligtes at betale sagens omkostninger.

Søgsmålsgrunde og væsentligste argumenter

Fristen for gennemførelse af direktiv 2003/86/EF udløb den 3. oktober 2005.

⁽¹⁾ EUT L 251, s. 12.

Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Hoge Raad der Nederlanden den 21. februar 2007 — Adidas AG en Adidas Benelux BV mod Marca Mode, C&A Nederland, H&M Hennes & Mauritz Netherlands BV en Vendex KBB Nederland BV

(Sag C-102/07)

(2007/C 82/48)

Processprog: nederlandsk

Den forelæggende ret

Hoge Raad der Nederlanden

Parter i hovedsagen

Sagsøger: Adidas AG, Adidas Benelux BV

Sagsøgt: Marca Mode, C&A Nederland, H&M Hennes & Mauritz Netherlands BV, Vendex KBB Nederland BV

Præjudicielle spørgsmål

1. Skal der ved fastlæggelsen af beskyttelsens omfang for et varemærke, der udgøres af et tegn, som ikke i sig selv fra begyndelsen har noget særpræg, eller at en angivelse, der opfylder definitionen i direktivets artikel 3, stk. 1, litra c) ⁽¹⁾, men som er indarbejdet og registreret som varemærke, tages hensyn til den almene interesse i, at rådigheden over visse tegn ikke utilbørligt begrænses for de andre erhvervsdrivende, der udbyder varer eller tjenesteydelser af denne samme art (Freihaltebedürfnis)?
2. Såfremt spørgsmål 1 besvares bekræftende: gør det derved nogen forskel, om de der nævnte tegn, som fortsat skal stå til rådighed, af den relevante del af offentligheden anses for tegn, der skal give varer særpræg eller blot for udsmykning af varen?
3. Såfremt spørgsmål 1 besvares bekræftende: gør det herved nogen forskel, om det tegn, som varemærkeindehaveren anfægter, savner fornødent særpræg, som omhandlet i direktivet artikel 3, stk. 1, litra b), eller indeholder en angivelse som omhandlet i direktivets artikel 3, stk. 1, litra c)?

⁽¹⁾ Rådets første direktiv 89/104/EØF af 21.12.1988 om indbyrdes tilnærmelse af medlemsstaternes lovgivning om varemærker (EFT 1989 L 40, s. 1).

Sag anlagt den 21. februar 2007 — Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber mod Den Italienske Republik

(Sag C-104/07)

(2007/C 82/49)

Processprog: italiensk

Parter

Sagsøger: Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber (ved M. Condou-Durande og E. De Persio, som befuldmægtigede)

Sagsøgt: Den Italienske Republik

Sagsøgerens påstande

- Det fastslås, at Den Italienske Republik har tilsidesat sine forpligtelser i henhold til Rådets direktiv 2003/109/EF af 25. november 2003 om tredjelandsstatsborgeres status som fastboende udlænding ⁽¹⁾, idet den ikke har vedtaget de nødvendige love og administrative bestemmelser for at efterkomme dette direktiv eller under alle omstændigheder ikke har underrettet Kommissionen herom.
- Den Italienske Republik tilpligtes at betale sagens omkostninger.

Søgsmålsgrunde og væsentligste argumenter

Fristen for gennemførelse af direktiv 2003/109/EF udløb den 23. januar 2006.

⁽¹⁾ EUT L 16, s. 44.

Kendelse afsagt af Domstolens præsident den 18. januar 2007 — Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber mod Kongeriget Spanien

(Sag C-47/05) ⁽¹⁾

(2007/C 82/50)

Processprog: spansk

Domstolens præsident har besluttet, at sagen skal slettes af registeret.

⁽¹⁾ EUT C 82 af 2.4.2005.

Kendelse afsagt af Domstolens præsident den 22. december 2006 — Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber mod Kongeriget Spanien**(Sag C-53/06)** ⁽¹⁾

(2007/C 82/51)

Processprog: spansk

Domstolens præsident har besluttet, at sagen skal slettes af registeret.

⁽¹⁾ EUT C 74 af 25.3.2006.

Kendelse afsagt af Domstolens præsident den 14. december 2006 — Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber mod Republikken Østrig**(Sag C-93/06)** ⁽¹⁾

(2007/C 82/54)

Processprog: tysk

Domstolens præsident har besluttet, at sagen skal slettes af registeret.

⁽¹⁾ EUT C 86 af 8.4.2006.

Kendelse afsagt af formanden for Domstolens Tredje Afdeling den 7. februar 2007 — Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber mod Den Franske Republik**(Sag C-79/06)** ⁽¹⁾

(2007/C 82/52)

Processprog: fransk

Formanden for Tredje Afdeling har besluttet, at sagen skal slettes af registeret.

⁽¹⁾ EUT C 86 af 8.4.2006.

Kendelse afsagt af Domstolens præsident den 8. november 2006 — Bausch & Lomb Inc. mod Kontoret for Harmonisering i Det Indre Marked (Varemærker og Design), Biofarma SA**(Sag C-95/06 P)** ⁽¹⁾

(2007/C 82/55)

Processprog: engelsk

Domstolens præsident har besluttet, at sagen skal slettes af registeret.

⁽¹⁾ EUT C 108 af 6.5.2006.

Kendelse afsagt af formanden for Domstolens Femte Afdeling den 30. januar 2007 — Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber mod Republikken Østrig**(Sag C-91/06)** ⁽¹⁾

(2007/C 82/53)

Processprog: tysk

Formanden for Femte Afdeling har besluttet, at sagen skal slettes af registeret.

⁽¹⁾ EUT C 96 af 22.4.2006.

Kendelse afsagt af formanden for Domstolens Fjerde Afdeling den 1. februar 2007 — Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber mod Forbundsrepublikken Tyskland**(Sag C-109/06)** ⁽¹⁾

(2007/C 82/56)

Processprog: tysk

Formanden for Fjerde Afdeling har besluttet, at sagen skal slettes af registeret.

⁽¹⁾ EUT C 108 af 6.5.2006.

Kendelse afsagt af Domstolens præsident den 30. november 2006 — Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber mod Kongeriget Belgien**(Sag C-110/06) ⁽¹⁾**

(2007/C 82/57)

Processprog: fransk

Domstolens præsident har besluttet, at sagen skal slettes af registeret.

⁽¹⁾ EUT C 86 af 8.4.2006.

Kendelse afsagt af Domstolens præsident den 15. februar 2007 — Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber mod Den Helleniske Republik**(Sag C-299/06) ⁽¹⁾**

(2007/C 82/60)

Processprog: græsk

Domstolens præsident har besluttet, at sagen skal slettes af registeret.

⁽¹⁾ EUT C 212 af 2.9.2006.

Kendelse afsagt af Domstolens præsident den 30. januar 2007 — Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber mod Den Franske Republik**(Sag C-222/06) ⁽¹⁾**

(2007/C 82/58)

Processprog: fransk

Domstolens præsident har besluttet, at sagen skal slettes af registeret.

⁽¹⁾ EUT C 165 af 15.7.2006.

Kendelse afsagt af Domstolens præsident den 18. januar 2007 — Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber mod Kongeriget Spanien**(Sag C-326/06) ⁽¹⁾**

(2007/C 82/61)

Processprog: spansk

Domstolens præsident har besluttet, at sagen skal slettes af registeret.

⁽¹⁾ EUT C 224 af 16.9.2006.

Kendelse afsagt af Domstolens præsident den 1. februar 2007 — Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber mod Kongeriget Nederlandene**(Sag C-259/06) ⁽¹⁾**

(2007/C 82/59)

Processprog: nederlandsk

Domstolens præsident har besluttet, at sagen skal slettes af registeret.

⁽¹⁾ EUT C 178 af 29.7.2006.

Kendelse afsagt af Domstolens præsident den 24. januar 2007 — Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber mod Den Portugisiske Republik**(Sag C-370/06) ⁽¹⁾**

(2007/C 82/62)

Processprog: portugisisk

Domstolens præsident har besluttet, at sagen skal slettes af registeret.

⁽¹⁾ EUT C 261 af 28.10.2006.

Kendelse afsagt af Domstolens præsident den 29. januar 2007 — Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber mod Republikken Finland

(Sag C-377/06) ⁽¹⁾

(2007/C 82/63)

Processprog: finsk

Domstolens præsident har besluttet, at sagen skal slettes af registeret.

⁽¹⁾ EUT C 261 af 28.10.2006.

Kendelse afsagt af Domstolens præsident den 5. februar 2007 — Entidad de Gestión de Derechos de los Productores Audiovisuales (Egeda) mod Al Rima SA (anmodning om præjudiciel afgørelse fra Tribunal Supremo — Spanien)

(Sag C-395/06) ⁽¹⁾

(2007/C 82/64)

Processprog: spansk

Domstolens præsident har besluttet, at sagen skal slettes af registeret.

⁽¹⁾ EUT C 294 af 2.12.2006.

RET TEN I FØRSTE INSTANS

Dom afsagt af Retten i Første Instans den 6. februar 2007
— CAS mod Kommissionen

(Sag T-23/03) ⁽¹⁾

(Associeringsaftale mellem EØF og Republikken Tyrkiet — fritagelse for importafgifter — frugtsaftkoncentrat med oprindelse i Tyrkiet — EF-toldkodeks — varecertifikater — særlig situation — ret til kontradiktion)

(2007/C 82/65)

Processprog: tysk

Parter

Sagsøger: CAS SpA (Verona, Italien) (ved avocat D. Ehle)

Sagsøgt: Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber (ved X. Lewis, som befuldmægtiget, bistået af avocat M. Nuñez Müller)

Sagens genstand

Påstand om delvis annullation af Kommissionens beslutning (REC 10/01) af 18. oktober 2002 om en anmodning om fritagelse for importafgifter.

Konklusion

- 1) Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber frifindes.
- 2) Sagsøgeren betaler sagens omkostninger

⁽¹⁾ EUT C 83 af 5.4.2003.

Dom afsagt af Retten i Første Instans den 7. februar 2007
— Clotuche mod Kommissionen

(Sag T-339/03) ⁽¹⁾

(Tjenestemænd — forflyttelse af en direktør til en stilling som ledende konsulent — tjenestens interesse — stillingernes ækivalens — omstrukturering af Eurostat — annullationssøgsmål — erstatningssøgsmål)

(2007/C 82/66)

Processprog: fransk

Parter

Sagsøger: Gabrielle Clotuche (Bruxelles, Belgien) (ved avocats P.-P. Van Gehuchten, J. Sambon, G. Demez og P. Reyniers)

Sagsøgt: Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber (ved J. Currall og H. Krämer, som befuldmægtigede)

Sagens genstand

Dels en påstand om annullation af Kommissionens afgørelse af 9. juli 2003 om at forflytte sagsøgeren fra en stilling som direktør til en stilling som ledende konsulent og af Kommissionens afgørelse af 1. oktober 2003 om omstrukturering af Eurostat, for så vidt som den ikke indeholder nogen bestemmelse om forflyttelse af sagsøgeren som direktør, dels en påstand om erstatning for det ikke-økonomiske tab.

Konklusion

- 1) Kommissionen tilpligtes at betale sagsøgeren 1 EUR i erstatning for tjenstlig fejl.
- 2) I øvrigt frifindes Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber.
- 3) Kommissionen bærer sine egne omkostninger, herunder omkostningerne i forbindelse med sagen om foreløbige forholdsregler ved Retten, og en femtedel af de af sagsøgeren afholdte omkostninger, herunder omkostningerne i forbindelse med sagen om foreløbige forholdsregler ved Retten.

4) Sagsøgeren bærer fire femtedele af sine egne omkostninger, herunder omkostningerne i forbindelse med sagen om foreløbige forholdsregler ved Retten.

(¹) EUT C 289 af 29.11.2003.

Dom afsagt af Retten i Første Instans den 7. februar 2007 — Caló mod Kommissionen

(Forenede sager T-118/04 og T-134/04) (¹)

(Tjenestemænd — forflyttelse af en direktør til en stilling som ledende konsulent — tjenestens interesse — stillingernes ækivalens — omstrukturering af Eurostat — udnævnelse til en stilling som direktør — stillingsopslag — begrundelsespligt — bedømmelse af ansøgernes fortjenester — annullations-søgsmål — erstatningssøgsmål)

(2007/C 82/67)

Processprog: fransk

Parter

Sagsøger: Giuseppe Caló (Luxembourg, Luxembourg) (ved advocats S. Orlandi, A. Coolen, J.-N. Louis og E. Marchal)

Sagsøgt: Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber (ved J. Currall og H. Krämer, som befuldmægtigede)

Sagens genstand

Dels en påstand om annullation af Kommissionens afgørelse af 9. juli 2003 om at forflytte sagsøgeren fra en stilling som direktør til en stilling som ledende konsulent, af Kommissionens afgørelse af 1. oktober 2003 om omstrukturering af Eurostat, for så vidt som sagsøgerens forflyttelse herved stadfæstes, og en påstand om erstatning for det ikke-økonomiske tab, sagsøgerens angiveligt har lidt, dels en påstand om annullation af Kommissionens afgørelse af 30. marts 2004 om udnævnelse af N til stillingen som direktør for Direktoratet »Statistikker over Landbrug, Fiskeri, Strukturfondene og Miljø« i Eurostat og om ikke at imødekomme sagsøgerens ansøgning til denne stilling.

Konklusion

1) I sag T-118/04 tilpligtes Kommissionen at betale sagsøgeren 1 EUR i erstatning for tjenstlig fejl.

2) I sag T-134/04 tilpligtes Kommissionen at betale sagsøgeren 5 000 EUR i erstatning for tjenstlig fejl.

3) I øvrigt frifindes Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber.

4) I sag T-118/04 bærer Kommissionen sine egne omkostninger, herunder omkostningerne i forbindelse med sagen om foreløbige forholdsregler ved Retten, og en femtedel af de af sagsøgeren afholdte omkostninger, herunder omkostningerne i forbindelse med sagen om foreløbige forholdsregler ved Retten.

5) I sag T-118/04 bærer sagsøgeren fire femtedele af sine egne omkostninger, herunder omkostningerne i forbindelse med sagen om foreløbige forholdsregler ved Retten.

6) I sag T-134/04 bærer Kommissionen samtlige omkostninger, herunder omkostningerne i forbindelse med sagen om foreløbige forholdsregler ved Retten.

(¹) EUT C 118 af 30.4.2004.

Dom afsagt af Retten i Første Instans den 6. februar 2007 — Camurato Carfagno mod Kommissionen

(Sag T-143/04) (¹)

(Personalesag — tjenestemænd — bedømmelse — karriereudviklingsrapport — bedømmelsesåret 2001/2002 — annullations-søgsmål — ulovlighedsindsigelse — åbenbart urigtigt skøn)

(2007/C 82/68)

Processprog: fransk

Parter

Sagsøger: Antonietta Camurato Carfagno (Bruxelles, Belgien) (ved avocat C. Mourato)

Sagsøgt: Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber (ved V. Joris og M. Velardo, som befuldmægtigede)

Sagens genstand

Påstand om annullation af afgørelsen af 9. april 2003 om stadfæstelse af sagsøgerens karriereudviklingsrapport for perioden fra den 1. juli 2001 til den 31. december 2002

Konklusion

- 1) Afgørelsen af 9. april 2003 om stadfæstelse af sagsøgerens karriereudviklingsrapport for perioden fra den 1. juli 2001 til den 31. december 2002 annulleres.
- 2) Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber betaler sagens omkostninger.

(¹) EUT C 190 af 24.7.2004.

**Dom afsagt af Retten i Første Instans den 7. februar 2007
— Gordon mod Kommissionen**

(Sag T-175/04) (¹)

(Tjenestemænd — annullationssøgsmål — karriereudviklingsrapport — total og vedvarende invaliditet — bortfald af søgsmålsinteresse — ufornødent at træffe afgørelse — erstatningsøgsmål — formaliteten)

(2007/C 82/69)

Processprog: engelsk

Parter

Sagsøger: Donal Gordon (Bruxelles, Belgien) (først ved solicitor M. Byrne, derefter ved avocats J. Sambon, P.-P. Van Gehuchten og P. Reyniers)

Sagsøgt: Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber (ved J. Currall og H. Krämer, som befuldmægtigede)

Sagens genstand

Dels påstand om annullation af afgørelsen af 11. december 2003 om afslag på den klage, der blev indgivet over afgørelsen af 28. april 2003, som stadfæstede sagsøgerens karriereudviklingsrapport for perioden fra den 1. juli 2001 til den 31. december 2002, dels påstand om erstatning for det tab, sagsøgeren har lidt.

Konklusion

- 1) Det er ufornødent at træffe afgørelse vedrørende annullationspåstanden.
- 2) Erstatningspåstanden afvises.
- 3) Hver part bærer sine egne omkostninger.

(¹) EUT C 179 af 10.7.2004.

**Dom afsagt af Retten i Første Instans den 15. februar 2007
— Indorata-Serviços e Gestão mod KHIM (HAIR-TRANSFER)**

(Sag T-204/04) (¹)

(EF-varemærker — ansøgning om EF-varemærket HAIR-TRANSFER — absolutte registreringshindringer — beskrivende karakter — artikel 7, stk. 1, litra c), i forordning (EF) nr. 40/94)

(2007/C 82/70)

Processprog: tysk

Parter

Sagsøger: Indorata-Serviços e Gestão, L^{da} (Funchal, Portugal) (ved advokat T. Wallentin)

Sagsøgt: Kontoret for Harmonisering i det Indre Marked (Varemærker og Design) (ved J. Weberndörfer, som befuldmægtiget)

Sagens genstand

Sag anlagt til prøvelse af afgørelse truffet den 1. april 2004 af Andet Appellkammer ved Harmoniseringskontoret (sag R 435/2003-2) vedrørende en ansøgning om registrering af ordmærket HAIRTRANSFER som EF-varemærke

Konklusion

- 1) Kontoret for Harmonisering i det Indre Marked (Varemærker og Design) frifindes.
- 2) Indorata-Serviços e Gestão, L^{da} betaler sagens omkostninger.

(¹) EUT C 217 af 28.8.2004.

**Dom afsagt af Retten i Første Instans den 6. februar 2007
— Wunenburger mod Kommissionen**

(Forenede sager T-246/04 og T-71/05) (¹)

(Tjenestemænd — bedømmelsesrapporter — bedømmelsesårene 1997/1999 og 1999/2001 — karriereudviklingsrapport — bedømmelsesåret 2001/2002 — annullationssøgsmål — formaliteten — erstatningsøgsmål — ret til kontradiktion)

(2007/C 82/71)

Processprog: fransk

Parter

Sagsøger: Jacques Wunenburger (Zagreb, Kroatien) (ved avocat É. Boigelot)

Sagsøgt: Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber (ved G. Berscheid, H. Krämer og C. Berardis-Kayser, som befuldmægtigede)

Sagens genstand

Dels påstande om annullation af udkastene til bedømmelsesrapporter vedrørende sagsøgeren for perioderne 1997/1999 og 1999/2001 og af sagsøgerens karriereudviklingsrapport for bedømmelsesåret 2001/2002, dels påstande om erstatning for de påståede tab

Konklusion

- 1) Afgørelsen af 11. september 2003 om udfærdigelse af sagsøgerens karriereudviklingsrapport for perioden fra den 1. juli 2001 til den 31. december 2002 annulleres.
- 2) Kommissionen tilpligtes at betale sagsøgeren et beløb på 2 500 EUR i tillæg til det beløb på 2 500 EUR, der allerede er udbetalt af ansættelsesmyndigheden, for forsinkelsen ved udfærdigelsen af bedømmelsesrapporterne for perioderne 1997/1999 og 1999/2001, og et symbolsk beløb på 1 EUR for forsinkelsen ved udfærdigelsen af karriereudviklingsrapporten for 2001/2002.
- 3) I øvrigt frifindes Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber.
- 4) Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber betaler sagens omkostninger.

(¹) EUT C 217 af 28.8.2004.

**Dom afsagt af Retten i Første Instans den 13. februar 2007
— Mundipharma mod KHIM — Altana Pharma
(RESPICUR)**

(Sag T-256/04) (¹)

(EF-varemærker — indsigelsessag — ansøgning om EF-ordmærket RESPICUR — det ældre nationale ordmærke RESPICORT — relativ registreringshindring — risiko for forveksling — artikel 8, stk. 1, litra b), i forordning (EF) nr. 40/94 — bevis for brug af det ældre varemærke — artikel 43, stk. 2 og 3, i forordning nr. 40/94)

(2007/C 82/72)

Processprog: tysk

Parter

Sagsøger: Mundipharma AG (Basel, Schweiz) (ved avocat F. Nielsen)

Sagsøgt: Kontoret for Harmonisering i det Indre Marked (Varemærker og Design) (først ved B. Müller, derefter ved G. Schneider, som befuldmægtigede)

Den anden part i sagen for appelkammeret ved Kontoret for Harmonisering i det Indre Marked (Varemærker og Design) og intervenient ved

Retten: Altana Pharma AG (Constance, Tyskland) (ved advokat H. Becker)

Sagens genstand

Påstand om annullation af afgørelse truffet den 19. april 2004 af Andet Appelkammer ved Kontoret for Harmonisering i det Indre Marked (Varemærker og Design) (sag R 1004/2002-2) vedrørende en indsigelsessag mellem Mundipharma AG og Altana Pharma AG

Konklusion

- 1) Afgørelsen truffet den 19. april 2004 (sag R 1004/2002-2) af Andet Appelkammer ved Kontoret for Harmonisering i det Indre Marked (Varemærker og Design) annulleres.
- 2) Harmoniseringskontoret bærer sine egne omkostninger og betaler sagsøgerens omkostninger, bortset fra omkostningerne i forbindelse med interventionen.
- 3) Sagsøgeren bærer sine egne omkostninger i forbindelse med interventionen.
- 4) Intervenienten bærer sine egne omkostninger.

(¹) EUT C 217 af 28.8.2004.

**Dom afsagt af Retten i Første Instans den 8. februar 2007
— Boucek mod Kommissionen**

(Sag T-318/04) (¹)

(Tjenestemænd — almindelig udvælgelsesprøve — ikke adgang til de skriftlige prøver — for sen indgivelse af ansøgning)

(2007/C 82/73)

Processprog: tysk

Parter

Sagsøger: Vladimír Boucek (Prag, Den Tjekkiske Republik) (ved avocat L. Krafftová)

Sagsøgt: Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber (ved G. Berscheid og H. Krämer, som befuldmægtigede)

Sagens genstand

Påstand om annullation af den af udvælgelseskomitéen for den almindelige udvælgelsesprøve EPSO/A/2/03 truffede afgørelse om ikke at give sagsøgeren adgang til at deltage i nævnte udvælgelsesprøves skriftlige prøver, fordi hans samlede ansøgning med bilag blev indgivet for sent.

Konklusion

- 1) Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber frifindes.
- 2) Hver part bærer sine egne omkostninger.

(¹) EUT C 273 af 6.11.2004.

**Dom afsagt af Retten i Første Instans den 13. februar 2007
— Ontex mod KHIM — Curon Medical (CURON)**

(Sag T-353/04) (¹)

(EF-varemærker — indsigelsessag — ansøgning om EF-ordmærket CURON — indsigelse rejst af indehaveren af EF-ordmærket EURON — risiko for forveksling — artikel 8, stk. 1, litra b), i forordning (EF) nr. 40/94)

(2007/C 82/74)

Processprog: engelsk

Parter

Sagsøger: Ontex NV (Buggenhout, Belgien) (ved avocat M. Du Tré)

Sagsøgt: Kontoret for Harmonisering i det Indre Marked (Varemærker og Design) (ved A. Folliard-Monguiral, som befuldmægtiget)

Den anden part i sagen for appelkammeret ved Harmoniseringskontoret og intervenient ved Retten: Curon Medical, Inc. (Sunnyvale, Californien, De Forenede Stater) (ved solicitors C. Algar og J. Cohen samt barrister T. Ludbrook)

Sagens genstand

Påstand om annullation af afgørelse truffet den 5. juli 2004 af Andet Appelkammer ved Kontoret for Harmonisering i det Indre Marked (Varemærker og Design) (sag R 22/2004-2) vedrørende en indsigelsessag mellem Ontex NV og Curon Medical, Inc.

Konklusion

1. Kontoret for Harmonisering i det Indre Marked (Varemærker og Design) frifindes.
2. Sagsøgeren betaler sagens omkostninger.

(¹) EUT C 273 af 6.11.2004.

**Dom afsagt af Retten i Første Instans den 13. februar 2007
— Petralia mod Kommissionen**

(Sag T-354/04) (¹)

(Tjenestemænd — midlertidigt ansatte — videnskabelig medarbejder — indplacering i lønklasse)

(2007/C 82/75)

Processprog: italiensk

Parter

Sagsøger: Gaetano Petralia (Bruxelles, Belgien) (ved avocat C. Forte)

Sagsøgt: Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber (ved J. Currall og C. Loggi, som befuldmægtigede)

Sagens genstand

Påstand om annullation af Kommissionens afgørelse af 7. oktober 2003 om endelig indplacering af sagsøgeren i lønklasse B5, løntrin 3, og af afgørelsen af 13. maj 2004 om afslag på sagsøgerens klage.

Konklusion

- 1) Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber frifindes.
- 2) Hver part bærer sine egne omkostninger.

(¹) EUT C 262 af 23.10.2004.

**Dom afsagt af Retten i Første Instans den 14. februar 2007
— Simões Dos Santos mod KHIM**

(Sag T-435/04) (¹)

(Personalesag — tjenestemænd og øvrige ansatte i KHIM — bedømmelse og forfremmelse — nulstilling og ny beregning af de opsparede points for fortjeneste — overgangsordning — annullationssøgsmål — ulovlighedsindsigelse — ikke tilbagevirkende kraft — principper om lovlighed og retssikkerhed — retsgrundlag — berettiget forventning — ligebehandling)

(2007/C 82/76)

Processprog: fransk

Parter

Sagsøger: Manuel Simões Dos Santos (Madrid, Spanien) (ved avocat A. Creus Carreras)

Sagsøgt: Kontoret for Harmonisering i det Indre Marked (Varemærker og Design) (KHIM) (ved I. de Medrano Caballero, som befuldmægtiget, bistået af avocat D. Waelbroeck)

Sagens genstand

Påstand om annullation dels af KHIM's afgørelse af 7. juli 2004 om afslag på sagsøgerens klage af 11. marts 2004, dels af KHIM's afgørelse af 15. december 2003 om fastsættelse af sagsøgerens kumulerede antal opsparede points i forbindelse med bedømmelsesåret 2003 samt af udtalelsen fra det paritetiske bedømmelsesudvalg af 12. december 2003

Konklusion

- 1) KHIM's afgørelse af 15. december 2003 om endelig tildeling af points for fortjeneste til sagsøgeren i forbindelse med bedømmelsesåret 2003 samt KHIM's afgørelse af 7. juli 2004 om afslag på sagsøgerens klage af 11. marts 2004 annulleres, for så vidt som disse afgørelser medfører en slettelse af sagsøgerens saldo for points for fortjeneste, således som denne er anerkendt ved afgørelse PERS-PROM-39-03rev1 vedrørende forfremmelse af 30. marts 2004.
- 2) I øvrigt frifindes Kontoret for Harmonisering i det Indre Marked.
- 3) Kontoret for Harmonisering i det Indre Marked betaler sagens omkostninger.

(¹) EUT C 6 af 8.1.2005.

Dom afsagt af Retten i Første Instans den 6. februar 2007 — Aktieselskabet af 21. november 2001 mod KHIM — TDK Kabushiki Kaisha (TDK)

(Sag T-477/04) (¹)

(EF-varemærker — indsigelsessag — ansøgning om TDK som EF-ordmærke — ældre EF-figurmærke TDK — ældre nationale ord- eller figurmærker TDK — relativ registreringshindring — renommé — utilbørlig udnyttelse af det ældre varemærkes særpræg eller renommé — artikel 8, stk. 5, i forordning (EF) nr. 40/94)

(2007/C 82/77)

Processprog: engelsk

Parter

Sagsøger: Aktieselskabet af 21. november 2001 (Brande, Danmark) (ved avocat C. Barret Christiansen)

Sagsøgt: Kontoret for Harmonisering i det Indre Marked (Varemærker og Design) (ved S. Laitinen og G. Schneider, som befuldmægtigede)

Den anden part i sagen for appelkammeret ved Harmoniseringskontoret, og intervenient ved Retten: TDK Kabushiki Kaisha (TDK Corp.) (Tokyo, Japan) (ved barrister A. Norris)

Sagens genstand

Påstand om annullation af afgørelse truffet den 7. oktober 2004 af Første Appelkammer ved Kontoret for Harmonisering i det Indre Marked (Varemærker og Design) (sag R 364/2003-1) vedrørende en indsigelsessag mellem TDK Kabushiki Kaisha (TDK Corp.) og Aktieselskabet af 21. november 2001

Konklusion

- 1) Kontoret for Harmonisering i det Indre Marked (Varemærker og Design) frifindes.
- 2) Sagsøgeren, Aktieselskabet af 21. november 2001, betaler sagens omkostninger.

(¹) EUT C 69 af 19.3.2005.

Dom afsagt af Retten i Første Instans den 15. februar 2007 — Bodegas Franco-Españolas mod KHIM — Companhia Geral da Agricultura das Vinhas do Alto Douro (ROYAL)

(Sag T-501/04) (¹)

(EF-varemærker — indsigelsessag — ansøgning om EF-ordmærket ROYAL — det ældre EF-ordmærke ROYAL FEITORIA — relativ registreringshindring — ingen risiko for forveksling — artikel 8, stk. 1, litra b), i forordning (EF) nr. 40/49)

(2007/C 82/78)

Processprog: spansk

Parter

Sagsøger: Bodegas Franco-Españolas, SA (Logroño, Spanien) (ved avocat E. López Camba)

Sagsøgt: Kontoret for Harmonisering i det Indre Marked (Varemærker og Design) (ved J. García Murillo, som befuldmægtiget)

Anden part i appsagen: Companhia Geral da Agricultura das Vinhas do Alto Douro, SA (Real Companhia Velha) (Vila Nova de Gaia, Portugal) (ved avocat D. Martins Pereira)

Sagens genstand

Påstand om annullation af afgørelse truffet den 25. oktober 2004 af Første Appellkammer ved Harmoniseringskontoret (sag R 513/2002-1) vedrørende en indsigelsessag mellem Companhia Geral da Agricultura das Vinhas do Alto Douro, SA (Real Companhia Velha) og Bodegas Franco-Españolas, SA.

Konklusion

1. Afgørelsen truffet den 25. oktober 2004 af Første Appellkammer ved Kontoret for Harmonisering i det Indre Marked (Varemærker og Design) (sag R 513/2002-1) annulleres.
2. Harmoniseringskontoret betaler sagens omkostninger.

(¹) EUT C 45 af 19.2.2005.

Dom afsagt af Retten i Første Instans den 14. februar 2007 — Seldis mod Kommissionen

(Sag T-65/05) (¹)

(Tjenestemænd — prøveansatte — videnskabelige eller tekniske tjenestemænd — udnævnelse af en midlertidig ansat efter en intern udvælgelsesprøve — indplacering i lønklasse og på løntrin — vedtægtens artikel 31 og 32)

(2007/C 82/79)

Processprog: fransk

Parter

Sagsøger: Thomas Seldis (Amsterdam, Nederlandene) (ved advocats S. Orlandi, X. Martin, A. Coolen, J.-N. Louis og É. Marchal)

Sagsøgt: Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber (ved V. Joris og K. Herrmann, som befuldmægtigede)

Sagens genstand

Påstand om annullation af Kommissionens afgørelse af 5. april 2004 om udnævnelse af sagsøgeren til prøveansat tjenestemand, for så vidt som sagsøgerens indplacering herved fastsættes til lønklasse A7, løntrin 5.

Konklusion

- 1) Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber frifindes.
- 2) Hver part bærer sine egne omkostninger.

(¹) EUT C 106 af 30.4.2005.

Dom afsagt af Retten i Første Instans den 8. februar 2007 — Quelle mod KHIM — Nars Cosmetics (NARS)

(Sag T-88/05) (¹)

(EF-varemærker — indsigelsessag — ansøgning om EF-figurmærket NARS — ældre nationale figurmærker, der indeholder ordbestandsdelen MARS — relativ registreringshindring — risiko for forveksling — ingen lighed mellem tegnene — artikel 8, stk. 1, litra b), i forordning (EF) nr. 40/94)

(2007/C 82/80)

Processprog: engelsk

Parter

Sagsøger: Quelle AG (Fürth, Tyskland) (ved avocat H. Linder)

Sagsøgt: Kontoret for Harmonisering i det Indre Marked (Varemærker og Design) (ved S. Laitinen og A. Folliard-Mongurial, som befuldmægtigede)

Den anden part i sagen for appellkammeret ved Harmoniseringskontoret og intervenient ved Retten: Nars Cosmetics Inc. (New-York, De Forenede Stater) (ved avocat M. de Justo Bailey)

Sagens genstand

Påstand om annullation af afgørelse truffet den 17. december 2004 af Andet Appellkammer ved Kontoret for Harmonisering i det Indre Marked (Varemærker og Design) (sag R 379/2004-2) vedrørende en indsigelsessag mellem Quelle AG og Nars Cosmetics, Inc.

Konklusion

1. Kontoret for Harmonisering i det Indre Marked (Varemærker og Design) frifindes.
2. Sagsøgeren betaler sagens omkostninger.

(¹) EUT C 155 af 25.6.2005.

Dom afsagt af Retten i Første Instans den 7. februar 2007 — Kustom Musical Amplification mod KHIM (en guitars form)

(Sag T-317/05) (¹)

(EF-varemærker — ansøgning om et tredimensionalt varemærke — en guitars form — absolut registreringshindring — tilsidesættelse af kontradiktionsprincippet — begrundelse — artikel 73 i forordning (EF) nr. 40/94)

(2007/C 82/81)

Processprog: engelsk

Parter

Sagsøger: Kustom Musical Amplification, Inc. (Cincinnati, Ohio, De Forenede Stater) (ved barrister M. Edenborough og solicitor T. Bamford)

Sagsøgt: Kontoret for Harmonisering i det Indre Marked (Varemærker og Design) (ved A. Folliard-Monguiral, som befuldmægtiget)

Sagens genstand

Påstand om annullation af afgørelse truffet den 7. juni 2005 af Andet Appellkammer ved Kontoret for Harmonisering i det Indre Marked (Varemærker og Design) (sag R 1035/2004-2) vedrørende en ansøgning om registrering af et tredimensionalt varemærke, der har form som en guitar, som EF-varemærke

Konklusion

- 1) Afgørelsen truffet den 7. juni 2005 af Andet Appellkammer ved Kontoret for Harmonisering i det Indre Marked (Varemærker og Design) (sag R 1035/2004-2) annulleres.
- 2) Harmoniseringskontoret bærer sine egne omkostninger og betaler sagsøgerens omkostninger.

(¹) EUT C 271 af 29.10.2005.

Kendelse afsagt af Retten i Første Instans den 25. januar 2007 — Rijn Schelde Mondia France mod Kommissionen

(Sag T-55/05) (¹)

(»Annullationsøgsmål — fælles toldtarif — ansøgning om fritagelse for importafgifter — akt, der indeholder et klagepunkt — afvisning«)

(2007/C 82/82)

Processprog: fransk

Parter

Sagsøger: Rijn Schelde Mondia France SA (Rouen, Frankrig) (ved avocat F. Citron)

Sagsøgt: Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber (ved X. Lewis og J. Hottiaux, som befuldmægtigede)

Sagens genstand

Påstand om annullation af den kommissionsafgørelse, som ifølge sagsøgeren er indeholdt i skrivelse af 7. oktober 2004 vedrørende ansøgningen om fritagelse for importafgifter (j nr. REM 22/01).

Konklusion

- 1) Sagen afvises.
- 2) Sagsøgeren bærer sine egne omkostninger og betaler de af Kommissionen afholdte omkostninger.

(¹) EUT C 93 af 16.4.2005.

Kendelse afsagt af præsidenten for Retten i Første Instans den 29. januar 2007 — Olympiaki Aeroporia Ypiresies mod Kommissionen

(Sag T-423/05 R)

(»Særlige rettergangsformer — begæring om udsættelse af gennemførelse — statsstøtte — uopsættelighed«)

(2007/C 82/83)

Processprog: græsk

Parter

Sagsøger: Olympiaki Aeroporia Ypiresies AE (Athen, Grækenland) (ved avocats P. Anestis, S. Mavroghenis, S. Jordan, D. Geradin, og solicitor T. Soames)

Sagsøgt: Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber (ved D. Triantafyllou og T. Scharf, som befuldmægtigede)

Sagens genstand

Begæring om udsættelse af gennemførelsen af artikel 2, stk. 1, sammenholdt med artikel 1, stk. 2-4, i Kommissionens beslutning af 14. september 2005 vedrørende en støtteforanstaltning, C 11/2004 (ex NN 4/2003) — Olympic Airways — Omstrukturering og privatisering.

Konklusion

- 1) Begæringen om foreløbige forholdsregler tages ikke til følge.
- 2) Afgørelsen om sagens omkostninger udsættes.

Kendelse afsagt af Retten i Første Instans den 26. januar 2007 — Theofilopoulos mod Kommissionen

(Sag T-91/06) ⁽¹⁾

(Erstatningssøgsmål — påstand om tilbagelevering af garantiskrivelser — Rettens inkompetence — afvisning af søgsmålet — søgsmålet åbenbart ugrundet)

(2007/C 82/84)

Processprog: græsk

Parter

Sagsøger: Nikolaos Theofilopoulos (Athen, Grækenland) (ved avocat P. Miliarakis)

Sagsøgt: Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber (ved L. Ström van Lier og I. Chatzigiannis, som befuldmægtigede)

Sagens genstand

Dels en erstatningspåstand, dels en påstand om tilbagelevering af garantiskrivelser.

Konklusion

- 1) Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber frifindes.
- 2) Nikolaos Theofilopoulos betaler sagens omkostninger.

⁽¹⁾ EUT C 190 af 12.8.2006.

Kendelse afsagt af Retten i Første Instans den 24. januar 2007 — MIP Metro mod KHIM — MetroRED Telecom (MetroRED)

(Sag T-124/06) ⁽¹⁾

(EF-varemærker — indsigelsessag — uforment at træffe afgørelse)

(2007/C 82/85)

Processprog: engelsk

Parter

Sagsøger: MIP Metro Group Intellectual Property GmbH & Co. KG (Düsseldorf, Tyskland) (ved avocat R. Kaase)

Sagsøgt: Kontoret for Harmonisering i det Indre Marked (Varemærker og Design) (ved A. Folliard-Monguiral, som befuldmægtiget)

Den anden part i sagen for appelkammeret ved Harmoniseringskontoret og intervenient ved Retten: MetroRED Telecom Group Ltd (Hamilton, Bermuda)

Sagens genstand

Påstand om annullation af afgørelse truffet den 16. februar 2006 af Andet Appelkammer ved Kontoret for Harmonisering i det Indre Marked (Varemærker og Design) (sag R 266/2005-2) vedrørende en indsigelsessag mellem MIP Metro Group Intellectual Property GmbH & Co. KG og MetroRED Telecom Group Ltd.

Konklusion

1. Det er uforment at træffe afgørelse i sagen.
2. Hver part bærer sine egne omkostninger.

⁽¹⁾ EUT C 143 af 17.6.2006.

Sag anlagt den 17. januar 2007 — Torres mod KHIM — Sociedad Cooperativa del Campo San Ginés (TORRE DE BENITEZ)

(Sag T-16/07)

(2007/C 82/86)

Stævningen er affattet på spansk

Parter

Sagsøger: Miguel Torres, SA (Barcelona, Spanien) (ved abogados E. Armijo Chávarri, M. Baz de San Ceferino og A. Castán Pérez-Gómez)

Sagsøgt: Kontoret for Harmonisering i det Indre Marked (Varemærker og Design)

Den anden part i sagen for appelkammeret: Sociedad Cooperativa del Campo San Ginés

Sagsøgerens påstande

- Afgørelsen truffet den 6. november 2006 af Andet Appellkammer ved Harmoniseringskontoret (sag R 0036/2006-2) annulleres.
- Harmoniseringskontoret tilpligtes at betale sagens omkostninger.

Søgsmålsgrunde og væsentligste argumenter

Ansøger om EF-varemærket: Sociedad Cooperativa del Campo San Ginés

Det omhandlede EF-varemærke: ordmærket »TORRE DE BENITEZ« for varer i klasse 33 (ansøgning nr. 2.438.018)

Indehaver af det i indsigelsessagen påberåbte varemærke eller tegn: Sagsøgeren

Det i indsigelsessagen påberåbte varemærke eller tegn: De nationale og internationale varemærker »Torres« for varer i klasse 33 samt talrige andre EF-, nationale og internationale varemærker

Indsigelsesafdelingens afgørelse: Indsigelsen forkastes

Appellkammerets afgørelse: Afslag på klagen

Søgsmålsgrunde: Tilsidesættelse af artikel 8, stk. 1, litra b), i forordning (EF) nr. 40/94 ⁽¹⁾, da der er en risiko for forveksling mellem de omtvistede varemærker.

⁽¹⁾ Rådets forordning (EF) nr. 40/94 af 20.12.1993 om EF-varemærker (EFT 1994 L 11, s. 1).

Sag anlagt den 16. januar 2007 — Torres mod KHIM — Bodegas Navarro López (CITA DEL SOL)

(Sag T-17/07)

(2007/C 82/87)

Stævningen er affattet på spansk

Parter

Sagsøger: Miguel Torres SA (Barcelona, Spanien) (ved abogados E. Armijo Chávarri, M. Baz de San Ceferino og A. Castán Pérez-Gómez)

Sagsøgt: Kontoret for Harmonisering i det Indre Marked (Varemærker og Design)

Den anden part i sagen for appelkammeret: Bodegas Navarro López SL

Sagsøgerens påstande

- Afgørelse truffet den 26. september 2006 af Første Appellkammer ved Harmoniseringskontoret (sag R 1407/2005-1) annulleres og Harmoniseringskontoret tilpligtes at betale sagens omkostninger

Søgsmålsgrunde og væsentligste argumenter

Ansøger om EF-varemærket: Bodegas Navarro López SL

Det omhandlede EF-varemærke: Ordmærket »CITA DEL SOL« for varer og tjenesteydelser i klasse 33 og 39 (ansøgning nr. 2.712.982).

Indehaver af det i indsigelsessagen påberåbte varemærke eller tegn: Miguel Torres SA

Det i indsigelsessagen påberåbte varemærke eller tegn: EF-ordmærket »VIÑA SOL« (varemærke nr. 462.523) og de nationale ordmærker »VIÑA SOL« for varer i klasse 33, etiketten »TORRES VIÑA SOL« for varer i klasse 33, og det nationale ordmærke »SOL« for varer i klasse 33.

Indsigelsesafdelingens afgørelse: Indsigelsen forkastes.

Appellkammerets afgørelse: Afslag på klagen.

Søgsmålsgrunde: Tilsidesættelse af artikel 8, stk. 1, litra b), i forordning (EF) nr. 40/94 ⁽¹⁾, idet der ikke er risiko for forveksling mellem de omtvistede varemærker.

⁽¹⁾ Rådets forordning (EF) nr. 40/94 af 20.12.1993 om EF-varemærker (EFT 1994 L, s. 1).

Sag anlagt den 6. februar 2007 — ThyssenKrupp Stainless mod Kommissionen

(Sag T-24/07)

(2007/C 82/88)

Processprog: tysk

Parter

Sagsøger: ThyssenKrupp Stainless AG (Duisburg, Tyskland) (ved Rechtsanwältin M. Klusmann og S. Thomas)

Sagsøgt: Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber

Sagsøgerens påstande

- Den anfægtede beslutning annulleres.
- Subsidiært, konklusionen i punkt 2 annulleres.
- Mere subsidiært, den bøde, der er pålagt sagsøgeren ved den anfægtede beslutning, nedsættes efter billighed.
- Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber tilpligtes at betale sagens omkostninger.

Søgsmålsgrunde og væsentligste argumenter

Sagsøgeren anfægter Kommissionens beslutning K(2006)6765 endelig udg. af 20. december 2006 i sagen COMP/39.234 — legeringstillæg, fornyet beslutning. I den anfægtede beslutning, som vedrører genoptagelsen af sag IV735.814 — legeringstillæg, blev der pålagt sagsøgeren en bøde på grund af Thyssen Stahl GmbH's (tidligere Thyssen Stahl AG) overtrædelse af artikel 65, stk. 1 KS ved samordnet ændring af referenceværdierne for formelen til beregning af legeringstillægget og ved anvendelse af denne ændring.

Til støtte for søgsmålet har sagsøgeren fremført ti søgsmålsgrunde:

- Tilsidesættelse af princippet *nulla poena sine lege*, da Kommissionen i mangel af en overgangsordning ikke havde kompetence til at anvende den i 2002 udløbne KS med tilbagevirkende gyldighed.
- Retsstridig anvendelse af forordning (EF) nr. 1/2003 ⁽¹⁾, da den kun giver hjemmel til at anvende artikel 81 og 82 EF, men ikke KS.
- Tilsidesættelse af princippet om *res iudicata*, da EF-Domstolen allerede i denne sag retskraftigt har fastslået, at sagsøgeren materielretligt ikke hæfter for Thyssen Stahl AG's overtrædelse, som i den anfægtede beslutning på ny bebrejdes og tilregnes sagsøgeren.
- Sagsøgerens manglende ansvar på grundlag af en privat dækningserklæring, da denne højst er konstaterende.
- Tilsidesættelse af bestemmelsesprincippet ved den anvendte sanktionshjemmels manglende bestemthed og tilregnelsens manglende bestemthed.
- Tilsidesættelse af princippet *ne bis in idem*, da der allerede i den første sag på grund af identiske faktiske omstændigheder er pålagt sagsøgeren en bøde, som er opretholdt af EF-Domstolen ved endelig afgørelse.
- Overtrædelsen er forældet.
- Tilsidesættelse af retten til aktindsigt.
- Tilsidesættelse af retten til at blive hørt på grund af ufuldstændige klagepunkter samt

- urigtig beregning af bøden i henhold til samarbejdsmeddelelsen af 1996 ⁽²⁾.

⁽¹⁾ Rådets forordning (EF) nr. 1/2003 af 16.12.2002 om gennemførelse af konkurrencereglerne i traktatens artikel 81 og 82 (EFT L 1, s. 1).

⁽²⁾ Kommissionens meddelelse af 18.7.1996 om bødefritagelse eller bødenedsættelse i kartelsager (EFT C 207, s. 4).

Sag anlagt den 7. februar 2007 — LIPOR mod Kommissionen**(Sag T-26/07)**

(2007/C 82/89)

Processprog: portugisisk

Parter

Sagsøger: LIPOR — Serviço Intermunicipalizado de Gestão de Resíduos do Grande Porto (Gondomar, Portugal) (ved advokados P. Pinheiro, M. Gorjão-Henriques og F. Quintela)

Sagsøgt: Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber

Sagsøgerens påstande

- Delvis annullation af artikel 1 i Kommissionens beslutning K(2006) 5008 af 17. oktober 2006 rettet til den portugisiske stat, for så vidt som det deri fastslås, at det samlede tilskud fra Samhørighedsfonden i henhold til Kommissionens beslutning K(1993) 3347/3 af 7. december 1993, K(1994) 3721 endelig udg./3 af 21. december 1994 og K(1996) 3923 endelig udg. af 17. december 1996, forenet ved beslutning K(1998) 2283/f af 28. juli 1998, skal nedsættes til 1 511 591 EUR, og af beslutningen om at afkræve medlemsstaten tilbagebetaling af dette beløb
- Annullation af artikel 1 i den anfægtede beslutning, for så vidt som den foreskriver en finansiell korrektion på 100 % med hensyn til de kontrakter, som sagsøgeren har indgået med IDAD, for tilsidesættelse af proportionalitetsprincippet, og for så vidt som medlemsstaten pålægges at tilbagebetale 458 683 EUR
- Kommissionen tilpligtes at betale sagens omkostninger
- Subsidiært delvis annullation af artikel 1 i den anfægtede beslutning på grund af tilsidesættelse af proportionalitetsprincippet med hensyn til kontrakter, som sagsøgeren har indgået med Hidroprojecto

— Endvidere har sagsøgeren mere subsidiært nedlagt påstand om, at Retten, såfremt den finder, at Lipor ikke fuldt ud har opfyldt kravene i direktiv 92/50/EØF, fastslår, at Kommissionen har tilsidesat proportionalitetsprincippet ved at fastsætte den finansielle korrektion vedrørende finansieringen af kontrakterne med Hidroprojecto til 100 %.

Søgsmålsgrunde og væsentligste argumenter

Sagsøgeren har til støtte for sine påstande påberåbt sig retlige fejl, åbenbart urigtige skøn, utilstrækkelig og fejlagtig begrundelse samt tilsidesættelse af proportionalitetsprincippet.

Med hensyn til den kontrakt, der er indgået med Hidroprojecto i 1989, har sagsøgeren kritiseret Kommissionen for at have anlagt et urigtigt skøn ved værdiansættelsen af kontraktens afsnit D.

Med hensyn til den kontrakt, der er indgået mellem disse myndigheder i 1997, har sagsøgeren gjort gældende, at Kommissionen anlagde et urigtigt skøn ved ikke at anse disse kontrakter for til dels at udgøre en konkretisering af kontrakten fra 1989 og til dels at udgøre udvidelser af denne kontrakt, der var blevet nødvendige på grund af projektets udvikling. Sagsøgeren har ligeledes kritiseret Kommissionen for at antaget, at kontrakterne burde have været i offentligt udbud. Selv hvis disse kontrakter måtte anses for selvstændige i forhold til kontrakten fra 1989 og oversteg den grænseværdi, der er fastsat i direktiv 92/50 for udbud, finder undtagelsen i direktivets artikel 11 efter sagsøgerens opfattelse anvendelse.

Angående de kontrakter af 28. marts 1995 og 28. april 1995, der også er indgået mellem de nævnte myndigheder, har sagsøgeren gjort gældende, at Kommissionen har anlagt et urigtigt skøn, idet den anså dem for en enkelt kontrakt og for at være en udvidelse af kontrakten fra 1989, og idet den fandt, at kontrakterne burde have været indgået efter en offentlig udbuds-konkurrence. Sagsøgeren har gjort gældende, at det i virkeligheden drejer sig om to kontrakter, der er indgået på forskellige datoer. Den ene blev indgået som følge af et begrænset udbud, og den anden nåede ikke grænseværdien for at blive gjort til genstand for udbud. Under alle omstændigheder blev begge kontrakter indgået efter portugisisk ret på et tidspunkt, hvor direktiv 92/50 endnu ikke var gennemført i national ret.

Hvad endelig angår de kontrakter, som sagsøgeren har indgået med IDAD i 1999, har sagsøgeren — selv om den indrømmer, at Kommissionen ville kunne betragte dem samlet med henblik på fastsættelsen af den respektive værdi og med henblik på, om de eventuelt er omfattet af udbudsreglerne — forklaret grundene til, at den har indgået kontrakterne særskilt, og anført, at IDAD er et offentligt organ og derfor en ordregivende myndighed som omhandlet i direktiv 92/50. Sagsøgeren finder derfor, at Kommissionen burde have taget hensyn til disse grunde for ikke at foretage en finansiell korrektion på 100 %. Denne korrektion er efter sagsøgerens opfattelse i strid med proportionalitetsprincippet.

Sag anlagt den 5. februar 2007 — Denka International mod Kommissionen

(Sag T-30/07)

(2007/C 82/90)

Processprog: engelsk

Parter

Sagsøger: Denka International BV (Barneveld, Nederlandene) (ved advokaterne K. Van Maldegem og C. Mereu)

Sagsøgt: Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber

Sagsøgerens påstande

- Artikel 2, litra b), i og bilag II til Kommissionens direktiv 2006/92/EF annulleres.
- Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber tilpligtes at betale sagens omkostninger.

Søgsmålsgrunde og væsentligste argumenter

Sagsøgeren har med sit søgsmål nedlagt påstand om delvis annullation af Kommissionens direktiv 2006/92/EF⁽¹⁾ af 9. november 2006 om ændring af bilagene til Rådets direktiv 76/895/EØF, 86/362/EØF og 90/642/EØF for så vidt angår maksimalgrænseværdier for restkoncentrationer af dichlorvos (herefter »maksimalgrænseværdidirektivet« eller »den anfægtede retsakt«) og navnlig artikel 2, litra b), heri og bilag II hertil.

Sagsøgeren påstår, at disse bestemmelser ændrer maksimalgrænseværdien for det omhandlede stof fra den tidligere gældende grænseværdi på 2 mg/kg til den nye på 0,01 mg/kg på grundlag af en forudgående vurdering af sagsøgerens dossier, som blev foretaget under den relaterede vurdering i henhold til direktiv 91/414/EØF, som er behæftet med formelle mangler samt videnskabelige og retlige fejl.

Hvad angår de formelle mangler har sagsøgeren gjort gældende, at den anfægtede retsakt blev vedtaget i strid med de processuelle retsgarantier, som er fastsat i artikel 8 i forordning nr. 451/2000, og med princippet *auditum alteram partem* eller princippet om retten til en retfærdig rettergang, mens det også er en tilsidesættelse af begrundelsespligten (artikel 235 EF). Desuden påstår sagsøgeren, at Kommissionen gennem vedtagelsen af den anfægtede retsakt har gjort sig skyldig i magtfordrejning, da den opnåede det samme formål som en afgørelse om ikke at optage et stof, uden at benytte sig af en sådan afgørelse.

Det påstås, at den anfægtede afgørelse i materiel henseende bygger på en åbenbart urigtig vurdering, der ifølge sagsøgeren tilsidesætter i) artikel 4, stk. 1, litra f), i direktiv 91/414/EØF, ii) artikel 5 i maksimalgrænseværdidirektivet samt iii) grundlæggende fællesskabsretlige principper, nemlig a) princippet om beskyttelse af den berettigede forventning og retssikkerhedsprincippet, b) artikel 211 EF og princippet om god forvaltningsskik og c) proportionalitetsprincippet.

(¹) Kommissionens direktiv 2006/92/EF af 9.11.2006 om ændring af bilagene til Rådets direktiv 76/895/EØF, 86/362/EØF og 90/642/EØF for så vidt angår maksimalgrænseværdier for restkoncentrationer af captan, dichlorvos, ethion og folpet (EUT L 311, s. 31).

Sag anlagt den 12. februar 2007 — Den Helleniske Republik mod Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber

(Sag T-33/07)

(2007/C 82/91)

Processprog: græsk

Parter

Sagsøger: Den Helleniske Republik (ved I. Chalkias, G. Kanellopoulos)

Sagsøgt: Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber

Sagsøgerens påstande

- Den anfægtede kommissionsbeslutning annulleres, subsidiært ændres beslutningen af de grunde, som er anført efterfølgende.
- Kommissionen tilpligtes at afholde sagens omkostninger.

Søgsmålsgrunde og væsentligste argumenter

Den Helleniske Republik har fremført følgende annullationsgrunde i det søgsmål, den har anlagt til prøvelse af Kommissionens beslutning af 14. december 2006 K(2006) 5993 endelig udg., om udelukkelse fra EF-finansiering af visse udgifter, som medlemsstaterne — herunder Den Helleniske Republik — har afholdt for Den Europæiske Udviklings- og Garantifond for Landbruget (EUGFL), Garantisektionen (EFT L 355, s. 96).

Med sit første annullationsanbringende, som vedrører alle korrektioner, har Den Helleniske Republik anført, at sagsøgte har tilsidesat væsentlige formkrav i artikel 8, stk. 1, tredje punktum, litra a), i Kommissionens forordning nr. 1663/95 af 7. juli 1995, idet Kommissionen (¹) ikke har indledt en bilateral drøftelse med de græske myndigheder med henblik på en vurdering af grovheden af de tilsidesættelser, som foreholdes den, og det tab, Den Europæiske Union er forvoldt, og subsidiært, at Kommissionen savner kompetence til at fastsætte korrektioner ratione temporis.

Den Helleniske Republik har navnlig anført, at sagsøgte ved inden for olivenoliesektoren at have fordoblet korrektionen fra 5 % til 10 % uden nogen angivelse af en forværring, men derimod en forbedring af kontrolsystemet, har overskredet det skøn, der tilkommer den. Desuden har Den Helleniske Republik anført, at sagsøgte har anlagt en fejlforklaring af fællesskabsbestemmelserne og en fejlagtig vurdering af de faktiske omstændigheder, og har tilsidesat proportionalitetsprincippet.

Den Helleniske Republik har for så vidt angår bomuldssektoren som annullationsanbringende fremført, at Kommissionen har anlagt en fejlagtig vurdering af de faktiske omstændigheder, en fejlagtig begrundelse og ikke har fremført noget retligt grundlag for pålæggelsen af korrektionen, samt har foretaget en fejlagtig fortolkning og anvendelse af artikel 12, nr. 1, i forordning (EØF) nr. 1201/89 (²), og har tilsidesat retssikkerhedsprincippet på grund af den over ti år varende procedure vedrørende fastsættelse af udgifterne.

Den Helleniske Republik har vedrørende druesektoren anført, at sagsøgte har anlagt en fejlforklaring af retningslinjerne for korrektioner, idet sagsøgte har fastsat et beløb på 10 % for utilstrækkelig kontrol, og ikke har anført en tilstrækkelig begrundelse for så vidt angår den for korender foretagne korrektion.

For så vidt angår frugt og grøntsager har Den Helleniske Republik anført, at sagsøgte fejlagtigt har påstået, at der ikke blev foretaget nogen administrativ kontrol, hvilket er i strid med proportionalitetsprincippet, samt at Kommissionen ikke har begrundet dette tilstrækkeligt; subsidiært har Den Helleniske Republik anført, at Kommissionen har begået en fejl ved fortolkningen og anvendelsen ratione temporis af bilag 16 i dokumentet 17933/2000 for så vidt de omstridte kontroller angives som grundlæggende.

Endelig har Den Helleniske Republik for så vidt angår forsinkede betalinger anført, at Kommissionen har foretaget en fejlagtig vurdering af de faktiske omstændigheder, idet den fastsatte en dobbelt korrektion i regnskabsposten B01-1210-160, samt har foretaget en fejlagtig fortolkning og vurdering af artikel 4, nr. 2, i forordning (EF) nr. 296/90 (³), for så vidt angår beregningsgrundlaget for forbeholdet på 4 % og en fejlagtig vurdering og utilstrækkelig begrundelse for så vidt angår de foreliggende ekstraordinære omstændigheder og de særlige forvaltningsbetragtninger.

(¹) Kommissionens forordning (EF) nr. 1663/95 af 7.7.1995 om gennemførelsesbestemmelser til Rådets forordning (EØF) nr. 729/70, for så vidt angår proceduren for regnskabsafslutning for EUGFL, Garantisektionen (EFT L 158, s. 6).

(²) Kommissionens forordning (EØF) nr. 1201/89 af 3.5.1989 om gennemførelsesbestemmelser for støtteordningen for bomuld (EFT L 123, s. 18).

(³) Kommissionens forordning (EF) nr. 296/96 af 16.2.1996 om de oplysninger, som medlemsstaterne skal fremsende, og om månedlig bogføring af de udgifter, der finansieres gennem Den Europæiske Udviklings- og Garantifond for Landbruget, Garantisektionen (EUGFL), og om ophævelse af forordning (EØF) nr. 2776/88 (EFT L 39 af 17.2.1996 s. 5).

Sag anlagt den 7. februar 2007 — Goncharov mod KHIM — DSB (DSBW)

(Sag T-34/07)

(2007/C 82/92)

Stævningen er affattet på tysk

Parter

Sagsøger: Karen Goncharov (Moskva, Den Russiske Føderation) (ved Rechtsanwältin G. Hasselblatt og A. Späth)

Sagsøgt: Kontoret for Harmonisering i det Indre Marked (Varemærker og Design)

Den anden part i sagen for appelkammeret: DSB (København, Danmark)

Sagsøgerens påstande

- Afgørelse truffet den 4. december 2006 af Andet Appellkammer ved Kontoret for Harmonisering i det Indre Marked (Varemærker og Design) (sag R 1330/2005-2) annulleres.
- Harmoniseringskontoret tilpligtes at betale sine egne og sagsøgerens omkostninger.
- Såfremt DSB indtræder i sagen som intervenient, tilpligtes DSB at betale sine egne omkostninger.

Søgsmålsgrunde og væsentligste argumenter

Ansøger om EF-varemærket: Karen Goncharov.

Det omhandlede EF-varemærke: Ordmærket »DSBW« for tjenesteydelser i klasse 39, 41, 43 og 44 (ansøgning nr. 2 852 143).

Indehaver af det i indsigelsessagen påberåbte varemærke eller tegn: DSB

Det i indsigelsessagen påberåbte varemærke eller tegn: Ordmærket »DSB« (EF-varemærke nr. 2 292 290) for tjenesteydelser i klasse 35-37, 39, 41 og 42, idet indsigelsen er rettet imod registreringen i klasse 39, 41 og 43.

Indsigelsesafdelingens afgørelse: Indsigelsen forkastet.

Appellkammerets afgørelse: Den anfægtede afgørelse ophævet og klagen taget følge.

Søgsmålsgrunde: Appellkammeret er fejlagtigt gået ud fra, at registreringen af varemærket »DSBW« er i strid med registreringshindreningen i artikel 8, stk. 1, litra b), i forordning (EF) nr. 40/94 ⁽¹⁾. Der er ikke risiko for forveksling mellem de omtvistede varemærker.

⁽¹⁾ Rådets forordning (EF) nr. 40/94 af 20.12.1993 om EF-varemærker (EFT 1994 L 11, s. 1).

Sag anlagt den 12. februar 2007 — Leche Celta mod KHIM — Celia (Celia)

(Sag T-35/07)

(2007/C 82/93)

Stævningen er affattet på spansk

Parter

Sagsøger: Leche Celta SL (Puentedeume, La Coruña, Spanien) (ved abogadas J.A. Calderón Chavero, T. Villate Consonni og A. Yañez Manglano)

Sagsøgt: Kontoret for Harmonisering i det Indre Marked (Varemærker og Design)

Den anden part i sagen for appelkammeret: Celia SA

Sagsøgerens påstande

- Afgørelse truffet den 5. december 2006 af Første Appellkammer ved Harmoniseringskontoret (sag R-294/2006-4) annulleres.
- Følgelig annulleres den del af afgørelsen truffet den 21. december 2005 i sag B657132, hvorved ansøgerens indsigelse forkastes, og ansøgning om det anfægtede varemærke i klasse 29 for mælk, mejeriprodukter, spiselige olier og spisefedt fremmes.
- Appellantens påstand om, at den pågældende indsigelsesafdeling ved Harmoniseringskontoret tilpligtes at udelukke det pågældende varemærke fra registrering for de omhandlede produkter, tages til følge.
- Harmoniseringskontoret tilpligtes at betale sagens omkostninger, såfremt det tager til genmæle og ikke får medhold.

Søgsmålsgrunde og væsentligste argumenter

Ansøger om EF-varemærket: Celia SA

Det omhandlede EF-varemærke: Figurmærket »Celia« for varer og tjenesteydelser i klasse 16, 29 og 38 (ansøgning nr. 2.977.221).

Indehaver af det i indsigelsessagen påberåbte varemærke eller tegn: Leche Celta SL

Det i indsigelsessagen påberåbte varemærke eller tegn: Det nationale ordmærke »CELTA« for varer i klasse 29.

Indsigelsesafdelingens afgørelse: Indsigelsen forkastes.

Appellkammerets afgørelse: Afvisning af klagen.

Søgsmålsgrunde: Tilsidesættelse af artikel 8, stk. 1, litra b), i forordning (EF) nr. 40/94 ⁽¹⁾, idet der er risiko for forveksling og risiko for, at der antages at være en forbindelse mellem de omtvistede varemærker.

⁽¹⁾ Rådets forordning (EF) nr. 40/94 af 20.12.1993 om EF-varemærker (EFT 1994 L 11, s. 1).

Indsigelsesafdelingens afgørelse: Indsigelsen taget til følge med hensyn til de anfægtede tjenesteydelser i klasse 39

Appelkammerets afgørelse: Afslag på klagen

Søgsmålsgrunde: Tilsidesættelse af artikel 8, stk. 1, litra b), i Rådets forordning (EF) nr. 40/94, idet der ikke var risiko for forveksling, og appelkammeret ikke nåede frem til korrekte konklusioner hverken vedrørende karakteren af den gennemsnitlige forbruger af de relevante tjenesteydelser eller det relevante markeds karakter.

**Sag anlagt den 12. februar 2007 — Zipcar mod KHIM —
Canary Islands Car (ZIPCAR)**

(Sag T-36/07)

(2007/C 82/94)

Stævningen er affattet på engelsk

Parter

Sagsøger: Zipcar Inc. (Cambridge, De Forenede Stater) (ved solicitor M. Elmslie og barrister N. Saunders)

Sagsøgt: Kontoret for Harmonisering i det Indre Marked (Varemærker og Design)

Den anden part i sagen for appelkammeret: Canary Islands Car SL (Lanzarote, Spanien)

Sagsøgerens påstande

- Afgørelse truffet den 30. november 2006 af Andet Appelkammer ved Kontoret for Harmonisering i det Indre Marked (Varemærker og Design) annulleres i det hele og ansøgningen hjemvises til Harmoniseringskontoret med henblik på videre behandling.
- Harmoniseringskontoret tilpligtes at betale sagens omkostninger.

Søgsmålsgrunde og væsentligste argumenter

Ansøger om EF-varemærket: Zipcar Inc.

Det omhandlede EF-varemærke: Ordmærket »ZIPCAR« for varer og tjenesteydelser i klasse 9, 39 og 42 — ansøgning nr. 3 139 375

Indehaver af det i indsigelsessagen påberåbte varemærke eller tegn: Canary Islands Car SL

Det i indsigelsessagen påberåbte varemærke eller tegn: Det nationale ordmærke »CICAR« for tjenesteydelser i klasse 39

**Sag anlagt den 16. februar 2007 — El Morabit mod Rådet
for Den Europæiske Union**

(Sag T-37/07)

(2007/C 82/95)

Processprog: nederlandsk

Parter

Sagsøger: Mohamed El Morabit (Amsterdam, Nederlandene) (ved advocaat U. Sarikaya)

Sagsøgt: Rådet for Den Europæiske Union

Sagsøgerens påstande

- Den anfægtede rådsbeslutning ophæves.

Søgsmålsgrunde og væsentligste argumenter

Sagsøgeren anfægter Rådets beslutning, hvori det har besluttet, at opføre sagsøgeren på listen over personer, grupper og enheder, som er underlagt de restriktive foranstaltninger, der er omhandlet i Rådets forordning (EF) nr. 2580/2001 af 27. december 2001 om specifikke restriktive foranstaltninger mod visse personer og enheder med henblik på at bekæmpe terrorisme ⁽¹⁾.

Sagsøgeren har anført, at han ganske vist er fundet skyldig af en domstol i deltagelse i en kriminel organisation med et terrorformål, men at han har iværksat af appel af dommen. Ifølge sagsøgeren er der en reel chance for, at han frifindes i appellsagen. Rådets beslutning er så også forhastet.

⁽¹⁾ EFT L 344, s. 70.

Sag anlagt den 16. februar 2007 — Shell Petroleum m.fl. mod Kommissionen

(Sag T-38/07)

(2007/C 82/96)

Processprog: engelsk

Parter

Sagsøgere: Shell Petroleum NV (Haag, Nederlandene), Shell Nederland BV (Haag, Nederlandene) og Shell Nederland Chemie BV (Rotterdam, Nederlandene) (ved advokaterne T. Snoep og J. Brockhoff)

Sagsøgt: Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber

Sagsøgerens påstande

SPNV har nedlagt følgende påstande:

- Beslutningen annulleres i fuldt omfang, for så vidt den er rettet til SPNV
- Subsidiært:
 - Beslutningens artikel 2, litra d), annulleres.
 - Mere subsidiært, den pålagte bøde nedsættes i passende omfang.
- Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber tilpligtes at betale sagens omkostninger.

SNBV har nedlagt følgende påstande:

- Beslutningen annulleres i fuldt omfang, for så vidt den er rettet til SNBV
- Subsidiært:
 - Beslutningens artikel 2, litra d), annulleres.
 - Mere subsidiært, den pålagte bøde nedsættes i passende omfang.
- Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber tilpligtes at betale sagens omkostninger.

SNC har nedlagt følgende påstande:

- Beslutningens artikel 2, litra d) annulleres, subsidiært nedsættes bøden i passende omfang.
- Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber tilpligtes at betale sagens omkostninger.

Søgsmålsgrunde og væsentligste argumenter

Sagsøgerne har nedlagt påstand om annullation af Kommissionens beslutning K(2006) 5700 endelig udg. af 29. november 2006 i sag COMP/E/38.638 — butadiengummi i og styrenbutadiengummi fremstillet ved emulgering, hvorved Kommissionen fandt, at sagsøgerne, sammen med andre virksomheder, havde tilsidesat artikel 81 EF og artikel 53 i aftalen om Det Europæiske Økonomiske Samarbejdsområde ved at aftale vejledende priser for produkterne, dele kunder ved ikke-angrebsaftaler og udveksle oplysninger om priser, konkurrenter og kunder.

Til støtte for søgsmålet har sagsøgerne anført, at Kommissionen har tilsidesat artikel 81 EF, artikel 7 og artikel 23, stk. 2 og 3, i Rådets forordning nr. 1/2003 ⁽¹⁾ ved:

- a) også at tilregne Shell Petroleum NV og Shell Nederland BV overtrædelsen, skønt Kommissionen erkender, at kun Shell Nederland Chemie BV deltog direkte i overtrædelsen
- b) at forhøje grundbeløbet for den bøde, der skulle pålægges sagsøgerne, med 50 % på grund af gentagen overtrædelse, hvilket er i strid med proportionalitets- og retssikkerhedsprincippet
- c) at anvende en multiplikator med henblik på afskrækkelse i strid med ligebehandlings- og proportionalitetsprincippet, og
- d) at fastsætte grundbeløbet for den bøde, der skulle pålægges sagsøgerne, i strid med retningslinjerne for fastsættelse af bøder ⁽²⁾ og proportionalitets- og ligebehandlingsprincippet.

Subsidiært har sagsøgerne påberåbt sig tilsidesættelse af begrundelsespligten i henhold til artikel 253 EF.

⁽¹⁾ Rådets forordning (EF) nr. 1/2003 af 16.12.2002 om gennemførelse af konkurrencereglerne i traktatens artikel 81 og 82 (EFT 2003 L 1, s. 1).

⁽²⁾ Kommissionens meddelelse om »Retningslinjer for beregningen af bøder i henhold til artikel 15, stk. 2, i forordning nr. 17 og artikel 65, stk. 5, i EKSF-traktaten« (EFT 1998 C 9, s. 3).

Sag anlagt den 16. februar 2007 — ENI mod Kommissionen

(Sag T-39/07)

(2007/C 82/97)

Processprog: italiensk

Parter

Sagsøger: ENI SpA (Rom, Italien) (ved avvocati G.M. Roberti og I. Perego)

Sagsøgt: Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber

Sagsøgerens påstande

- Den anfægtede beslutning annulleres, for så vidt den pålægger sagsøgeren ansvaret for den sanktionerede adfærd.
- Den i henhold til samme beslutnings artikel 2 pålagte bøde annulleres eller nedsættes.
- Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber tilpligtes at betale sagens omkostninger.

Søgsmålsgrunde og væsentligste argumenter

Denne sag er rettet mod den beslutning, der ligeledes er anfægtet i sag T-38/07, Shell Petroleum m.fl. mod Kommissionen.

ENI har gjort gældende, at den anfægtede beslutning er ulovlig for så vidt ENI herved er pålagt et ansvar udelukkende som følge af sin rolle som hovedselskab med kontrol over hele kapitalen i koncernen af de selskaber, som er blevet tilskrevet den sanktionerede, formodet svigagtige adfærd. ENI har i den forbindelse gjort følgende gældende:

- Kommissionen har i det væsentlige lagt en absolut formodning om ansvar forbundet med ejerrollen, som ikke kan findes i og er i strid med de principper, der er fastsat i administrativ praksis og retspraksis i forhold til anvendelsen af artikel 81 EF på en koncern. Denne tilgang er tillige en tilsidesættelse af de grundlæggende principper om individuelt ansvar og individuel straf samt legalitetsprincippet, og den er resultatet af klare fejlskøn vedrørende de faktiske omstændigheder, som ENI har fremlagt med henblik på at modbevise Kommissionens formodning. Kommissionen har i denne sammenhæng i strid med EF-traktatens artikel 253 ikke behørigt begrundet sine egne vurderinger.
- Endvidere er der i den anfægtede beslutning heller ikke taget hensyn til princippet om kapital-selskabers begrænsede ansvar, der kan genfindes i selskabsretten, som er fælles for medlemsstaterne, de internationale retlige erfaringer og selve fællesskabsretten. Det er en tilgang, som samtidig ikke ses at være i overensstemmelse med de kriterier, der er fastsat inden for anvendelsesområdet for de fællesskabsretlige konkurrenceregler ved efterfølgelse/overførelse af virksomheder. Også på baggrund heraf er beslutningens begrundelse fuldstændigt mangelfuld.

ENI har herefter af følgende årsager nedlagt påstand om annullation eller i hvert fald en betydelig nedsættelse af den bøde, selskabet er blevet pålagt:

- Kommissionen har ikke vurderet indvirkningen på det pågældende marked af den angiveligt retsstridige adfærd, der er fastslået.
- Kommissionen har ubehørigt anvendt den skærpende omstændighed, gentagelse, ved i øvrigt at henvise til beslutninger i henhold til artikel 81 EF, som gik tilbage i tiden, og som på ingen måde vedrørte sagsøgeren, heller ikke som følge af selskabets rolle som hovedselskab i koncernen.
- Kommissionen har endvidere ved i strid med de i retspraksis fastsatte kriterier fejlagtigt at udelukke Syndial fra kredsen af adressater for den anfægtede beslutning tilsidesat artikel 23 i forordning nr. 1/2003, idet den i denne forbindelse ikke har taget højde for dette selskabs omsætning.

Appel iværksat den 14. februar 2007 af José António de Brito Sequeira Carvalho til prøvelse af dom afsagt den 13. december 2006 af Retten for EU-personalesager i sag F-17/05, Brito Sequeira Carvalho mod Kommissionen

(Sag T-40/07 P)

(2007/C 82/98)

Processprog: fransk

Parter

Appellant: José António de Brito Sequeira Carvalho (Bruxelles, Belgien) (ved avocat O. Martins)

Den anden part i appellsagen: Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber

Appellantens påstande

- Appellen fremmes til realitetsbehandling, og der gives appellanten medhold.
- Kommissionen tilpligtes at fremlægge en aktmappe indeholdende samtlige dokumenter vedrørende sagsøgeren, som befinder sig i hans personlige aktmappe, i Kommissionens Undersøgelis- og Disciplinærkontor (IDOC), i lægetjenesten og alle andre steder, herunder aktstykker og dokumenter fra den indledende procedure af 2. februar 2001 vedrørende angivelige beviser på ærekrænkende handlinger, som skal tilskrives sagsøgeren.
- Kommissionen tilpligtes at fremlægge retsgrundlaget for en tjenestemand ved Kommissionens iværksættelse af en lægelig procedure vedrørende appellanten mentale helbredstilstand, straks efter at ansættelsesmyndigheden udpegede appellanten i forbindelse med en administrativ undersøgelse vedrørende ærekrænkende handlinger, samt en fortegnelse over akterne vedrørende nævnte indledende procedure.
- Ophævelse af den af Retten for EU-personalesager afsagte dom i sag F-17/05.
- Det fastslås, at den lægelige procedure, der trådte i stedet for den administrative procedure, som har været siden 2001, er ulovlig.
- Det fastslås, at princippet om en rimelig frist er tilsidesat ved nævnte procedure, som endnu ikke er afsluttet.
- Det fastslås, at retsakten af 18. juni 2004 fra en tjenestemand ved Kommissionen, er ugyldig på grund af manglende kompetence, manglende begrundelse samt den omstændighed, at den er ikke-eksisterende, og at den ikke kan tilregnes Kommissionen.
- Det fastslås, at der retligt set ikke foreligger en retsakt fra ansættelsesmyndigheden af 28. juni 2004 og at denne ikke kan gøres gældende over for appellanten, over for hvilken den aldrig er blevet meddelt.
- Det fastslås, at der i Kommissionen føres en parallel aktmappe, som indeholder forkerte personlige oplysninger til skade for sagsøgeren.

- Det fastslås, at retsakten fra en læge af 13. juli 2004, hvor efter appellanten forbydes adgang til Kommissionens bygninger er ugyldig og ulovlig, idet der ikke er tale om en afgørelse fra ansættelsesmyndigheden, som er behørigt begrundet.
- Det fastslås, at retsakten af 22. september 2004 fra en tjenestemand ved Kommissionen, hvorefter appellants beordrede sygeorlov forlænges i seks måneder, og de efterfølgende retsakter, som henviser til tidligere dokumenter fra en tjenestemand ved ansættelsesmyndigheden af juni 2004, er ugyldige.
- I øvrigt gives der appellanten medhold i dennes påstande for EU-Personaleretten.
- Kommissionen tilpligtes at betale sagens omkostninger.

Anbringender og væsentligste argumenter

Appellanten har i appelskriftet anført, at EU-Personaleretten har begået en fejl ved at basere sin afgørelse på et ukorrekt retsgrundlag, nemlig vedtægtens artikel 59 vedrørende beordret sygeorlov, mens Kommissionen ifølge appellanten har tilsidesat vedtægtens artikel 86 og bilag IX til vedtægten, samt de lovbestemmelser, som regulerer gennemførelsen af administrative undersøgelser og disciplinær forfølgning. Appellanten har desuden anført, at EU-Personaleretten har tilsidesat hans ret til kontradiktion og har tilsidesat artikel 6 i den europæiske menneskerettighedskonvention samt princippet om en retfærdig rettergang ved at træffe afgørelse på grundlag af en ufuldstændig aktmappe og uden at have taget stilling til den angivelige forelæggelse af en parallel aktmappe. Appellanten har ligeledes anført, at EU-Personaleretten har tilsidesat artikel 8 i den europæiske menneskerettighedskonvention ved at træffe afgørelse på grundlag af falske beviser. Appellanten har desuden foreholdt EU-Personaleretten, at denne ikke i den appellerede dom har taget stilling til hans begæring om genåbning af retsforhandlingerne. Appellanten har ligeledes anført, at EU-Personaleretten ulovligt undlod at drage retlige konsekvenser af den manglende kompetence hos den myndighed, som havde truffet afgørelsen om hans beordrede sygeorlov, en afgørelse, som EU-Personaleretten ifølge appellanten burde have fastslået var ikke-eksisterende på grund af manglende kompetence og manglende begrundelse.

Sag anlagt den 16. februar 2007 — IPK International — World Tourism Marketing Consultants mod Kommissionen

(Sag T-41/07)

(2007/C 82/99)

Processprog: tysk

Parter

Sagsøger: IPK International — World Tourism Marketing Consultants GmbH (München, Tyskland) (ved Rechtsanwalt C. Pitschas, som befuldmægtiget)

Sagsøgt: Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber

Sagsøgerens påstande

- Kommissionen for De Europæiske Fællesskabers beslutning K(2006)6452 af 4. december 2006 om tilbagesøgning af 318 000 EUR med morarenter annulleres.
- Kommissionen tilpligtes at betale sagens omkostninger.

Sagsmålsgrunde og væsentligste argumenter

Sagsøgeren anfægter Kommissionens beslutning K(2006)6452 af 4. december 2006 om tilbagesøgning af midler, som sagsøgeren havde modtaget som forskud til ECODATA-projektet før ophævelsen af beslutningen om tildeling. Denne beslutning blev truffet i henhold til artikel 256 EF.

Ophævelsen af beslutningen om bevilling af et tilskud til oprettelse af en database for økoturisme i Europa skete ved Kommissionens beslutning af 13. maj 2005 og blev indbragt for Retten i Første Instans af sagsøgeren (jf. sag T-297/05).

Til støtte for søgsmålet gør sagsøgeren gældende, at den anfægtede beslutning er retsstridig. Den er baseret på en retsstridig ophævelsesbeslutning og er nødvendigvis retsstridig ligesom denne beslutning. Derudover er den en ensidig retsakt, skønt det retskrav, der gøres gældende med denne beslutning, er af kontraktlig art og derfor kun kan forfølges under en civilretlig sag for de kompetente nationale retter i en medlemsstat.

Sag anlagt den 16. februar 2007 — Dow Chemical m.fl. mod Kommissionen

(Sag T-42/07)

(2007/C 82/100)

Processprog: engelsk

Parter

Sagsøgere: Dow Chemical Company (Midland, Amerikas Forenede Stater), Dow Deutschland Inc. (Schwalbach, Tyskland), Dow Deutschland Anlagengesellschaft mbH (Schwalbach, Tyskland) og Dow Europe GmbH (Horgen, Schweiz) (ved lawyers D. Schroeder, P. Matthey og T. Graf)

Sagsøgt: Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber

Sagsøgernes påstande

- Dow Chemical Company anmoder Retten om at annullere beslutningen, for så vidt som den vedrører selskabet.

- Dow Deutschland Inc. anmoder Retten om at annullere beslutningens artikel 1, for så vidt som det herved fastslås, at Dow Deutschland Inc. overtrådte artikel 81 EF og 53 EØS fra 1. juli 1996.
- Alle sagsøgerne (subsidiært, Dow Chemical Company) anmoder Retten om at foretage en væsentlig nedsættelse af de bøder, de er blevet pålagt.
- Alle sagsøgere anmoder Retten om
 - at tilpligte Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber at betale sagsøgernes omkostninger vedrørende retlig bistand samt andre med denne sag forbundne omkostninger, herunder sagsøgernes omkostninger i forbindelse med den bankgaranti, der er stillet i anledning af de bøder, der er blevet pålagt sagsøgerne og som foreligger til påkendelse for Retten, og
 - at træffe sådanne foranstaltninger, som Retten finder passende.

Søgsmålsgrunde og væsentligste argumenter

Sagsøgerne har ved deres søgsmål nedlagt påstand om delvis annullation af Kommissionens beslutning K(2006) 5700 endelig udg. af 29. november 2006 i sag COMP/F/38.638 — Butadiengummi samt styrenbutadiengummi fremstillet ved emulsion polymerisation, hvorved Kommissionen fastslog, at sagsøgerne i fællesskab med andre virksomheder havde tilsidesat artikel 81 EF og artikel 53 EØS, idet de havde fastsat målpriser for produkterne, delt kunder gennem ikke-angrebsaftaler og udvekslet følsomme forretningsoplysninger vedrørende priser, konkurrenter og kunder i sektorerne for butadiengummi og styrenbutadiengummi fremstillet ved emulsion polymerisation.

Sagsøgerne gør til støtte for deres søgsmål tre hovedanbringender gældende:

Med det første anbringende, der er opdelt i tre led, gør Dow Chemical Company (herefter »TDCC«) gældende, at Kommissionen foretog urigtig retsanvendelse, a) da den lagde til grund, at TDCC havde begået en overtrædelse med støtte i den antagelse, at et helejet datterselskab i det væsentlige følger de anvisninger, der gives af moderselskabet, uden at kontrollere, hvorvidt moderselskabet faktisk havde udøvet en sådan beføjelse, b) da den pålagde selskabet en bøde, idet den lagde til grund, at selskabet var ansvarlig for overtrædelser begået af dets datterselskaber og c) idet den undlod at foretage et skøn ved afgørelsen af, hvorvidt beslutningen skulle rettes til TDCC eller ej.

Dow Deutschland Inc. og TDCC gør med det andet anbringende gældende, at Kommissionen foretog en urigtig gengivelse af de faktiske omstændigheder og en urigtig retsanvendelse, da den fastslog varigheden af Dow Deutschland Inc.'s deltagelse i overtrædelsen, idet den valgte den 1. juli 1996 som dato for overtrædelsens begyndelse.

Med det tredje anbringende gør sagsøgerne gældende, at Kommissionen foretog urigtig gengivelse af de faktiske omstændigheder og urigtig retsanvendelse, da den fastlagde grundbe-

løbet for de bøder, der blev pålagt selskaberne. Det hævdes nærmere, at der blev handlet urigtigt i forbindelse med bedømmelsen af overtrædelsens grovhed, Kommissionens forskelsbehandling ved fastsættelsen af bødernes grundbeløb, den multiplikationsfaktor, som Kommissionen anvendte med henblik på at give bøderne en tilstrækkelig afskrækkende virkning, og endelig den under hensyn til overtrædelsens varighed foretagne forhøjelse af grundbeløbet for bøderne.

Appel iværksat den 14. februar 2007 af Neophytos Neophytou til prøvelse af dom afsagt den 13. december 2006 af Retten for EU-personalesager i sag F-22/05, Neophytou mod Kommissionen

(Sag T-43/07 P)

(2007/C 82/101)

Processprog: engelsk

Parter

Appellant: Neophytos Neophytou (Itzig, Luxembourg) (ved lawyer S.A. Pappas)

Den anden part i appelsagen: Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber

Appellantens påstande

- Den appellerede dom ophæves og følgelig annulleres den anfægtede afgørelse fra ansættelsesmyndigheden.
- Kommissionen tilpligtes at betale sagens omkostninger.

Anbringender og væsentligste argumenter

Appellanten forsøger med appellen at opnå en ophævelse af EU-Personalerettens dom i sag F-22/05, hvori det blev fastslået, dels at appellants indsigelser under retsmødet skulle afvises, dels at princippet om forbud mod forskelsbehandling ikke var blevet tilsidesat.

Appellanten har til støtte for det første anbringende anført, at hans argument vedrørende udvælgelseskomitéens sammensætning burde have været godtaget, eftersom det var baseret på nye omstændigheder, som ifølge appellanten først fremkom under det mundtlige retsmøde. Appellanten har endvidere anført, at et organs ulovlige sammensætning er et spørgsmål om kompetence og derfor skulle have været undersøgt *ex officio*. Appellanten har følgelig anført, at han burde skulle have været afskåret fra at rejse dette nye spørgsmål.

Appellanten har ligeledes anført, at denne indsigelse har direkte sammenhæng med hans andet anbringende, hvorved han gør gældende, at der er sket tilsidesættelse af princippet om forbud mod forskelsbehandling som følge af udvælgelseskomitéens ulovlige sammensætning. På grundlag heraf har appellanten anført, at EU-Personaleretten ikke anvendte ovennævnte princip korrekt, eller i det mindste ikke fremkom med en tilstrækkelig begrundelse for den pågældende udvælgelsesprøves særlige karakteristika, idet Retten misforstod hans anbringender og ikke tog stilling til flere af disse.

Sag anlagt den 16. februar 2007 — Kaučuk mod Kommissionen

(Sag T-44/07)

(2007/C 82/102)

Processprog: engelsk

Parter

Sagsøger: Kaučuk a.s. (Kralupy nad Vltavou, Den Tjekkiske Republik) (ved solicitors M. Powell og K. Kuik)

Sagsøgt: Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber

Sagsøgerens påstande

- Artikel 1-3 i den anfægtede beslutning annulleres i det hele eller delvis for så vidt som de er rettet til sagsøgeren.
- Subsidiært annulleres artikel 2 i den anfægtede beslutning for så vidt som den pålægger Kaučuk en bøde på 17,55 mio. EUR, og der fastsættes en væsentlig lavere bøde.
- Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber tilpligtes at betale sagens omkostninger.

Søgsmålsgrunde og væsentligste argumenter

Sagsøgeren har nedlagt påstand om delvis annullation af Kommissionens beslutning K (2006) 5700 endelig udg. af 29. november 2006, i sag COMP/F/38.638 — Butadien-gummi og emulsion styrenbutadien-gummi, hvorved Kommissionen fandt, at sagsøgeren sammen med andre virksomheder havde overtrådt artikel 81 EF og artikel 53 i aftalen om Det Europæiske Økonomiske Samarbejdsområde ved at indgå aftaler om prismålsætninger for produkter, fordele kunder ved hjælp af ikke-angrebsaftaler samt udveksle handelsmæssige oplysninger, om priser, konkurrenter og kunder.

Sagsøgeren har til støtte for dens påstande gjort gældende, at Kommissionen har:

- Begået en retlig fejl ved at henregne adfærden udvist af sagsøgerens samarbejdspartner Tavorex, en uafhængig juridisk enhed, til sagsøgeren.
- Begået en fejl ved ikke på tilstrækkelig måde at godtgøre, at Tavorex var involveret i en enkelt, vedvarende overtrædelse fra november 1999 til november 2002.
- Begået en åbenbar vurderingsfejl ved at antage, at de samme faktiske omstændigheder var tilstrækkelige til at bevise, at Tavorex var involveret, men utilstrækkelige til at bevise, at en anden producent var involveret.
- Begået en retlig fejl ved at anvende EF's konkurrencelovgivning over for sagsøgeren og Tavorex uden at påvise en tilstrækkelig klar forbindelse mellem sagsøgeren/Tavorex, den pågældende aktivitet og Fællesskabernes område, hvilket er i strid med retspraksis vedrørende eksterritorial anvendelse af EF's konkurrencelovgivning.
- Begået en åbenbar retlig fejl og foretaget en åbenbar urigtig vurdering ved at lægge til grund, at sagsøgeren gennem Tavorex begik en overtrædelse vedrørende butadien-gummi, et produkt som sagsøgeren hverken fremstiller eller sælger.
- Med henblik på fastsættelsen af bøden har undladt at bevise, hvorvidt sagsøgeren gennem Tavorex begik overtrædelsen forsætligt eller uagtsomt.
- Begået en åbenbar retlig fejl og foretaget en åbenbar urigtig vurdering ved ikke at anvende dens retningslinjer for bøder.

Sag anlagt den 16. februar 2007 — Unipetrol mod Kommissionen

(Sag T-45/07)

(2007/C 82/103)

Processprog: engelsk

Parter

Sagsøger: Unipetrol a.s. (Prag, Den Tjekkiske Republik) (ved lawyers J. Matějček og I. Janda)

Sagsøgt: Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber

Sagsøgerens påstande

- Hel eller delvis annullation af den anfægtede beslutning, i det mindste for så vidt angår Unipetrol.
- I øvrigt udøves Rettens fulde prøvelsesret.
- Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber tilpligtes at betale sagens omkostninger.

Søgsmålsgrunde og væsentligste argumenter

Sagsøgeren har nedlagt påstand om annullation af Kommissionens beslutning K(2006) 5700 endelig udg. af 29. november 2006 i sag COMP/F/38.638 — Butadiengummi og styrenbutadiengummi fremstillet ved emulsion polymerisation, hvorved Kommissionen fastslog, at sagsøgeren i fællesskab med andre virksomheder havde tilsidesat artikel 81 EF og artikel 53 i aftalen om det Europæiske Økonomiske Samarbejdsområde, idet de havde fastsat målpriser for produkterne, delt kunder gennem ikke-angrebsaftaler og udvekslet forretningsoplysninger vedrørende priser, konkurrenter og kunder.

Sagsøgeren gør til støtte for søgsmålet følgende gældende, at:

- Kommissionen foretog et urigtigt skøn, da den tilsidesatte beviserne for, at sagsøgerens besiddelse af alle aktierne i selskabet Kaučuk udelukkende havde finansiell karakter eller, subsidiært, at den foretog et åbenbart urigtigt skøn, da den tilsidesatte beviser, der godtgjorde, at Kaučuk optrådte på markedet som en uafhængig enhed uden nogen indblanding fra sagsøgerens side vedrørende Kaučuks salgs- og markedsføringspolitik angående styrenbutadiengummi fremstillet ved emulsion polymerisation, og at
- Kommissionen foretog en urigtig retsanvendelse, da den henregtede den samme adfærd to gange til forskellige enheder, dvs. til Kaučuk og til Kaučuks aktionær, sagsøgeren.

De øvrige anbringender og argumenter, sagsøgeren har fremført, er identiske med eller tilsvarende dem, der er fremført i sag T-44/07, Kaučuk mod Kommissionen.

Sag anlagt den 21. februar 2007 — ratiopharm mod KHIM (BioGeneriX)

(Sag T-47/07)

(2007/C 82/104)

Stævningen er affattet på tysk

Parter

Sagsøger: ratiopharm GmbH (Ulm, Tyskland) (ved Rechtsanwalt S. Völker)

Sagsøgt: Kontoret for Harmonisering i det Indre Marked (Varemærker og Design)

Sagsøgerens påstande

- Afgørelse truffet den 20. december 2006 af Fjerde Appellkammer ved Kontoret for Harmonisering i det Indre Marked (Varemærker og Design) (sag R 1047/2004-4) vedrørende EF-varemærkeansøgning nr. 001701762 annulleres.
- Harmoniseringskontoret tilpligtes at betale sagens omkostninger.

Søgsmålsgrunde og væsentligste argumenter

Det omhandlede EF-varemærke: Ordmærket »BioGeneriX« for varer og tjenesteydelser i klasse 5, 35, 40 og 42 (ansøgning nr. 1 701 762).

Undersøgerens afgørelse: Afslag på ansøgningen.

Appellkammerets afgørelse: Afslag på klagen.

Søgsmålsgrunde: Tilsidesættelse af artikel 7, stk. 1, litra b) og c), i forordning (EF) nr. 40/94 ⁽¹⁾, da det ansøgte varemærke har det påkrævede minimum af fornødent særpræg, og da der ikke er knyttet et friholdelsesbehov til varemærket.

⁽¹⁾ Rådets forordning (EF) nr. 40/94 af 20.12.1993 om EF-varemærker (EFT 1994 L 11, s. 1).

Sag anlagt den 21. februar 2007 — ratiopharm mod KHIM (BioGeneriX)

(Sag T-48/07)

(2007/C 82/105)

Stævningen er affattet på tysk

Parter

Sagsøger: ratiopharm GmbH (Ulm, Tyskland) (ved Rechtsanwalt S. Völker)

Sagsøgt: Kontoret for Harmonisering i det Indre Marked (Varemærker og Design)

Sagsøgerens påstande

- Afgørelse truffet den 20. december 2006 af Fjerde Appellkammer ved Kontoret for Harmonisering i det Indre Marked (Varemærker og Design) (sag R 1048/2004-4) vedrørende EF-varemærkeansøgning nr. 002603124 annulleres.
- Harmoniseringskontoret tilpligtes at betale sagens omkostninger.

Søgsmålsgrunde og væsentligste argumenter

Det omhandlede EF-varemærke: Ordmærket »BioGeneriX« for varer i klasse 1 og 5 (ansøgning nr. 2 603 124).

Undersøgerens afgørelse: Delvist afslag på ansøgningen.

Appelkammerets afgørelse: Afslag på klagen.

Søgsmålsgrunde: Tilsidesættelse af artikel 7, stk. 1, litra b) og c), i forordning (EF) nr. 40/94 ⁽¹⁾, da det ansøgte varemærke har det påkrævede minimum af fornødent særpræg, og da der ikke er knyttet et friholdelsesbehov til varemærket.

⁽¹⁾ Rådets forordning (EF) nr. 40/94 af 20.12.1993 om EF-varemærker (EFT 1994 L 11, s. 1).

Sag anlagt den 14. februar 2007 — Movimondo Onlus mod Kommissionen

(Sag T-52/07)

(2007/C 82/106)

Processprog: italiensk

Parter

Sagsøger: Movimondo Onlus (Rom, Italien) (ved advocati P. Vitali, G. Verusio, G.M. Roberti og A. Franchi)

Sagsøgt: Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber

Sagsøgerens påstande

- Den anfægtede beslutning annulleres.
- Subsidiært erklæres artikel 133 og 175 i Kommissionens forordning nr. 2342/2002 af 23. december 2002 ulovlige og uanvendelige i henhold til artikel 241 EF.
- Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber tilpligtes at betale sagens omkostninger.

Søgsmålsgrunde og væsentligste argumenter

1. Organisationen Movimondo ONLUS — en ikke-statslig organisation for internationalt samarbejde og solidaritet — har med dette søgsmål i henhold til artikel 230, stk. 4, EF nedlagt påstand om annullation af Kommissionens beslutning K(2006) 5802 endelig udg., af 1. december 2006, hvorved den ikke-statslige organisation Movimondo blev pålagt en administrativ sanktion for grov tilsidesættelse af god forretningsskik og et alvorligt kontraktbrud.

2. Det præciseres, at kontraktforholdene med Kommissionen angående humanitær støtte og indgreb som led i udviklings-samarbejdet er reguleret af kontrakter benævnt *Grant Agreements*, som er indgået i medfør af rammeaftalen om partnerskab (*Framework Partnership Agreement*, herefter »FPA«) og på almindelige kontraktvilkår. De FPA Echo, som er berørt af de begivenheder, på grundlag af hvilke Kommissionen har villet pålægge den anfægtede sanktion, er:

— FPA nr. 3-134, underskrevet den 6. november 2003 og

— FPA nr. CCP 99/0119 af 26. februar 1999.

3. Movimondo har til støtte for sin påstand om annullation af beslutningen af 1. december 2006 gjort fem anbringender gældende.

Sagsøgeren har med det første anbringende gjort gældende, at der er sket en tilsidesættelse af artikel 93, 96 og 114 i Rådets forordning nr. 1605/2002 om finansforordningen vedrørende De Europæiske Fællesskabers almindelige budget, og at artikel 133 og 175 i Kommissionens forordning nr. 2342/2002 om gennemførelsesbestemmelser til Rådets forordning nr. 1605/2002 er ulovlige, idet de udgør en tilsidesættelse af artikel 183 i Rådets forordning nr. 2988/1995 af 18. december 1995.

Sagsøgeren har med det andet anbringende gjort gældende, at Kommissionen har foretaget en urigtig og ufuldstændig vurdering af faktiske omstændigheder, der er tilskrevet sagsøgeren, og at der ikke er afgørende omstændigheder, der kan lægges til grund for sanktionsbeslutningen.

Sagsøgeren har med det tredje anbringende gjort gældende, at der er sket en tilsidesættelse af det almindelige princip om retten til kontradiktion.

Sagsøgeren har med det fjerde anbringende gjort gældende, at der er sket et fejlskøn af de faktiske omstændigheder, der er lagt til grund for sanktionen, og at ikke-eksisterende omstændigheder er lagt til grund. Sagsøgeren har i samme forbindelse gjort gældende, at der er sket en tilsidesættelse af proportionalitetsprincippet, og at der foreligger en begrundelsesmangel hvad angår funktionerne »effektivitet, proportionalitet og afskrækkende virkning«, der er opregnet i artikel 114 i finansforordning nr. 1605/2002.

Endelig har sagsøgeren som det femte anbringende gjort gældende, at de projekter, der ligger til grund for den anfægtede beslutning, for det første er ubestemte, samt at forældelsesfristen er overskredet. Sagsøgeren har samtidig gjort gældende, at den fællesskabsret, som fastsatte sanktionen, er ugrundet, og at der er sket en tilsidesættelse af artikel 2, stk. 2, og artikel 3, stk. 1, i Rådets forordning nr. 2988/95 af 18. december 1995. For det andet har sagsøgeren gjort gældende, at der er sket en tilsidesættelse af artikel 175 og 133 i Kommissionens forordning nr. 2342/2002.

Sag anlagt den 19. februar 2007 — Vtesse Networks mod Kommissionen

(Sag T-54/07)

(2007/C 82/107)

Processprog: engelsk

Parter

Sagsøger: Vtesse Networks (St. Albans, Det Forenede Kongerige) (ved barrister H. Mercer)

Sagsøgt: Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber

Sagsøgerens påstande

- Annullation af beslutningens artikel 1, for så vidt som den fastslog, at Det Forenede Kongeriges anvendelse af ejendomsskatten på BT plc's udenlandske faste ejendom fra 1995 til slutningen af 2005 ikke udgør statsstøtte i den forstand, hvori dette udtryk er anvendt i artikel 87, stk. 1, EF.
- Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber tilpligtes at betale sagens omkostninger.

Søgsmålsgrunde og væsentligste argumenter

Sagsøgeren har nedlagt påstand om annullation af Kommissionens beslutning 2006/951/EF ⁽¹⁾ af 12. oktober 2006, hvorved det blev fastslået, at Det Forenede Kongeriges anvendelse af ejendomsskatten på BT plc og Kingston Communications plc's udenlandske faste ejendom fra 1995 til slutningen af 2005 ikke udgør statsstøtte i den forstand, hvori dette udtryk er anvendt i artikel 87, stk. 1, EF.

Sagsøgeren har gjort gældende, at Kommissionen har undladt at vurdere og/eller undersøge den konkurrenceulempe, som sagsøgeren har lidt over for BT plc på marginalen, da sagsøgeren på linje med BT plc indgav bud for kontrakter med kunder vedrørende lejede højkapacitetskredsløb ved hjælp af optiske fibre.

Sagsøgeren har gjort gældende, at har Kommissionen begået en retlig fejl ved anvendelsen af artikel 87, stk. 1, EF, især ved ikke at definere det relevante marked og dermed undlade at identificere den fordel, som BT plc i forhold til konkurrencen på marginalen faktisk blev tildelt.

Sagsøgeren har ydermere gjort gældende, at Kommissionen har foretaget en åbenbar urigtig vurdering af hensynet til og relevansen af den gruppe aftaler, hvori sagsøgeren konkurrerede med BT plc, og undladt at foretage en tilstrækkelig undersøgelse af de faktiske omstændigheder vedrørende konkurrencen på marginalen, som førte til Kommissionens antagelse af, at BT plc havde en markedsandel på 12 %, hvorimod den mest relevante markedsandel for BT plc ifølge sagsøgeren lå på 78 %.

Sagsøgeren har endelig gjort gældende, at Kommissionen ikke har angivet en tilstrækkelig begrundelse i den anfægtede beslutning med hensyn til den konkurrence, som egentlig fandt sted mellem sagsøgeren og BT plc.

⁽¹⁾ Kommissionens beslutning af 12.10.2006 om Det Forenede Kongeriges opkrævning af ejendomsskat af udenlandsk fast ejendom i forbindelse med teleinfrastruktur i Det Forenede Kongerige (C 4/2005 (ex NN 57/2004, ex CP 26/2004)) (meddelt under nummer K(2006) 4378) (EUT 2006 L 383, s. 70).

Sag anlagt den 23. februar 2007 — Nederlandene mod Kommissionen

(Sag T-55/07)

(2007/C 82/108)

Processprog: nederlandsk

Parter

Sagsøger: Kongeriget Nederlandene (ved H.G. Sevenster og D.J.M. de Grave, som befuldmægtigede)

Sagsøgt: Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber

Sagsøgerens påstande

- Kommissionens beslutning af 14. december 2006 om udelukkelse fra fællesskabsfinansiering af visse udgifter, som medlemsstaterne har afholdt for Den Europæiske Udviklings- og Garantifond for Landbruget (EUGFL), Garantisektionen, annulleres delvis, for så vidt beslutningen vedrører Nederlandene, nærmere bestemt med hensyn til den finansielle korrektion, der er foretaget for udgifter, der ikke kan gives tilskud til inden for rammerne af EUGFL, Garantisektionen, for 2002 på 5,67 mio. EUR, og
- Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber tilpligtes at betale sagens omkostninger.

Søgsmålsgrunde og væsentligste argumenter

Til støtte for søgsmålet har Nederlandene for det første påberåbt sig tilsidesættelse af artikel 4 i forordning nr. 2603/1999 ⁽¹⁾, ved at udtrykket »flerårige udgifter« i denne artikels forstand er fortolket og anvendt urigtigt.

For det andet har sagsøgeren påberåbt sig tilsidesættelse af artikel 44, stk. 2, i forordning nr. 1257/1999 ⁽²⁾ samt af princippet om beskyttelse af den berettigede forventning, ved at der er foretaget en finansiell korrektion på størrelse med det fulde omtvistede beløb som følge af den procedure, de nederlandske myndigheder har fulgt, skønt Kommissionen tidligere havde givet sin godkendelse af erklæringen under Garantisektionen efter proceduren som led i godkendelsen af det nederlandske programmeringsdokument vedrørende udvikling af landdistrikterne for 2000-2006.

Subsidiært har sagsøgeren påberåbt sig tilsidesættelse af artikel 7, stk. 4, i forordning nr. 1258/1999 ⁽³⁾ og af artikel 5, stk. 2, litra c), i forordning nr. 729/90 ⁽⁴⁾, ved at disse artikler blev anvendt urigtigt i den anfægtede beslutning, da der ikke er opstået noget finansielt tab for Fællesskabet som følge af den procedure, de nederlandske myndigheder har fulgt.

Mere subsidiært har sagsøgeren påberåbt sig tilsidesættelse af proportionalitetsprincippet, ved at der er blevet foretaget en finansiell korrektion på størrelse med det fulde omtvistede beløb, skønt disse midler fra EUGFL, som det ubestridt står fast, er anvendt korrekt af de nederlandske myndigheder i den forstand, at der ikke er opstået et finansielt tab for Fællesskabet som følge af den procedure, de nederlandske myndigheder har fulgt.

Endelig har sagsøgeren påberåbt sig tilsidesættelse af begrundelsespligten, ved at der uden nogen begrundelse og under fravigelse af forligsorganets konstateringer er foretaget en korrektion på størrelse med det fulde omtvistede beløb, skønt disse midler fra EUGFL, som det ubestridt står fast, er anvendt korrekt af de nederlandske myndigheder i den forstand, at der ikke er opstået et finansielt tab for Fællesskabet som følge af den procedure, de nederlandske myndigheder har fulgt.

⁽¹⁾ Kommissionens forordning (EF) nr. 2603/1999 af 9.12.1999 om overgangsregler for støtte til udvikling af landdistrikterne som fastsat i Rådets forordning (EF) nr. 1257/1999 (EFT L 316, s. 26).

⁽²⁾ Rådets forordning (EF) nr. 1257/1999 af 17.5.1999 om støtte til udvikling af landdistrikterne fra Den Europæiske Udviklings- og Garantifond for Landbruget (EUGFL) og om ændring og ophævelse af visse forordninger (EFT L 160, s. 80).

⁽³⁾ Rådets forordning (EF) nr. 1258/1999 af 17.5.1999 om finansiering af den fælles landbrugspolitik (EFT L 160, s. 103).

⁽⁴⁾ Rådets forordning (EØF) nr. 729/70 af 21.4.1970 om finansiering af den fælles landbrugspolitik (EFT L 94, s. 13).

Kendelse afsagt af Retten i Første Instans den 8. februar 2007 — Banca Sanpaolo Imi mod Kommissionen

(Sag T-37/02) ⁽¹⁾

(2007/C 82/109)

Processprog: italiensk

Formanden for Fjerde Udvidede Afdeling har besluttet, at sagen skal slettes af registeret.

⁽¹⁾ EFT C 109 af 4.5.2002.

Kendelse afsagt af Retten i Første Instans den 8. februar 2007 — Banca Intesa Banca Commerciale italiana mod Kommissionen

(Sag T-39/02) ⁽¹⁾

(2007/C 82/110)

Processprog: italiensk

Formanden for Fjerde Afdeling har besluttet, at sagen skal slettes af registeret.

⁽¹⁾ EFT C 109 af 4.5.2002.

Kendelse afsagt af Retten i Første Instans den 8. februar 2007 — Capitalia, tidligere Banca di Roma mod Kommissionen

(Sag T-40/02) ⁽¹⁾

(2007/C 82/111)

Processprog: italiensk

Formanden for Fjerde Afdeling har besluttet, at sagen skal slettes af registeret.

⁽¹⁾ EFT C 109 af 4.5.2002.

Kendelse afsagt af Retten i Første Instans den 8. februar 2007 — MCC mod Kommissionen

(Sag T-41/02) ⁽¹⁾

(2007/C 82/112)

Processprog: italiensk

Formanden for Fjerde Udvidede Afdeling har besluttet, at sagen skal slettes af registeret.

⁽¹⁾ EFT L 109 af 4.5.2002.

RETTE FOR EU-PERSONALESAGER

EU-Personalerettens dom (Anden Afdeling) af 1. marts 2007 — Sundholm mod Kommissionen

(Sag F-30/05) ⁽¹⁾

(Tjenestemænd — bedømmelse — karriereudviklingsrapport — bedømmelsesåret 2003 — forpligtelse til at begrunde rapporten — ret til kontradiktion)

(2007/C 82/113)

Processprog: fransk

Parter

Sagsøger: Asa Sundholm (Bruxelles, Belgien) (først ved avocats S. Orlandi, X. Martin, A. Coolen og E. Marchal, dernæst ved avocats S. Orlandi, J.-N. Louis, A. Coolen og E. Marchal)

Sagsøgt: Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber (ved C. Berardis-Kayser og M. Velardo, som befuldmægtigede, bistået af avocats F. Herbert og L. Eskenazi)

Sagens genstand

Annulation af sagsøgerens karriereudviklingsrapport for bedømmelsesåret 2003.

Konklusion

- 1) Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber frifindes.
- 2) Hver part bærer sine egne omkostninger.

⁽¹⁾ EUT C 193 af 6.8.2005, s. 31 (sag oprindeligt registreret ved De Europæiske Fællesskabers Ret i Første Instans under nr. T-197/05 og henvist til Retten for EU-personalesager ved kendelse af 15.12.2005).

EU-Personalerettens dom (Anden Afdeling) af 1. marts 2007 — Fardoom og Ashbrook mod Kommissionen

(Sag F-72/05) ⁽¹⁾

(Tjenestemænd — godtgørelse af udgifter — udgifter i forbindelse med tjenesterejser — afslag på underskrivelse af de i forbindelse med fagforeningsaktiviteter ansøgte ordrer om tjenesterejse — søgsmålsinteresse — afvisning)

(2007/C 82/114)

Processprog: fransk

Parter

Sagsøgere: Mohammad Reza Fardoom (Roodt-sur-Syre, Luxembourg) og Michael Ashbrook (Strassen, Luxembourg) (først ved avocats G. Bounéou og F. Frabetti, dernæst ved avocat F. Frabetti)

Sagsøgt: Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber (ved G. Berscheid og V. Joris, som befuldmægtigede)

Sagens genstand

Annulation af Kommissionens afgørelse om ikke at underskrive de ordrer om tjenesterejse, sagsøgerne havde ansøgt om i forbindelse med deres fagforeningsaktiviteter.

Konklusion

- 1) Sagen afvises.
- 2) Hver part bærer sine egne omkostninger.

⁽¹⁾ EUT C 229 af 17.9.2005, s. 37 (sag oprindeligt registreret ved De Europæiske Fællesskabers Ret i Første Instans under nr. T-291/05 og henvist til Retten for EU-personalesager ved kendelse af 15.12.2005).

EU-Personalerettens dom (Anden Afdeling) af 1. marts 2007 — Neirinck mod Kommissionen

(Sag F-84/05) ⁽¹⁾

(Tjenestemænd — midlertidigt ansat — formaliteten — ansøgning som omhandlet i vedtægtens artikel 90, stk. 1 — princippet om beskyttelse af den berettigede forventning — angiveligt tilsagn om ansættelse)

(2007/C 82/115)

Processprog: fransk

Parter

Sagsøger: Wineke Neirinck (Bruxelles, Belgien) (ved advokats G. Vandersanden, L. Levi og C. Ronzi)

Sagsøgt: Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber (ved D. Martin og L. Lozano Palacios, som befuldmægtigede)

Sagens genstand

Påstand om erstatning for det tab, sagsøgeren har lidt som følge af ikke at være blevet ansat som midlertidigt ansat på grund af en fejl begået af Kommissionens administration.

Konklusion

- 1) Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber frifindes.
- 2) Hver part bærer sine egne omkostninger.

⁽¹⁾ EUT C 281 af 12.11.2005, s. 29 (sag oprindeligt registreret ved De Europæiske Fællesskabers Ret i Første Instans under nr. T-334/05 og henvist til Retten for EU-Personalesager ved kendelse af 15.12.2005).

EU-Personalerettens dom (Tredje Afdeling) af 14. februar 2007 — Fernández Ortiz mod Kommissionen

(Sag F-1/06) ⁽¹⁾

(Tjenestemænd — ansættelse — prøvetid — afskedigelse efter prøvetidens udløb)

(2007/C 82/116)

Processprog: spansk

Parter

Sagsøger: Fernández Ortiz (Madrid, Spanien) (ved advokat J. R. Iturriagagoitia Bassas)

Sagsøgt: Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber (ved F. Clotuche-Duvieusart, L. Lozano Palacios og L. Escobar Guerrero, som befuldmægtigede)

Sagens genstand

Annul创新 af den afgørelse, hvorved Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber afskedigede sagsøgeren efter udløbet af hans prøvetid.

Konklusion

- 1) Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber frifindes.
- 2) Hver part bærer sine egne omkostninger.

⁽¹⁾ EUT C 74 af 25.3.2006.

Sag anlagt den 18. december 2006 — Meister mod KHIM

(Sag F-138/06)

(2007/C 82/117)

Processprog: tysk

Parter

Sagsøger: Herbert Meister (Alicante, Spanien) (ved Hans-Joachim Zimmermann, befuldmægtiget)

Sagsøgt: Kontoret for Harmonisering i det Indre Marked (Varemærker og Design) (KHIM)

Sagsøgerens påstande

- Afgørelsen om afslag truffet den 18. september 2006 i henhold til tjenstemandsvedtægtens artikel 90, stk. 2, af Harmoniseringskontorets præsident annulleres.
- Subsidiært annulleres afgørelsen om afslag truffet den 18. september 2006 i henhold til tjenstemandsvedtægtens artikel 90, stk. 2, af Harmoniseringskontorets præsident og dennes skriftlige afgørelse om afslag af 20. september 2006 (dateret 18. september 2006).
- Mere subsidiært annulleres den skriftlige afgørelse om afslag af 20. september 2006, som blev truffet af Harmoniseringskontorets præsident på grundlag af tjenstemandsvedtægtens artikel 90, stk. 2.

- Mere subsidiært annulleres Harmoniseringskontorets meddelelse af 9. juni 2006 om endelige forfremmelsespoints for 2006 («definitive Promotion Points 2006»).
- Mere subsidiært annulleres afgørelsen om afslag truffet den 27. november 2006 af Harmoniseringskontorets præsident.
- Harmoniseringskontoret tilpligtes at udrede et passende beløb op til en årsløn til sagsøgeren, dog mindst 45.000 EUR.
- Harmoniseringskontoret tilpligtes at betale sagens omkostninger.

Søgsmålsgrunde og væsentligste argumenter

Sagsøgeren er ansat som tjenestemand ved Kontoret for Harmonisering i det Indre Marked (Varemærker og Design) i Alicante (Spanien) og anfægter ved dette sagsanlæg de udtalelser vedrørende sagsøgeren, som sagsøgte hver andet år har udarbejdet, for så vidt som de er materielt urigtige og fejlbehæftede, ligesom de gentagne gange slet ikke er blevet udarbejdet. Sagsøgeren påstår følgelig, at samtlige afgørelser, som sagsøgte har truffet i medfør af vedtægtens artikel 90, stk. 2, annulleres, samt at de forfremmelsespoints, som sagsøgte fejlagtigt blev tildelt af sagsøgeren for 2006, berigtiges.

Sagsøgeren anfægter endvidere den i forhold til ham årelange retsstridige tilsidesættelse af tjenstemandsvedtægtens artikel 90, stk. 2, som sagsøgte har gjort sig skyldig i, idet der er tale om en forsætlig og uanstændig tilsidesættelse af hans medarbejderrettigheder, hvorfor han har nedlagt påstand om, at sagsøgeren tilpligtes at betale torterstatning i anledning af den mobning og den vedvarende krænkelse af hans personlige rettigheder.

Sag anlagt den 26. januar 2007 — Chassagne mod Kommissionen

(Sag F-8/07)

(2007/C 82/118)

Processprog: fransk

Parter

Sagsøger: Olivier Chassagne (Bruxelles, Belgien) (ved avocat Y. Minatchy)

Sagsøgt: Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber

Sagsøgerens påstande

- Annullation af Kommissionens afgørelser af 23. juni 2006 og af 27. oktober 2006 og vedtagelse af de foranstaltninger, som følger heraf for sagsøgeren.
- Der træffes alle de foranstaltninger, der er nødvendige med henblik på at beskytte sagsøgerens rettigheder og interesser.

- Kommissionen tilpligtes at betale en erstatning på 1 EUR.

- Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber tilpligtes at betale sagens omkostninger.

Søgsmålsgrunde og væsentligste argumenter

Kommissionen har ved de anfægtede afgørelser overført sagsøgeren, som er tjenestemand ved GD TREN og som på daværende tidspunkt i halvdelen af sin arbejdstid gjorde midlertidig tjeneste som fagforeningsrepræsentant, fra nævnte generaldirektorats liste til »liste A*10 i bilag IV« i forfremmelsesåret 2006.

Sagsøgeren har til støtte for søgsmålet navnlig anført, at afgørelserne: i) tilsidesætter princippet om begrundelsespligt; mangler retsgrundlag; tilsidesætter artikel 6, stk. 3, litra b), i de almindelige gennemførelsesbestemmelser til vedtægtens artikel 43.

Sag anlagt den 7. februar 2007 — Scozzaro mod Det Europæiske Lægemiddelagentur

(Sag F-13/07)

(2007/C 82/119)

Processprog: fransk

Parter

Sagsøger: Salvatore Scozzaro (Broxbourne, Det Forenede Kongerige) (ved avocats S. Orlandi, A. Coolen, J.-N. Louis og E. Marchal)

Sagsøgt: Det Europæiske Lægemiddelagentur

Sagsøgerens påstande

- Annullation af afgørelsen af 31. marts 2006, hvorved Det Europæiske Lægemiddelagenturs administrerende direktør afslog sagsøgerens ansøgning om forelæggelse af hans sag for Invaliditetsudvalget, samt af stadfæstelsen heraf af 25. oktober 2006.
- Det Europæiske Lægemiddelagentur tilpligtes at betale sagens omkostninger.

Søgsmålsgrunde og væsentligste argumenter

Den 17. marts 2005 var sagsøgeren, som var midlertidigt ansat i Det Europæiske Lægemiddelagentur, udsat for en arbejdsulykke, hvorefter han blev ude af stand til at udføre sit arbejde. Den 14. februar 2006 fik han meddelelse om, at hans kontrakt ikke ville blive forlænget ud over den 15. oktober 2006. Hans ansøgning om, at hans sag blev forelagt Invaliditetsudvalget, blev afslået.

Sagsøgeren har til støtte for søgsmålet bl.a. anført, at der er sket tilsidesættelse af artikel 31, stk. 1, og artikel 33, stk. 1, i ansættelsesvilkårene for de øvrige ansatte, således som fortolket af Retten for EU-personalesager i dennes dom af 16. januar 2007 i sagen Gesner mod KHIM (sag F-119/05, endnu ikke trykt i Samling af Afgørelser).

Sag anlagt den 27. februar 2007 — Caló mod Kommissionen

(Sag F-14/07)

(2007/C 82/120)

Processprog: fransk

Parter

Sagsøger: Giuseppe Caló (Luxembourg, Luxembourg) (ved advokats S. Orlandi, A. Coolen, J.-N. Louis og E. Marchal)

Sagsøgt: Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber

Sagsøgerens påstande

- Annullation af afgørelsen om ikke at imødekomme sagsøgerens ansøgning til stillingen som direktør for Direktoratet »Erhvervsstatistikker« i De Europæiske Fællesskabers Statistiske Kontor.
- Annullation af afgørelsen om at udnævnte X til nævnte stilling.
- Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber tilpligtes at betale sagsøgeren en symbolsk erstatning på 1 EUR for tjenstlig fejl.
- Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber tilpligtes at betale sagens omkostninger.

Søgsmålsgrunde og væsentligste argumenter

Sagsøgeren, som er tjenestemand ved Kommissionen, har ved De Europæiske Fællesskabers Ret i Første Instans anfægtet dels afgørelsen om at forflytte ham til en stilling som ledende konsulent i det generaldirektorat, hvor han er placeret ⁽¹⁾, dels afgørelsen om at ikke at imødekomme hans ansøgning til en stilling som direktør i samme generaldirektorat ⁽²⁾, og ved Retten for EU-personalesager anfægtet de afgørelser, som blev truffet i forbindelse med omstruktureringen af GD Eurostat, om ikke at imødekomme hans ansøgning til en stilling som direktør ⁽³⁾. Sagsøgeren har med nuværende søgsmål anfægtet afgørelsen om ikke at imødekomme hans ansøgning til en anden direktør-

stilling i samme generaldirektorat og om at udnævnte en anden ansøger i stillingen.

Sagsøgeren har til støtte for søgsmålet bl.a. anført, at der er anlagt et åbenbart urigtigt skøn, samt at der er sket tilsidesættelse af: i) vedtægtens artikel 7, 29 og 45; ii) reglerne om bedømmelse, udvælgelse og udnævnelse af ledende tjenestemænd ved Kommissionen, som fastsat i en meddelelse af 22. november 2000; iii) reglerne om bedømmelse af ledende tjenestemænd i lønklasse A1 og A2, som fastsat i en meddelelse af 10. marts 2004; iv) stillingsopslag KOM/2006/164.

⁽¹⁾ Sag T-118/04 (EFT C 118 af 30.4.2004, s. 47).

⁽²⁾ Sag T-134/04 (EFT C 146 af 29.5.2004, s. 6).

⁽³⁾ Sag T-79/06 (EFT C 237 af 30.9.2006, s. 17).

Kendelse afsagt af EU-Personaleretten den 27. februar 2007 — Rounis mod Kommissionen

(Sag F-78/05) ⁽¹⁾

(2007/C 82/121)

Processprog: fransk

Formanden for Første Afdeling har besluttet, at sagen skal slettes af registeret.

⁽¹⁾ EUT C 271 af 29.10.2005, s. 22.

Kendelse afsagt af EU-Personaleretten den 14. februar 2007 — Geert Haelterman m.fl. mod Kommissionen

(Sag F-102/06) ⁽¹⁾

(2007/C 82/122)

Processprog: fransk

Formanden for Anden Afdeling har besluttet, at sagen skal slettes af registeret.

⁽¹⁾ EUT C 261 af 28.10.2006, s. 35.